

ATHENS voice

No 1
FREE PRESS
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
(στοιχεία Focus Bari
2019)

Μιλούν

Νικόλας Γιατρομανωλάκης
Γιώργος Μαργαρίτης
Stereo MCs
Δημήτρης Οικονομίδης
Δημήτρης Σκύλλας
Ανδρέας Στάικος
Λενιώ Κακλέα
Τάκης Καμπύλης
Ζέφη Δημαδάμα

100 χρόνια
Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Του Τάκη Σκριβάνου

ΕΠΗΜΕΡΟΣΗ

ΓΕΩΡΓΙΑ
ΜΑΥΡΑΓΑΝΗ
&
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ
ΠΑΠΑΜΑΡΚΟΣ

ONASSIS
STEGI

onassis.org

ΘΕΑΤΡΟ

16—26.01.20

Στείλτε μας γράμμα ή carte-postale και

ΓΡΑΨΤΕ σε κάποιο αγαπημένο σας πρόσωπο και ταχυδρομήστε το με παραλήπτη την ATHENS VOICE, με το συλλεκτικό γραμματόσημο των ΕΛΤΑ κολλημένο στον φάκελό του.

Το ίδιο ισχύει και αν χρησιμοποιήσετε μία από τις 10 συλλεκτικές carte-postale

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
διαρκεί 2 μήνες και **4 τυχερά ζευγάρια**, που θα βγουν με κλήρωση, θα κερδίσουν υπέροχα ταξίδια αξίας **€ 7.000!**

Ταχυδρομήστε
το γράμμα σας εδώ:

Athens Voice
Χαριλάου Τρικούπη 22
Αθήνα 10679

η ATHENS VOICE σας στέλνει ταξίδια

7ήμερη κρουαζιέρα

για 2 άτομα

με το **Celestyal Crystal**

- ▶ Κωνσταντινούπολη, Τσανάκκαλε, Βόλος, Κρήτη (Ηράκλειο), Σαντορίνη, Μύκονος
- ▶ Διαμονή σε δίκλινη εξωτερική καμπίνα
 - ▶ Πλήρης διατροφή
 - ▶ Απεριόριστη κατανάλωση ποτών
- ▶ 3 special εκδρομές: **Κωνσταντινούπολη** (κρουαζιέρα στον Βόσπορο και Αγορά μπαχαρικών), **Ηράκλειο** (Μινωικό παλάτι της Κνωσού), **Σαντορίνη** (εκδρομή στην Οία)

4ήμερη κρουαζιέρα

για 2 άτομα

με το **Celestyal Olympia**

- ▶ Μύκονος, Πάτμος, Κουσάντασι, Ρόδος, Κρήτη (Ηράκλειο), Σαντορίνη
- ▶ Διαμονή σε δίκλινη εξωτερική καμπίνα
 - ▶ Πλήρης διατροφή
 - ▶ Απεριόριστη κατανάλωση ποτών
- ▶ 2 special εκδρομές: **Ρόδος** (Ακρόπολη της Λίνδου και Κάστρο των Ιπποτών) και **Κουσάντασι** (Αρχαία Έφεσος)

Celestyal Cruises

4ήμερο ταξίδι

για 2 άτομα στη Σαντορίνη

- ▶ Ακτοπλοϊκά εισιτήρια με τη Blue Star Ferries
- ▶ Μεταφορά από και προς το λιμάνι της Σαντορίνης με την DNA Travel
 - ▶ Διαμονή σε δίκλινη σουίτα στο Art Hotel, με πρωινό στο δωμάτιο
- ▶ Ξενάγηση στην εικαστική έκθεση του βραβευμένου χώρου τέχνης Aqua Gallery
- ▶ Privé ξενάγηση στο Βιομηχανικό Μουσείο Τομάτας «Δ. Νομικός» στη Βλυχάδα
- ▶ Ξενάγηση στις περιοδικές εκθέσεις του Santorini Arts Factory

4ήμερο ταξίδι

για 2 άτομα στη Νάξο

- ▶ Ακτοπλοϊκά εισιτήρια με τη Blue Star Ferries
- ▶ Μεταφορά από και προς το λιμάνι της Νάξου
- ▶ Διαμονή σε δίκλινη σουίτα στο Elaiolithos Luxury Retreat
 - ▶ Ημερήσια βιωματική τοπική εκδρομή γνωριμίας με την ιδιαίτερη παράδοση του νησιού

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟ 2030

Του ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΙΔΗ

Στις 29 Δεκεμβρίου του 1900, η εφημερίδα *The New York World* δημοσίευσε τις προβλέψεις φωτισμένων μυαλών για τη ζωή στο τέλος του 20ού αιώνα. Σε γενικές γραμμές είναι αυτές που φαντάζεστε. Προέβλεπαν ότι ο μέσος όρος ζωής θα φτάσει τα 60 έτη, αφού ο καρκίνος θα θεραπεύεται, στις πόλεις θα κυκλοφορούν ιπτάμενα αυτοκίνητα, θα πάμε στο διάστημα και θα συναντήσουμε εξωγήινους πολιτισμούς. Συγκράτησα την πρόβλεψη που έκανε ένας δημοσιογράφος, ο Theodore Waters, της *New York Herald*: «Σε 100 χρόνια κινούμενες εικόνες από όλα τα θέατρα θα μπορούν να μεταδίδονται, μέσω καλωδίου, σε οθόνες. Οι πλούσιοι του μέλλοντος θα κάθονται στο σπίτι τους και με το γύρισμα ενός κουμπιού θα παρακολουθούν όποια παράσταση θέλουν». Γλυκούλης... Κανένας τους δεν πρόβλεψε το internet ή, κάτι πιο απλό, όπως το αντισυλληπτικό χάπι. Λογικό. Φτιάχνουμε εικόνες του μέλλοντος χρησιμοποιώντας τα υλικά που έχουμε στη διάθεσή μας. Να το φέρω λίγο πιο κοντά; Στην αυγή του αιώνα μας κάθε τεχνολογικό έντυπο ή site έκανε προβλέψεις για το 2020. Ε, λοιπόν, έχουν τρελή πλάκα. Αφού λουστεις τη φρίκη που αισθάνεσαι όταν συνειδητοποιείς ότι πέρασαν 20 χρόνια από το μιλένιουμ, χαζογελάς με τα βαρυσήμαντα άρθρα για τα ρομπότ, τα διαστημικά ταξίδια και τα αυτόνομα αυτοκίνητα του 2020. Γράφτηκαν ολόκληρα σεντόνια με προβλέψεις, αλλά κανένας δεν σκέφτηκε την ιδέα των social media. Γενικώς, το μόνο βέβαιο που έχουν οι προβλέψεις είναι ότι κάποια στιγμή θα γίνεις ρεζίλι. Δεν συζητάω δε τι έγινε με τις πολιτικές εκτιμή-

σεις που διατυπώθηκαν το 2010 για το τέλος της δεκαετίας. Με αυτές γελάει ο κάθε πικραμένος και κλαίει ο κάθε λογικός. Τις τελευταίες μέρες ξεκοκαλίζω τα τεχνολογικά sites και διαβάζω αυτά που γράφουν τα φωτισμένα μυαλά των καιρών μας, παραβλέποντας ότι σε 100 χρόνια από σήμερα κάποιοι θα κάνουν πλάκα. Παίζοντας, λοιπόν, με στανταράκια και λογικοφανείς εκτιμήσεις, διεκδικώ μία θέση πλθίου του παρελθόντος, υιοθετώντας τις παρακάτω προβλέψεις για το 2030.

Δημογραφία Ο ανθρώπινος πληθυσμός θα αυξηθεί κατά ένα δισεκατομμύριο. Η μεγαλύτερη αύξηση πληθυσμού θα αφορά αυτό που αποκαλούμε «μεσαία τάξη», κυρίως λόγω της εισοδηματικής βελτίωσης σε χώρες όπως η Κίνα και η Ινδία. Αυτοί οι άνθρωποι θα θέλουν να ταξιδεύσουν και να καταναλώσουν περισσότερους ζωϊκούς, φυτικούς και υδάτινους πόρους. Η πίεση για περισσότερη και, αναγκαστικά, καθαρότερη ενέργεια θα αυξηθεί. Μία από τις πιο ρυπογόνες δραστηριότητες θα είναι η συντήρηση και η ψύξη των τεράστιων data centers που θα επεξεργάζονται ασύλληπτους, ακόμα και για τα σημερινά δεδομένα, όγκους δεδομένων.

Κλιματική αλλαγή Το φαινόμενο θα ενταθεί, όπως και το πρόβλημα με τη διαχείριση των ηλεκτρονικών συσκευών που πετάμε. Από την άλλη, αναμένεται να μειωθεί ο αριθμός των ζώων που σκοτώνουμε κάθε χρόνο για τροφή – σήμερα είναι 70 δισ. Νέες μορφές τροφής, όπως το συνθετικό κρέας, θα διαδοθούν ακόμα και σε επίπεδο καθημερινότητας σε ορισμένες χώρες,

Οικονομία Παρά τις προσπάθειες των εθνικών κρατών, η διάδοση των κρυπτονομισμάτων, ειδικά σε χώρες της υποσαχάριας Αφρικής και της Κεντρικής Ασίας, θα απειλήσει το συμβατικό τραπεζικό σύστημα. Μεγάλες εταιρείες, όπως το Facebook, η Amazon και η Google θα επιχειρήσουν να δημιουργήσουν τα δικά τους νομίσματα, χτίζοντας «οικοσυστήματα», ανοίγοντας παράλληλα μία συζήτηση για το αν μπορούν να αποκτήσουν υπόσταση που θα θυμίζει κράτη.

Τεχνητή νοημοσύνη Μέχρι το 2030 θα έχει γίνει ορατή η αλλαγή στον χάρτη της ανθρώπινης εργασίας και η αντικατάσταση επαγγελματιών από μηχανές. Το 50% της κίνησης στο internet θα γίνεται από μηχανές. Το Internet of things, δηλαδή η διασύνδεση όλων των συσκευών στο δίκτυο, η ρομποτική, το 5G και το 3D printing θα έχουν απτή επίδραση στην καθημερινότητα. Οι εφαρμογές τεχνητής νοημοσύνης στις πόλεις θα βελτιώσουν τη ζωή των ανθρώπων.

Ιατρική Οι παρεμβάσεις στο ανθρώπινο γονιδίωμα και η επανάσταση στην προληπτική ιατρική θα επιμκύνουν την ανθρώπινη ζωή. Η θεραπεία του καρκίνου έχει καλές πιθανότητες. Το 30% του πληθυσμού στον δυτικό κόσμο θα φοράει ρούχα με ενσωματωμένες τεχνολογίες υγείας.

Συμπέρασμα: Ο κόσμος θα είναι καλύτερος το 2030, εκτός και αν βρεθούμε μπροστά σε μία απρόβλεπτη καταστροφή που θα προκληθεί από τον άνθρωπο ή τη φύση. Πάντα ο κόσμος είναι καλύτερος στο μέλλον. → kostas@giannakidis.com

Άγιος Δημήτριος

Της ΕΛΕΝΗΣ ΧΕΛΙΩΤΗ

Αυτή η εβδομάδα θα μπορούσε να ξεκινήσει και καλύτερα. Εδώ που τα λέμε, ούτε και η προηγούμενη υπήρξε συγκλονιστικά θετική. Μου φαίνεται ότι ο Μέρφυ ήταν ο πρώτος που εμπνεύστηκε το κόνσεπτ του τρολ. Το ανήγαγε σε συμπαντικό επίπεδο, το έκανε νόμο, και έβαλε και την υπογραφή του για να έχουμε κάποιον να στέλνουμε στον you-know-who και να αποφεύγουμε τα θεία. Ο μόνος λόγος που βρίσκομαι στο μετρό τέτοια ώρα με αυτή τη διάθεση είναι γιατί η καλύτερή μου φίλη, που μένει στο εξωτερικό, είναι εδώ. Προσπαθεί να έρχεται μια φορά τον χρόνο. Της λείπει. Της λείπουν όλα. Και όταν έρχεται, όσο και να μείνει, δεν χορταίνει. Δεν προλαβαίνει να δει όσους θέλει, να φτάσει στο σημείο που η οποιαδήποτε δραστηριότητα ή έξοδος είναι ξεκούραση και όχι αγώνας δρόμου. Μου λείπει πολύ, αλλά νιώθω ότι ακούγεται κλισέ και επιτηδευμένο, σαν να κάνω συναισθηματική επίκληση ή να την κατηγορώ επειδή έφυγε. Στη θέση της υπήρξα on-off για περίπου 10 χρόνια, με μία διαφορά: ήξερα πάντα την ημερομηνία επιστροφής.

«Can you please take your bag?» μου λέει ξαφνικά ένα ωραίο παλικάρι. «Αμάν, συγγνώμη, καθίστε, πώς δεν μου την άρπαξε κανένας!» μονολογώ, ενώ σκέφτομαι ότι ακούγομαι

σαν θείτσα. «Α, Ελληνίδα είστε;» μου λέει. «Αυτό δηλώνω» του απαντάω και αναρωτιέμαι αν θα 'πρεπε ίσως να κατέβω και να πάρω το επόμενο τρένο γιατί δεν το 'χω καθόλου σήμερα. Ευτυχώς το προσπερνάει...

«Βασικά δεν φταίτε εσείς, ούτε φαίνεστε απαραίτητα ξένα, το αγγλικό ήταν φροϊδικό ολισθήμα γιατί μένω στο εξωτερικό.»

«Μικρό το παράπτωμα» του λέω χαμογελώντας, «πού, αν επιτρέπεται;» «Ξέμεινα στο Μάντσεστερ μετά το μεταπτυχιακό.»

«Α, και εγώ εκεί το έκανα, αλλά δεν μπόρεσε να με κρατήσει, όχι τόσο η πόλη βέβαια, αλλά η χώρα γενικότερα.»

«Όχι ε; Τότε υπήρξες πιο δυνατή από εμένα. Πότε ήσουν εκεί;»

«Οουου, προπολεμικά, 2005-2006. Το δίλημμα της επιστροφής τότε δεν υπήρχε. Φαντάσου ότι έφυγα πεπεισμένη ότι είχα τελειώσει και με σπουδές και με τη χώρα, και επέστρεψα ένα χρόνο αργότερα για άλλα 3 χρόνια, στο Μπέρμινγχαμ.»

«Και ξανάφυγες;»

«Τρέχοντας. Η Αγγλία για μένα είναι για δύο πράγματα: σπουδές και ψώνια.»

«Και τι θυσίασες φεύγοντας;»

«Μια καριέρα χωρίς ζωή.»

«Και κέρδισες;»

Απέναντί μας καθόταν μια κοπέλα, λίγο νεότερή μας, η οποία είχα καταλάβει ώρα πριν ότι άκουγε όλα όσα λέγαμε. Ένωθα ότι ήθελε να μιλήσει. Δύο φορές εισέπνευσε την άποψή της.

«Μια ζωή με μια ενδεχομένως πιο δύσκολη μάχη για καριέρα.»
«Και αν αυτή δεν έρθει ποτέ;»
«Επιλογές είναι όλα. Επιλογές και προτεραιότητες.»
«Και τώρα;»
«Τώρα τι;»
«Πού βρίσκεσαι;»

«Κάπου που ποτέ δεν φανταζόμουν αλλά αγαπώ. Εσύ;»
«Νομίζω στο εντελώς αντίθετο. Ακριβώς εκεί που προέβλεψα.»
«Και; Κάτι λείπει, ε;», ξεκίνησε να γελάει.

«Πολλά λείπουν.»
«Αρκεί να μη σταματήσεις να τα ψάχνεις.»
«Τι εννοείς;»
«Είναι αφελές να πιστέψεις ότι μια μέρα δεν θα λείπει τίποτα.»
«Πεσιμιστικό το βρίσκω αυτό σαν σκέψη. Αν όχι πεσιμιστικό τότε στα

όρια της...» κοίταξε ψηλά και έκλεισε τα μάτια του ψάχνοντας να βρει τις λέξεις, «της απληστίας;»
«Πατί;»

Απέναντι καθόταν μια κοπέλα, λίγο νεότερή μας, η οποία είχα καταλάβει ότι άκουγε όλα όσα λέγαμε. Ένωθα ότι ήθελε να μιλήσει. Δύο φορές εισέπνευσε την άποψή της. Δεν ξέρω αν την κατάπια από αβεβαιότητα ή διακριτικότητα.

«Εύχομαι πάντα κάτι να μου λείπει για να έχω πάντα κάτι να βρω» συνεχίσια.
«Μα τότε θα 'σαι πάντα δυστυχής!»
είπε γουρλώνοντας τα μάτια του. «Θα ψάχνεις πάντα αυτό που δεν έχεις.»

«Λάθος. Αυτό που δεν γνωρίζω. Η αναζήτηση είναι για γνώση, όχι απόκτηση, ούτε κτήση. Με χαλαρώνει το ότι δεν θα τα μάθω ποτέ όλα.»

«Είσαι σίγουρα Ελληνίδα;» είπε γελώντας.
«Last time I checked. ... Για πόσο είσαι εδώ;» τον ρώτησα για να ελαφρύνω λίγο το κλίμα.

«Ένα τρίμηρο. Βάφτιζε ο αδερφός μου την κόρη του. Αύριο πετάω. Πάω να δω τον κολλητό μου τώρα.»

«Να περάσεις όμορφα, και να μη σκεφτείς αυτά που λείπουν.»

«Ωραίο θα ήταν αυτό, αν και δύσκολο εν προκειμένω, καθότι ο ίδιος είναι ένα από αυτά.»

«Για εκείνον όμως είσαι εσύ;» του είπα και χαμογέλασε.

«Το ξέρω, μου το χτυπάει συνέχεια. Αφού ρίξει τα μπινελίκια του για τους Άγγλους, μου δείχνει αγγελίες για δουλειές στην Αθήνα. Σαν τη μάνα μου και αυτός.»

Γύρισα ξανά στην κοπέλα και την είδα να μαζεύει τα πράγματά της. Έβαλε την τσάντα στον ώμο και το κινητό στην τσέπη του μπουφάν. Σπώθηκε αποφασισμένη, τα λόγια στο στόμα της είχαν πια ωριμάσει. Έστρεψε το βλέμμα της επάνω του και είπα, «μη φοβάσαι να γυρίσεις, είναι καλύτερα πια τα πράγματα εδώ. Και όπως λένε και οι μανάδες μας, οι καλοί ποτέ δεν χάνονται... ούτε και οι όμορφοι!» ●

Λατρεύουμε το παγωτό, αποθεώνουμε τη σοκολάτα!

Η δωδώνη, με 50 χρόνια εμπειρίας στο θεϊκό παγωτό και στην τέχνη της ζαχαροπλαστικής, δημιούργησε μια νέα συλλογή από εκλεκτές, χειροποίητες σοκολάτες που θα ενθουσιάσουν τους connoisseurs της σοκολάτας. Ανακαλύψτε κι εσείς την πλούσια γκάμα και τις νέες, gourmet πλάκες σοκολάτας, όπως υγείας με μπισκότα κανέλας και τζίντζερ, γάλακτος με αλατισμένη καραμέλα και αλάτι Ιμαλαίων, λευκή με μύρτιλα, γάλακτος με gianduja.

Βρείτε όλες τις χειροποίητες σοκολάτες μας στο δίκτυο καταστημάτων δωδώνη και σε πολλά επιλεγμένα καταστήματα.

f dodoni.icecream @ dodoniicecream

Νέες gourmet γεύσεις

Η **Ζέφη Δημαδάμα** διδάσκει στο Τμήμα Διεθνών, Ευρωπαϊκών και Περιφερειακών Σπουδών στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, είναι Αντιπρόεδρος Γυναικών του Ευρωπαϊκού Σοσιαλιστικού Κόμματος και επικεφαλής, εκ μέρους των Γυναικών του ΕΣΚ, του Δικτύου για την Κλιματική Αλλαγή και το Περιβάλλον. Το ταξίδι ως αναπληρώτρια εκπρόσωπος Τύπου του ΚΙΝΑΛ ξεκίνησε τον Σεπτέμβριο του 2019, καθώς η Φώφη Γεννηματά αποφάσισε να ανανεώσει και να ενισχύσει την επικοινωνιακή ομάδα του κόμματος. Η ίδια, παρά την προβολή που συνεπάγεται ο ρόλος της, δεν υιοθετεί το ύφος της πολιτικής διασημότητας και προτιμά να είναι ευθύς παρά ευέλικτη. Επιπλέον παραμένει αφοσιωμένη στο περιεχόμενο και τις δεσμεύσεις της πολιτικής συλλογικότητας, κάτι που φαίνεται να είναι ζητούμενο τον τελευταίο καιρό στο Κίνημα Αλλαγής. Όσο για το ερώτημα αν το ΚΙΝΑΛ υπονομεύεται εκ των έσω και από ποιους, η απάντηση δεν είναι διπλωματική.

Λόγω το ρόλου σας καλείστε να υπερασπιστείτε αποφάσεις με τις οποίες κάποτε διαφωνείτε.

Πώς διαχειρίζεστε την αντίφαση;

Δεν θα κρύψω ότι αρκετές φορές, κυρίως σε θέματα που αφορούν στις εργαζόμενες γυναίκες –σαν φεμινίστρια και σαν γυναίκα τα υπερασπίζομαι περισσότερο– προσπαθώ να τονίζω την άποψή μου, ακόμη κι αν είναι στα όρια ή και απέναντι στη «γραμμή». Έχουμε μάθει όμως ότι στα κόμματα ακολουθούμε τις συλλογικές αποφάσεις. Είναι κάτι που απαιτεί η δημοκρατία. Αν τώρα υπάρχουν πολύ σημαντικές διαφορές που αγγίζουν θέματα αρχών, νομίζω ότι πρέπει κανείς να παραμείνει μεν στο κόμμα του, εκφράζοντας τις αντιρρήσεις του, αλλά να παραιτηθεί από τη θεσμική του θέση.

Η κ. Γεννηματά έχει πει ότι δεν θα ανυπερβεί εσωστρέφεια και υπονομιεύσεις. Ποιοι είναι οι υπονομιευτές στο ΚΙΝΑΛ;

Οι υπονομιευτές κατά την άποψή μας είναι αυτοί οι οποίοι προσπαθούν να βάλουν τρικλοποδιά ή να σταματήσουν την πορεία που έχει αποφασίσει το Κίνημα Αλλαγής

ΖΕΦΗ ΔΗΜΑΔΑΜΑ

Το ΚΙΝΑΛ κάνει διεύρυνση, ο ΣΥΡΙΖΑ κυνική συναλλαγή

Της ΑΘΗΝΑΣ ΓΚΟΡΟΥ

στα συλλογικά του όργανα, ενώ θέτουν ζητήματα που σχετίζονται κυρίως με προσωπικές φιλοδοξίες.

Η διαφοροποίηση του Γερούλάνου θεωρείται υπονόμηση; Δέχομαι ότι η πολιτική στάση του Παύλου Γερούλάνου μπορεί να είναι διαφορετική και νομίζω ότι από την πολιτική θέση του κ. Γερούλάνου και του κ. Ανδρουλάκη, σε πολλές περιπτώσεις, ενσωματώνονται ζητήματα που αφορούν στην πολιτική μας, εφόσον περάσουν από τη διαδικασία της ψηφοφορίας. Οι πλειοψηφίες αποφασίζουν. Όταν όμως βγαίνεις στα Μέσα και επαναλαμβάνεις κάποια πράγματα, τα οποία μάλιστα δεν ακούστηκαν στα θεσμικά όργανα, δημιουργείται ένα ερώτημα. Ποια εί-

ναι η σκοπιμότητα αυτού;

Οι αποφάσεις, ωστόσο, καθορίζονται από τον μηχανισμό, ο οποίος ελέγχεται από τον αρχηγό. Ο μηχανισμός δεν είναι απόλυτα ελεγχόμενος και το γνωρίζουμε, ενώ έχουν υπάρξει ανατροπές στο παρελθόν. Στα κόμματα ακολουθείται το καταστατικό και οι αποφάσεις των συνεδρίων. Αν κάποιος άλλαξε άποψη, να μαζέψουμε τις υπογραφές που απαιτούνται, ώστε να γίνει σύγκλιση οργάνων και να συζητήσουμε σε νέα βάση. Το να μη θέτουμε τα ζητήματα θεσμικά και να προσπαθούμε να διεμβολίσουμε την προσπάθεια που γίνεται, θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ μεγάλο σφάλμα, το οποίο πληρώνουμε όλοι μαζί.

Στο ΚΙΝΑΛ ενσωματώθηκαν προσωπικότητες και συλλογικότητες στο πλαίσιο της διεύρυνσης. Γιατί το να συσπειρώνονται κάποιοι στον ΣΥΡΙΖΑ κρινεται ως προσωπική φιλοδοξία, ενδεχομένως και πολιτικός αμοραλισμός; Κάθε κόμμα, κάθε κίνημα έχει το δικαίωμα της διεύρυνσης και της ενσωμάτωσης ωστόσο είναι σαφές ότι θα κριθεί για αυτές. Κανείς μας δεν μένει στο απυρόβλητο. Το Κίνημα Αλλαγής όντας στην αντιπολίτευση, βαλλόμενο πανταχόθεν, έκανε άνοιγμα σε πολίτες, κινήματα, κόμματα και πέτυχε τη σταδιακή σύνθεση δυνάμεων, χωρίς υπουργικές θέσεις. Ο ΣΥΡΙΖΑ συγκυβέρνησε 4,5 χρόνια με τους ΑΝΕΛ και τον κ. Καμμένο και ενσωμάτωσε τα στελέχη των ΑΝΕΛ σε έμμισθες θέσεις. Στη συνέχεια ενσωμάτωσε στελέχη του ΠΑΣΟΚ και άλλων στην κυβέρνησή του για μια καρέκλα υπουργού, έστω και για λίγες εβδομάδες, με διάφορα κυβερνητικά ανταλλάγματα. Συμφωνούμε ότι αυτό δεν λέγεται διεύρυνση αλλά κυνική συναλλαγή.

Είναι ικανοποιητικός ο ρόλος του «τρίτου» για τη σοσιαλδημοκρατία στην Ελλάδα;

Το ΚΙΝΑΛ κράτησε τις δυνάμεις του σε ένα πολύ δύσκολο περιβάλλον λαϊκισμού από τη μία, συντήρησης από την άλλη, και κατάφερε να γίνει το τρίτο κόμμα, όταν είχε δυστυχώς είχε χάσει πολύ έδαφος. Δεν είναι κάτι που μας ικανοποιεί. Αυτή τη στιγμή χτίζουμε στο 8,1% για να πάμε παραπέρα. Μαζί με τα ευρωπαϊκά σοσιαλι-

Το να μη θέτουμε τα ζητήματα θεσμικά και να διεμβολίζουμε την προσπάθεια που γίνεται, είναι πολύ μεγάλο σφάλμα

στικά κόμματα κάνουμε μια προσπάθεια δύσκολη. Τα σοσιαλιστικά κόμματα πρέπει να βάλουν περισσότερο ριζοσπαστικά και ανατρεπτικά θέματα στην ατζέντα τους, όπως για παράδειγμα αναδιανομή, καθώς οι ανισότητες έχουν γιγαντωθεί, ανθρώπινα δικαιώματα, κλιματική αλλαγή.

Συνοπτικά, ποια είναι η ατζέντα των σοσιαλδημοκρατών της Ευρώπης για την κλιματική αλλαγή; Οι ευρωπαίοι σοσιαλιστές και σοσιαλίστριες από νωρίς έχουμε υπογραμμίσει την αδιέξοδη ακραία οικονομική πολιτική η οποία δεν σέβεται το περιβάλλον και τον άνθρωπο. Για αυτό το λόγο εδώ και αρκετά χρόνια ενσωματώσαμε στην πολιτική μας ατζέντα ζητήματα όπως αυτό της βιώσιμης ανάπτυξης, της ενεργειακής μετάβασης, της ενεργειακής δημοκρατίας ενώ στηρίξαμε τους 17 στόχους της βιώσιμης ανάπτυξης του ΟΗΕ, οι οποίοι κρίνονται απολύτως αναγκαίοι για την αντιμετώπιση των σημαντικών προκλήσεων της εποχής μας. Είναι πιο επείγον από ποτέ, η σοσιαλδημοκρατία να πρωταγωνιστήσει στην αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης και να γίνει η ομπρέλα των πολιτικών δυνάμεων εκείνων που θα συνδράμουν δυναμικά στην οικοδόμηση ενός «Σύγχρονου Περιβαλλοντικού Συμβολαίου». Μια νέα συμφωνία αρχών.

Ποιες οι ευθύνες και οι δράσεις σας ως αντιπρόεδρος Γυναικών του ΕΣΚ; Ως Γυναίκες του Ευρωπαϊκού Σοσιαλιστικού Κόμματος και ως αντιπρόεδρος στοχεύουμε στη συνεχή ανάδειξη των ζητημάτων της ισόρροπης συμμετοχής των φύλων στις ευρωπαϊκές πολιτικές. Σε αυτό το πλαίσιο έχουμε αναλάβει σειρά πρωτοβουλιών σχετικά με την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών στην οικογένεια, στην εργασία αλλά και στα κοινά. Μεταξύ των προτεραιοτήτων μας είναι και η ανάγκη εξισορρόπησης οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής, η αντιμετώπιση της ανεργίας των γυναικών η οποία παραμένει υψηλή, η ένταξη τους στην αγορά εργασίας με ίσες ευκαιρίες, χωρίς να είναι αόρατες («μαύρη εργασία») αλλά και στη διόρθωση του λεγόμενου «pay gap», δηλαδή της απόκλισης στις αμοιβές ανδρών-γυναικών για ίδια εργασία η οποία αγγίζει το 16%, ενώ η σύνταξη των γυναικών είναι κατά μέσο όρο 38% λιγότερη από εκείνη των ανδρών με την ίδια προϋπηρεσία. Δίνουμε τη μάχη πιστεύοντας ότι η δική μας νίκη δεν αφορά μόνο στις γυναίκες, αφορά στην απαιτησία για ισόρροπη επένδυση, εκπαίδευση και ισότιμη πρόσβαση σε ευκαιρίες για όλους και όλες που είναι το ζητούμενο κάθε δημοκρατικής και δίκαιης κοινωνίας. **A**

ΤΟ ΙΡΑΝ ΘΑ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙ ΕΝ ΚΑΙΡΩ ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΤΟ ΒΟΛΕΥΟΥΝ ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ. ΤΟ ΚΥΡΙΟ ΜΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΙΕΡΑΤΕΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΣΤΗΝ ΤΕΧΕΡΑΝΗ.

Κομφούζιο, τρόμος και αίμα στη Βαγδάτη

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Στις 17 Μαΐου 1639 υπογράφεται μετά από 16 χρόνια πολέμου η συνθήκη ειρήνης μεταξύ Μουσουλμάνων Σουνιτών και Σιιτών, γνωστή ως «Συνθήκη Kashfi Sirin». Έκτοτε και έως την πρώτη αμερικανική εκστρατεία κατά του Ιράκ, τα σύνορα μεταξύ Σουνιτών και Σιιτών στη Κεντρική Ασία, τη Μέση και Εγγύς Ανατολή, διατηρήθηκαν σταθερά σε γενικές γραμμές. Από τη δεύτερη εισβολή των Αμερικανών στο Ιράκ και μετά, η πολιτική χαρτογραφία εντός του Ισλάμ έχει πλήρως διαταραχθεί. Η εμφάνιση του Ισλαμικού Χαλιφάτου, που είναι η επιθετικότερη μορφή του ορθόδοξου Σουνιτισμού, προκάλεσε την επιθετική εξωστρέφεια του σιιτικού ιμπεριαλισμού. Εκφραστής αυτής της επιθετικής εξωστρέφειας ήταν ο υποστράτηγος Σουλεϊμάνι, ο άνθρωπος που «έστησε» τις δομές για τη δημιουργία ενός Ιράν εκτός Ιράν. Οραματίστηκε, δηλαδή, την επαναστάση της αυτοκρατορίας της Βαβυλώνας. Για τον λόγο αυτό διασφάλισε τη ροή κονδυλίων, ανθρώπινων πόρων για τη συγκρότηση μονάδων κρούσης και τη συνεχή προμήθεια οπλικών συστημάτων που διοχετεύονταν σε όλες τις σιιτικές πολιτοφυλακές που διαδραματίζουν ρόλο στο Ισλάμ. Δηλαδή στη Συρία (Αλαουίτες), στον Λίβανο (Χεζμπολάχ), στο Ιράκ (Σιιτικές Πολιτοφυλακές), στην Υεμένη (Σίιτες ανάρτες Χούθι). Άμεση ή δυνητική επιρροή είχε διασφαλίσει ο υποστράτηγος Σουλεϊμάνι στις σιιτικές ελίτ του Αζερμπαϊτζάν ή του Μπαχρέιν.

Ο υποστράτηγος Σουλεϊμάνι ήταν ο αρχιτέκτων του σύγχρονου ιρανικού ιμπεριαλισμού με έντονη τη χρήση του θρησκευτικού αισθήματος ως ταυτοτικού στοιχείου αναφοράς. Σιιτισμός κατά Σουνιτισμού, στα χνάρια του Τριακονταετούς Πολέμου Καθολικών κατά Προτεσταντών. Οι αστοχίες των Αμερικανών, η ιστορικά και πολιτισμικά αστοχέωτη πολιτικο-στρατιωτική παρουσία τους στο Αφγανιστάν και το Ιράκ, η απόλυτα ρηκή στρατηγική της διακυβέρνησης Τραμπ, διαμόρφωσαν συνθήκες ενίσχυσης των περιφερειακών παραγόντων. Τα αποτελέσματα είναι ορατά στη Συρία, τον Λίβανο, το Ιράκ, τη Λιβύη, την Υεμένη, αλλά και στην καρδιά του Περσικού Κόλπου. Η εκτέλεση του υποστράτηγου Σουλεϊμάνι από τον αμερικανικό στρατό ούτε αιφνιδίασε ούτε παραξένεψε τους παρατηρητές. Το στοιχείο που αιφνιδίασε, όπως επισημαίνει ο βρετανικός Guardian, ήταν η ελαφρότητα με την οποία αντιμετωπίστηκε η επιχείρηση. Η πλήρης δηλαδή έλλειψη στρατηγικού σχεδιασμού για τη μετά την εκτέλεση χρονική περίοδο. Αιφνιδίασε η σύγχυση που επικράτησε στην Ουάσιγκτον την οποία επισημαίνει η Huffigton Post. Προβληματίζει η απουσία κάθε σχεδιασμού για την επόμενη ημέρα.

Τρία 24ωρα μετά την εκτέλεση του υποστράτηγου κυκλοφόρησε ένα επίσημο αμερικανικό έγγραφο στη Βαγδάτη διά του οποίου το Υπουργείο Αμύνης των ΗΠΑ ενημερώνει το αντίστοιχο υπουργείο του Ιράκ πως προγραμματίζεται η εκκένωση των 5.000 και πλέον αμερικανών στρατιωτών που βρίσκονται εκεί. Η δημοσίευση αυτού του εγγράφου προκάλεσε προβληματισμό. Αμέσως η Ουάσιγκτον διαψεύδει. Στον Λευκό Οίκο κάνουν λόγο για λανθασμένη αποστολή εγγράφου. Μόνο που το επίσημο αυτό ντοκουμέντο είναι υπαρκτό. Είναι γραμμένο σε επίσημο χαρτί, έχει σκεπτικό και διέπεται από μια λογική. Λάθος ή σωστή, δεν έχει σημασία. Κάποιος συνέταξε στην Ουάσιγκτον αυτό το κείμενο που εξηγεί πως οι Αμερικανοί που εκτέλεσαν τον ιρανό στρατηγό, τα μαζεύουν και φεύγουν και γαΐα πυρί μιχθήτω, όπως έκαναν προ μηνών στη Συρία εγκαταλείποντας τους Κούρδους συμμάχους τους. Πανικός, λοιπόν, στη Βαγδάτη και στο Βόρειο Ιράκ που ζουν οι Κούρδοι. Πανικός στο κεντρικό Ιράκ όπου ζουν οι Άραβες Σουνίτες. Πανικός στα επιτελεία της Σαουδικής Αραβίας, της Ιορδανίας και του Ισραήλ, που βλέπουν να εκτυλίσσεται ένα θέατρο σκιών με πρωταγωνιστή τον ασπόνδυλο αμερικανικό πρόεδρο. «Donald the Boneless». Για του λόγου το αληθές ιδού το αμερικανικό έγγραφο →

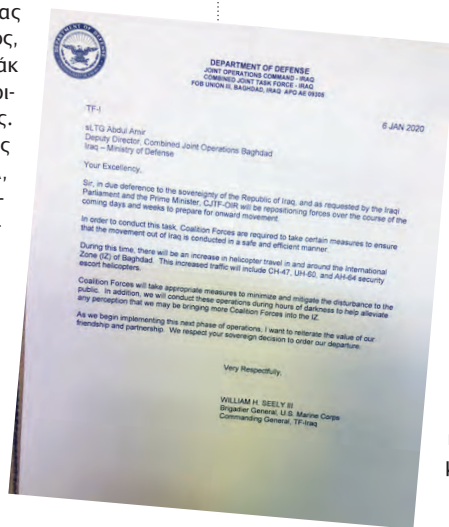
Ο υποστράτηγος Σουλεϊμάνι δεν κρατούσε από οικογένεια της ιρανικής ελίτ. Αγροτόπαιδο από τη Νότια Περσία, στα 15 του άρχισε να δουλεύει σε οικοδομές. Τότε ξέσπασε ο πόλεμος με το

Ιράκ. Έφηβος ακόμα, του βάζουν στα χέρια ένα καλάσνικωφ και του λένε, πόλεμος. Από τότε δεν εγκατέλειψε ποτέ το μέτωπο. Κατά τη διάρκεια των εχθροπραξιών «σπίνεται» και η νέα οργάνωση που θα αλλάξει τα πολιτικοστρατιωτικά δεδομένα στην Περσία. Αρχίζει να λειτουργεί η δομή των Φρουρών της Επανάστασης. Ο νεαρός Σουλεϊμάνι εκπαιδεύεται να επιχειρεί πίσω από τις γραμμές του εχθρού. Στους Φρουρούς της Επανάστασης συνωστίζονται εθνικιστές, θρησκόληπτοι, φανατικοί Μουζαχεντίν και ποινικοί που έχουν αδειάσει τις φυλακές. Μαζί τους κάνει παρέα ο Σουλεϊμάνι. Αργότερα θα αναλάβει τα νηιά της οργάνωσης που θα έχει ως αποκλειστικό αντικείμενο επιχειρήσεις εκτός Ιράν και θα είναι ο ένοπλος βραχίονας του ιρανικού ιερατείου. Ο Σουλεϊμάνι διατηρεί άριστες σχέσεις με την ανώτατη ηγεσία του περσικού Σιιτισμού. Παίρνει εντολές από τον ίδιο τον Αγιατολάχ Χαμενεΐ, διάδοχο του Αγιατολάχ Χομεϊνί. Δεν είναι απλώς ο εκπρόσωπος ενός σιιτικού κράτους στο εξωτερικό. Δρα και επιχειρεί σύμφωνα με τις εντολές του εθνικιστικού - θρησκευτικού πυρήνα του κράτους. Προφανώς ο υποστράτηγος Σουλεϊμάνι βρίσκεται στο επίκεντρο της διαμάχης μεταξύ Μεταρρυθμιστών και Συντηρητικών του Κοκκλαβίου της Τεχεράνης. Προφανώς και ανήκει στη φράξια που αντιστέκεται σε όποια μεταρρύθμιση προτείνεται από την πολιτική ελίτ και τον πρόεδρο Ροχανί. Πριν από περίπου δύο μήνες ξέσπασαν ταραχές στην Τεχεράνη. Για πάνω από δύο εβδομάδες οι πολίτες μάχονταν στους δρόμους. Η Διεθνής Αμνηστία κάνει λόγο για 304 νεκρούς και χιλιάδες τραυματίες. Η παγκόσμια κοινή γνώμη αγνοεί την είδηση, οι Φρουροί της Επανάστασης έκαναν για άλλη μία φορά τη δουλειά τους. Το Ιερατείο είναι πανίσχυρο.

Ο υποστράτηγος Σουλεϊμάνι είναι φιλόδοξος αλλά προσεκτικός. Είχε κυκλοφορήσει η φήμη πως θα ήταν υποψήφιος στις προηγούμενες προεδρικές εκλογές για να αμφισβητήσει την κυριαρχία του Ροχανί. Τα μέτρησε και τελικά διάψευσε προσωπικά την πληροφορία περί καθόδου του στις εκλογές. Οι κακές γλώσσες στην Τεχεράνη επέμεναν πως τελικά σχεδίασε να είναι υποψήφιος στις προεδρικές εκλογές του 2023. Τον πρόλαβαν τα αμερικανικά βλήματα αέρος εδάφους που εκτοξεύθηκαν από Drone στοχεύοντας τα κόκκινα στίγματα από τις συσκευές λείζερ. Η εκτέλεση είχε σχεδιαστεί με άψογο τρόπο. Ο Σουλεϊμάνι απογειώθηκε από τον Βόρειο Λίβανο. Πέρασε από τη Συρία και προσγειώθηκε στη Βαγδάτη. Εκεί τον περίμενε το αμερικανικό Raptor που έκοβε βόλτες πάνω από την πρωτεύουσα του Ιράκ. Τα πολυμερικά ελικόπτερα στοχεύσαν από απόσταση με τα λείζερ. Τα βλήματα αέρος εδάφους εκτοξεύθηκαν. Μέσα στις στάχτες οι διασώστες αναγνώρισαν το πτώμα του Σουλεϊμάνι από το τεράστιο δαχτυλίδι του. Το κορμί του είχε διαμελιστεί.

Είναι το Ιράν σε θέση να απειλήσει τις ΗΠΑ και να προχωρήσει σε επιχειρήσεις αντεκδίκησης; Προφανώς και όχι. Σύμφωνα με τους ψυχραιμότερους αναλυτές που γνωρίζουν να αποκωδικοποιούν τα κελεύσματα της Τεχεράνης θα πρέπει να αναμένονται κάποιες ενέργειες τρομοκρατικού περιεχομένου, αλλά όχι σε κλίμακα casus belli. Η εσωτερική κατάσταση στην Περσία δεν είναι καθόλου καλή. Η οικονομία έχει γονατίσει λόγω εμπάργκο και το πολιτικοστρατιωτικό κατεστημένο απορροφά το μεδούλι της οικονομικής δραστηριότητας που έχει εναπομείνει. Το Ιράν δεν είναι σε θέση να τα βάλει με τις ΗΠΑ και το Ισραήλ ταυτόχρονα, έχοντας τη Σαουδική Αραβία και τους υπόλοιπους Σουνίτες να караδοκούν στο μαλακό υπογάστριο του συστήματος του Περσικού Κόλπου.

Το Ιράν θα απαντήσει εν καιρώ και όταν το βολέουν οι συνθήκες. Θα ακουστούν πολλές κραυγές και συνθήματα και απειλές για εκδίκηση. Το κύριο μέλημα του Ιερατείου όμως είναι να παραμείνει στην εξουσία στην Τεχεράνη απολαμβάνοντας τις εμπορικές και τις στήριξης των μηχανισμών καταστολής. Οι Επαναστατικοί Φρουροί με ή χωρίς Σουλεϊμάνι φροντίζουν γι' αυτό. Άλλωστε το επιβάλλει και η παράδοση. Κάποτε, εκτελώντας τις διαταγές του «Γέροντα του Βουνού», οι «Χασασίνοι» διέσχισαν τα εδάφη του Ισλάμ για να δολοφονήσουν τους εχθρούς του Αλί, γαμπρού του Μωάμεθ, ιδρυτή της αίρεσης των Σιιτών. Τίποτε δεν έχει αλλάξει από τότε παρά μόνο οι στολές. **A**

ΝΙΚΟΛΑΣ ΓΙΑΤΡΟΜΑΝΤΩΛΑΚΗΣ

Η πρώτη συνέντευξη μετά
τον διορισμό του ως Γενικού
Γραμματέα Σύγχρονου Πολιτισμού

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΑΓΓΕΛΙΔΑΚΗ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Π

αραμονή Πρωτοχρονιάς. Στον τέταρτο όροφο της οδού Μπουμπουλίνας, στο γραφείο του Νικόλα Γιατρομανωλάκη, όλοι δουλεύουν σαν να είναι μια συνηθισμένη μέρα. Μόνη εορταστική υπενθύμιση ένα κουτί γλυκά για τα χρόνια πολλά. Ακριβής στο ραντεβού μας, με υποδέχεται όρθιος με εκείνο το χαμόγελο που σου λέει καλωσόρισες αλλά προσπαθεί ευγενικά και να σε μετρήσει. Μάλλον θέλει να αισθανθεί σιγουριά για την πρώτη του συνέντευξη μετά τον διορισμό του. Ίσως πάλι αυτή η έλλειψη πόζας να είναι ο τρόπος του να γίνεται πιο συμπαθής, να κερδίζει αυτόν που έχει απέναντί του. Ο Νικόλας Γιατρομανωλάκης είναι 44 ετών και μοιάζει ακόμα με φοιτητής. Κι όμως, είναι ο πρώτος Γενικός Γραμματέας Σύγχρονου Πολιτισμού στη χώρα μας. Έχει εντυπωσιακό βιογραφικό, βραβεία, διακρίσεις. Και τη φήμη του ανθρώπου που έχει μάθει να δουλεύει σκληρά, χωρίς ωράρια και χωρίς να κοιτάζει ρολόγια. Έρχεται από την προηγούμενη θέση του ως Διευθυντής Marketing και Επικοινωνίας στο Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος με ένα ρεκόρ: το 2018 οι επισκέψεις στο ΚΠΠΣΝ άγγιξαν τα 5.000.000 – με αρχική πρόβλεψη τις 700.000. Όμως έχει ακόμα μια πρωτιά, με περισσότερη σημασία. Είναι ο πρώτος δημόσιος λειτουργός σε θέση ισχύος της κεντρικής πολιτικής σκηνής που έχει δηλώσει ανοιχτά gay. Το μάτι μου πέφτει σε ένα μικρό πίνακα κοντά στο παράθυρο. Με προλαβαίνει: «Δημήτρης Γέρος. Κι εκεί Κοσμάς Ξενάκης, Όπυ Ζούνη, Γιώργος Λαζόγκας. Τους διάλεξα από πίνακες που βρήκα εδώ». Η συζήτηση έχει ήδη ξεκινήσει κι εκείνος απαντάει όπως περίμενα. Άμεσα, χωρίς δεύτερες σκέψεις και χωρίς να ενοχλείται από καμιά ερώτηση.

Πέρα από το βιογραφικό σας, το οποίο είναι πολύ εντυπωσιακό, πώς συνέβη και σας ανατέθηκε αυτή η θέση; Σας ρωτώ, διότι κάποιοι έχουν πει ότι τοποθετηθήκατε με τη βοήθεια του Ίδρυματος Σταύρος Νιάρχος. Αυτό που συνέβη στην περίπτωση μου, όπως συνέβη και σε άλλες, είναι ότι κάποια στιγμή έφτασε το όνομά μου στην ομάδα του πρωθυπουργού επειδή θεωρήθηκε ότι είχα κάνει μια σειρά από πράγματα που ενδεχομένως είχαν κάποιο ενδιαφέρον. Ενημέρωσα το Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος ότι θα φύγω αφού πρώτα είχε οριστικοποιηθεί το θέμα της Γενικής Γραμματείας. Από μένα το έμαθαν.

Ποια είναι η γνώμη σας για τον πρωθυπουργό μετά από έξι μήνες στο τιμόνι της διακυβέρνησης; Έχει ενδιαφέρον η γνώμη σας σήμερα,

διότι παλαιότερα υπήρξατε επικριτικός απέναντι στη ΝΔ. Προφανώς βρίσκομαι σ' αυτή τη θέση με επιλογή του Κυριάκου Μητσοτάκη. Εάν ήταν άλλος δεν θα με επέλεγε κι αν ήταν άλλος δεν θα πήγαινα. Πιστεύω στο όραμά του και του έχω εμπιστοσύνη διότι διαθέτει ένα συνδυασμό χαρακτηριστικών όπως γνώση, εμπειρία, θέληση, αποφασιστικότητα και εργατικότητα και αποτυπώνει ένα μοντέλο ηγεσίας με το οποίο συντάσσομαι. Θεωρώ σημαντικό ότι μπορεί να φέρνει ανθρώπους διαφορετικούς στο ίδιο τραπέζι, όπως έχει φανεί στην πράξη και στη δική μου περίπτωση και σε άλλες, τόσο σε επίπεδο υπουργών όσο και γενικών γραμματέων. Αυτό μιλάει από μόνο του.

Το ενδιαφέρον σας για την πολιτική δεν είναι καινούργιο. Υπήρξατε επικεφαλής της προεκλογικής εκστρατείας στο Ποτάμι στις ευρωεκλογές του 2014 και υποψήφιος βουλευτής το 2015. Όμως φύγατε νωρίς, Πατι; Στην πραγματικότητα το ενδιαφέρον μου για την πολιτική είναι ακόμα πιο παλιό και συνειδητό. Φάνηκε και από τις σπουδές μου. Πολιτικές Επιστήμες στο Πάντειο Πανεπιστήμιο και μετά Δημόσια Πολιτική στο John F. Kennedy School of Government στο Πανεπιστήμιο Χάρβαρντ. Ανέκαθεν ήταν το αντικείμενο που με απασχολούσε γιατί πιστεύω ότι μόνο μέσω της χάραξης πολιτικής μπορείς να βελτιώσεις τις συνθήκες ζωής σε μια κοινωνία. Από το Ποτάμι έφυγα διότι έβλεπα ότι έπαιρνε μια πορεία που αλλοίωνε τον αρχικό χαρακτήρα του. Αφού πρώτα δούλεψα πολύ για να πετύχει και με τίμημα προσωπικό και επαγγελματικό. Δεν υπήρξα ποτέ μισθωτός του κόμματος, ούτε ήθελα, ούτε ήταν ο σκοπός μου. Αυτό, σε συνδυασμό με το ότι το Ποτάμι δεν πήγαινε εκεί που πίστευα ότι έπρεπε να πάει, έκανε την αποχώρησή μου μονόδρομο. Έφυγα νωρίς, όπως λέτε, καθαρά και τίμια, διότι πιστεύω ότι πρέπει να γίνονται έτσι τα πράγματα.

Επομένως, είστε ένας άνθρωπος που δεν έχει πίσω του πλάτες οικονομικές. Όχι, δεν έχω. Και σήμερα όλο αυτό που ανέλαβα έχει επίσης ένα ρίσκο προσωπικό διότι δεν έχω δίκτυ ασφαλείας, οικονομικό ή άλλο. Όμως είναι ένα ρίσκο πολύ συνειδητό και το πιστεύω απόλυτα και κάνω τη δουλειά μου με φοβερό ενθουσιασμό.

Τις σπουδές σας στο Χάρβαρντ με υποτροφίες τις κάνατε από ό,τι ξέρω. Με βοήθησαν και οι γονείς μου, αλλά ως επί το πλείστον, ναι, με υποτροφίες. Ούτε κατά διάνοια, λοιπόν, δεν είναι λυμένο το οικονομικό μου, πάντα έπρεπε να βιοπορίζομαι από τη δουλειά μου και καλώς, δεν το λέω ως παράπονο, το λέω ως κάτι σύνηθες και φυσιολογικό.

Πιστεύω ότι μόνο μέσω της χάραξης πολιτικής μπορείς τις συνθήκες ζωής σε μια κοινωνία

Τώρα βρίσκεστε στο υπουργείο σε θέση ισχυρή αλλά και μεγάλης ευθύνης. Έχω πλήρη συναίσθηση της ευθύνης και βεβαίως της μεγάλης τιμής που μου έκανε ο πρωθυπουργός. Δεν το ξεχνώ καμιά μέρα.

Αυτή τη στιγμή ασχολείστε με το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, που δεν λέει να ανοίξει επιτέλους. Τι έφταιξε κατά τη γνώμη σας γι' αυτό τον τραγέλαφο; Και γιατί να σας πιστέψουμε, όταν λέτε ότι θα το ανοίξετε μέσα στον Φεβρουάριο; Είναι πολύ λογικό να νιώθει κανείς έτσι. Κι εγώ περίμενα χρόνια να ανοίξει. Επιτρέψτε μου βέβαια να πω ότι εκτός από τη δουλειά που κάνω στο ΕΜΣΤ, ασχολούμαι καθημερινά με όλα τα θέματα του σύγχρονου πολιτισμού. Προφανώς, ένα από τα αντικείμενα πάνω στα οποία δουλεύω εντατικά αυτή την εποχή είναι και το μουσείο. Δύο με τρεις φορές την εβδομάδα είμαι εκεί και συνεργάζομαι με την ομάδα του ΕΜΣΤ. Χωρίς να έχω καμιά πρόθεση να δείξω με το δάχτυλο ανθρώπους ούτε να μιλήσω για το παρελθόν, αυτό που έχω να πω είναι ότι αν πάψεις να ασχολείσαι με τα πράγματα προφανώς παραμένουν στάσιμα.

Δηλαδή; Το άνοιγμα ενός μουσείου είναι ένα μεγάλο project που πρέπει να αντιμετωπιστεί ολοκληρωμένα. Δεν είναι μόνο το κτίριο και η μόνιμη συλλογή, είναι το προσωπικό, η ασφάλεια, η εμπειρία του επισκέπτη, η τεχνολογική υποδομή, τα εκπαιδευτικά προγράμματα, οι παράλληλες δράσεις, η ανοίκηση χώρων για τη δημιουργία εσόδων, η εξεύρεση πόρων κλπ. Αυτό που μπορώ να πω με βεβαιότητα και να εγγυηθώ είναι ότι αν δεν πέφταμε από πάνω, το μουσείο δεν θα άνοιγε ούτε τώρα. Μόνο ώριμα δεν ήταν τα πράγματα, ήμασταν πολύ πίσω.

Πόσο πίσω; Αρκεί να σας πω ότι ακόμα και το κτίριο είχε προβλήματα, για παράδειγμα ▶

σε διάφορα σημεία έσταζε όταν έβρεχε. Δεν είχαν προβλεφθεί και άλλα πολλά, όπως ο φωτισμός, η σήμανση, η δυνατότητα να υπάρχει εστιατόριο και καφέ. Αυτό το θέμα λύθηκε νομοθετικά μόλις, έχω το ΦΕΚ στο συρτάρι μου. Ούτε εταιρική ταυτότητα υπήρχε, μόνο ένα λογότυπο. Κάναμε ήδη διαγωνισμό και το μουσείο θα ανοίξει με πλήρη εταιρική ταυτότητα και με το πωλητήριο γεμάτο με νέα αντικείμενα. Και για την υπουργό και για μένα το στοίχημα είναι να ανοίξει το μουσείο ολοκληρωμένο, όχι σαν μια γκαλερί με μια συλλογή, αλλά πλήρες σε όλα τα επίπεδα.

Μήπως είναι υπεραισιόδοξο το σχέδιο να ανοίξει τέλη Φεβρουαρίου; Από τη φύση μου δεν είμαι υπεραισιόδοξος, αντιθέτως είμαι ρεαλιστής και μιλάω με δεδομένα. Πιστεύω σε αυτό που λένε, when there is a will there is a way.

Οι υπάλληλοι του μουσείου εξέδωσαν μια πικρή ανακοίνωση θίγοντας σοβαρότατα ζητήματα όπως την έλλειψη προσωπικού, και βεβαίως την έλλειψη διευθυντή. Οι εργαζόμενοι του ΕΜΣΤ έχουν δουλέψει σκληρά. Κατανώ ότι κάποιοι ίσως νιώθουν απαξιωμένοι, όχι πάντως από εμάς. Έχουμε δει πολύ κόσμο από όλα τα τμήματα και έχουμε συζητήσει για τις καθημερινές εργασιακές ανάγκες τους – είμαι βέβαιος ότι κανείς δεν θα το διαψεύσει. Το άνοιγμα του μουσείου είναι και μια δική τους δικαίωση και βέβαια μια κομβική στιγμή διότι περνούν σε έναν άλλο τρόπο καθημερινής και πλήρους λειτουργίας και θα έχουν τη στήριξη που χρειάζονται. Έχουν δικίο για την έλλειψη προσωπικού, η επιπλέον στελέχωση μέσω ΑΣΕΠ έχει ήδη δρομολογηθεί. Ο εσωτερικός κανονισμός λειτουργίας επιδέχεται βελτιώσεις και θα γίνει επικαιροποίηση. Ξέρετε, όμως, αν κάθε πρόβλημα μπαίνει ως προϋπόθεση για το άνοιγμα του μουσείου, οι καθυστερήσεις δεν θα τελειώσουν ποτέ. Τα πράγματα πρέπει να κινούνται παράλληλα.

Ο διευθυντής πώς θα επιλεγεί; Έχετε πει ότι θα υπάρξει συγκεκριμένη διαδικασία επιλογής για όλους τους εποπτευόμενους φορείς την οποία θα ανακοινώσετε. Για να προσελκύσει άτομα που ενδεχομένως θα ήθελες ως διευθυντές, πρέπει να υπάρχουν ορισμένες προδιαγραφές και προϋποθέσεις που έχουν να κάνουν με τον τρόπο που λειτουργεί ένας φορέας, με τον προϋπολογισμό του, με τις δυνατότητες ανάπτυξής του. Αυτά τα θέματα πρέπει να τα εξετάζει κανείς συνολικά. Ετοιμάζουμε έναν οδικό χάρτη για τη θέση του διευθυντή που θα ανακοινωθεί και θα ισχύσει και για άλλους φορείς.

Άλλο μεγάλο θέμα είναι το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου. Ακόμει και διαβάζουμε πάλι για προβλήματα, όπως με τη νυν γενική διευθύντρια κ. Ηλέκτρα Βενάκη. Από την άλλη, υπάρχει ένα διεθνές ρεύμα υπέρ του ελληνικού κινηματογράφου, με νέους κινηματογραφιστές να παίρνουν διακρίσεις και βραβεία ενώ εμείς δεν κάνουμε τίποτα για να τους βοηθήσουμε. Προτεραιότητα αποτελεί η σωστή λειτουργία του ΕΚΚ. Η επιστροφή της κας Βενάκη στη θέση της γενικής διευθύντριας –για ένα συγκεκριμένο διάστημα το οποίο τελειώνει πολύ σύντομα– έγινε βάσει της εφαρμογής της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας. Όσα άλλα μπορεί να γράφονται είναι ασεϊσιότητες, αν όχι εκ του ποινικού. Κοιτάξτε, εάν δεν ξεμυλοκάρουμε κάποια πράγματα –το πρόβλημα δεν είναι μόνο στο ΕΚΚ, είναι και στον Νόμο του 2010 για τον κινηματογράφο που χρειάζεται επανεξέταση, είναι και στον τρόπο που χρηματοδοτούνται οι ταινίες– δεν θα αναπτυχθεί ο χώρος. Είναι ωραίο που οι νέοι κινηματογραφιστές διακρίνονται, αλλά μόνοι τους το κατάφεραν. Σημασία έχει τι θα κάνουμε από δω και πέρα ώστε να υπάρξει μια ολοκληρωμένη στρατηγική για τον κινηματογράφο. Εάν αποφασίσουμε ότι θέλουμε να στηρίξουμε μια νέα γενιά δημιουργών, τότε φτιάχνουμε τα εργαλεία και δημιουργούμε τις συνθήκες για να γίνει αυτό. Δηλαδή δράσεις για να αναπτυχθούν οι δεξιότητές τους, εργαλεία για να κινηθούν σε μια διεθνή αγορά –που δεν είναι μόνο οικονομικά εφόδια αλλά πολλαπλά– και βεβαίως ο συντονισμός όλων των φορέων του κινηματογράφου που θα συμπράξουν προς μια κατεύθυνση.

Για το βιβλίο τι να περιμένουμε; Θα προχωρήσετε στο νέο ΕΚΕΒΙ; Το θέμα δεν είναι η ανασύσταση παλιότερων σχημάτων, εξάλλου το 2020 οι συνθήκες, τα εργαλεία, τα προβλήματα του χώρου είναι διαφορετικά. Μας ενδιαφέρει η δημιουργία ενός άλλου ολοκληρωμένου τρόπου διαχείρισης και προβολής του βιβλίου. Εξετάζουμε το θέμα των εκθέσεων στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, της καθαυτής βιβλιοπαρουσίασης, των φορολογικών ζητημάτων του βιβλίου, της ενίσχυσης της φιλαναγνωσίας, των βιβλιοθηκών, της προβολής της ελληνικής λογοτεχνίας στο εξωτερικό – με την υπουργό προχωράμε σε ένα πρόγραμμα ενίσχυσης μεταφράσεων ελληνικής λογοτεχνίας στο εξωτερικό.

Πώς οραματίζετε το Ακροπόλ, έργο εμβληματικό για την κυβέρνηση, και ποια η πρόβλεψη για τη λειτουργία του; Το Ακροπόλ θα είναι ένας χώρος για τους καλλιτέχνες όσο και για το ευρύ κοινό. Ένας χώρος ανάπτυξης δεξιοτήτων, δηλαδή πώς ένας καλλιτέχνης μπορεί να βρει χρήματα από πόρους εθνικούς, κοινοτικούς και χορηγίες, πώς στήνεται μια καλλιτεχνική ομάδα, πώς διοικείται, πώς διαχειρίζονται τα οικονομικά της, πώς προωθείται το έργο της. Επίσης, ένας χώρος μελέτης της σχέσης τεχνολογίας και πολιτισμού μέσα από απτά projects. Θα είναι και εκθεσιακός χώρος ανοιχτός στο κοινό. Η ολοκλήρωση του θα τρέξει με διαγωνισμούς με τους όρους που θέτει το ΕΣΓΠ. Στο τέλος του 2020 τα πράγματα θα είναι πολύ διαφορετικά κι εκεί. Το Ακροπόλ είναι, αν θέλετε, κι ένας τρόπος να αποδείξει κανείς πώς ένας κρατικός φορέας μπορεί να έχει αναπάντεχο δυναμισμό και απροσδόκητη ευελιξία, όχι ακολουθώντας ασθμαίνοντας αλλά πρωτοπορώντας.

Ποια είναι η διαφορά της τωρινής διοίκησης με την προηγούμενη σε σχέση με το πώς αντιλαμβάνεστε τη λειτουργία των νέων φορέων; Κατά τη γνώμη μου τα προηγούμενα προτεινόμενα σχέδια αφορούσαν σύνθετους φορείς, με πολυάριθμο προσωπικό και περίπλοκη λειτουργία. Με την υπουργό είμαστε υπέρ σχημάτων και μοντέλων σύγχρονων και ευέλικτων, που εστιάζουν στο αποτέλεσμα και όχι στη διαδικασία.

Τι περιμένετε από τον νέο καλλιτεχνικό διευθυντή του Εθνικού Θεάτρου Δημήτρη Λιγνάδη και τι από την Κατερίνα Ευαγγελάτου στο Φεστιβάλ Αθηνών; Από το Εθνικό Θέατρο αναμένω ζωντάνια, πρωτοτυπία, δυναμικότητα ώστε να προσελκύσει καινούργιους θεατές, ενώ συντάσσομαι απολύτως με τον εκπαιδευτικό ρόλο του Εθνικού όπως τον οραματίζεται ο Δημήτρης. Θα ήθελα να δοθεί βάρος στο θέμα της σύγχρονης ελληνικής δραματουργίας και βέβαια στο πώς μπορεί να βγει το θέατρό μας εκτός Ελλάδας. Για το Φεστιβάλ Αθηνών, συμφωνώ με την Κατερίνα πως δεν πρέπει να είναι παράταση της χειμερινής σεζόν αλλά μια εξαίρεση, μια γιορτή δημιουργίας. Δεν με ενοχλεί δε καθόλου το γεγονός ότι οι ριζές του ήταν στον τουρισμό, θα ήθελα να παίξει ρόλο στην ανάπτυξη του πολιτιστικού τουρισμού στη χώρα μας. Στη Γενική Γραμματεία κάνουμε ήδη δουλειά πάνω σ' αυτό το κομμάτι σε συνεργασία με φορείς πολιτισμού και τουρισμού και ενώνοντας τις πολιτιστικές τελείες σε όλη την Ελλάδα.

Δεν σας φαίνονται βουλό όλα αυτά που πρέπει να γίνουν; Έχετε ιεραρχήσει αυτά που θέλετε να προλάβετε στη θητεία σας για να είστε ικανοποιημένοι; Αποτελούν τεράστια ευθύνη. Έχω επίγνωση των άπειρων εκκρεμοτήτων που κληρονομήσαμε και ότι πολλά από αυτά δεν μπορούν να γίνουν από τη μια μέρα στην άλλη. Όσο για την ικανοποίηση που είπατε, δύσκολα ευχαριστιέμαι από τον εαυτό μου, αλλά ευχαριστιέμαι από τη δουλειά μου και την πιστεύω. Προσπαθώ να κάνω όσα περισσότερα μπορώ, δουλεύω σχεδόν καθημερινά 12 ώρες, βλέπω, ακούω και συνομιλώ με πολύ κόσμο και κάθε μέρα προσπαθώ να αφήσω κάτι από πίσω. Μεριμνούμε με την υπουργό να δούμε τι μπορούμε να κάνουμε σε πολλά θέματα όσο πιο γρήγορα γίνεται. Για παράδειγμα πέρυσι οι προσκλήσεις για τις κρατικές επιχορηγήσεις για τον σύγχρονο πολιτισμό ανακοινώθηκαν τον Απρίλιο, φέτος ανακοινώνονται τον Ιανουάριο, δηλαδή πολύ νωρίτερα έτσι ώστε να κάνουν οι καλλιτέχνες τον προγραμματισμό τους έγκαιρα. Του χρόνου ευελπιστώ ότι θα είναι ακόμα νωρίτερα.

Πώς είναι η συνεργασία σας με την υπουργό Πολιτισμού κα Λίνα Μενδώνη; Βρισκόμαστε σε πλήρη σύμπνοια, πάντοτε συζητάμε όλα τα θέματα. Είμαι πολύ τυχερός που δουλεύω δίπλα σε μια γυναίκα που είναι όχι

μόνο γνώστης του πολιτισμού και του υπουργείου, αλλά άκερα, ανοιχτή και καθαρή. Και εργασιομανής! Και σε αυτό συμπίπτουμε.

Όταν σας ανατέθηκε η Γενική Γραμματεία Σύγχρονου Πολιτισμού γράψατε στο Facebook ότι έχετε επίγνωση των συμβολισμών του διορισμού σας. Αυτό έχει να κάνει με το ότι έχετε παραδεχτεί ανοιχτά ότι είστε gay; Είναι σημαντικό βήμα νομίζω, κυρίως επειδή οι άνθρωποι που με επέλεξαν ούτε στιγμή δεν θεώρησαν ότι αυτό θα μπορούσε να αποτελεί ανασταλτικό παράγοντα. Το ότι το έχω παραδεχτεί ανοιχτά έχει σημασία όχι για μένα τον ίδιο, αλλά γιατί κανένα παιδί δεν θα πρέπει για οποιοδήποτε λόγο –είτε εξαιτίας του φύλου του, είτε εξαιτίας του σεξουαλικού προσανατολισμού του, του χρώματός του ή της καταγωγής του– να αισθανθεί ότι δεν μπορεί να κάνει κάποια πράγματα, ότι ποτέ δεν θα μπορέσει να κατακτήσει ό,τι ονειρεύεται. Και επειδή εμένα μου είπαν κάποτε να το πάρω απόφαση ότι η πολιτική δεν συνδυάζεται με το να είσαι ανοιχτά gay, δεν θέλω να το πουν σε κανέναν άλλον.

Όταν σας το είπαν πώς αντιδράσατε; Με πλήγωσε και παράλληλα με πείσωσε. Ήξερα πάντα ότι είτε θα πολιτευτώ όπως είμαι είτε όχι, ευχαριστώ, δεν θα πάρω. Το να κρύβομαι δεν ήταν ποτέ επιλογή μου.

Είστε ακτιβιστής υπέρ των δικαιωμάτων της ΛΟΑΤ+ κοινότητας; Ποτέ δεν είπα ότι υπήρξα ακτιβιστής. Το ότι βγήκα ανοιχτά και είπα ποιος είμαι ή το ότι αρθρογράφησα ή στήριξα κάποια πράγματα δεν είναι ακτιβισμός. Έκανα απλώς ό,τι αισθανόμουν και μου έλεγε η συνείδησή μου, με το δικό μου τρόπο και προφανώς συνεχίζω.

Το ίδιο περίπου έχετε πει και για την πολιτική. «Δεν ήρθα για να κάνω καριέρα στην πολιτική. Ηρθα για να το κάνω αλλιώς. Αν δεν γίνεται, δεν πειράζει». Είμαι συνειδητοποιημένος σε αυτό που ήρθα να κάνω σ' αυτή τη θέση και νομίζω πως κι εκείνοι που με επέλεξαν δεν θέλουν να κάνω μία από τα ίδια. Η επαγγελματική μου πορεία έχει δείξει ότι είμαι καλύτερος στο να αλλάζω τα δεδομένα από το να διατηρώ το status quo. Τώρα, αν με ρωτήσετε ποιο βήμα θα κάνω στην πολιτική μετά από αυτό, ειλικρινά δεν ξέρω. Αυτή τη στιγμή με νοιάζει αυτή η μεγάλη προσπάθεια που κάνουμε. Νιώθω ότι η πολιτική βούληση αυτής της κυβέρνησης είναι ξεκάθαρη.

Λίγα πράγματα για να σας μάθουμε καλύτερα: Έχετε τη φήμη του ανθρόπου που δεν συγκρούεται εύκολα ακόμα κι αν αδικηθεί, δεν κλείνει πόρτες και επιλέγει χαμηλούς τόνους. Ισχύει; Δεν ξεκινάω ποτέ τίποτα, αλλά δεν θεωρώ ότι πρέπει να τσακωνομαι με όλο τον κόσμο για να αποδείξω κάτι. Κάθε φορά προσπαθώ να βρω τον ενδεδειγμένο τρόπο για να γίνει η δουλειά, δηλαδή να επιτευχθεί ο στόχος, και παράλληλα να κοιμάμαι ήσυχος τα βράδια. Δυστυχώς, βέβαια, πολλές φορές η ευγένεια ερμηνεύεται ως αδυναμία...

Μεγαλώσατε σε ένα σπίτι φιλολογικό με τον πατέρα σας, τον καθηγητή, συγγραφέα, μεταφραστή, ποιητή Γιώργη Γιατρομανωλάκη. Επηρεάστηκα εξίσου και από τις θετικές επιστημένες, η μητέρα μου είναι μοριακή βιολόγος. Έμαθα και από τους δύο πολλά.

Σας καθόρισαν συγγραφείς, ταινίες, ήρωες, ζωγράφοι; Όχι, ποτέ δεν με καθόρισαν. Διαβάζω, βλέπω θέατρο, εκθέσεις, ταινίες, αλλά έμαθα από μικρός ότι όλα μπορούν να κριθούν και να αξιολογηθούν. Και πρώτος εγώ που το λέω. Δεν πιστεύω στις ιερές αγελάδες.

Πόσο αλλάζετε μεγαλώνοντας; Γίνομαι πιο υπομονετικός, αν και οι φίλοι μου δεν συμφωνούν.

Σας λείπει η παλιά δουλειά σας στο ΚΠΙΣΝ; Έχετε συζητήσει την περίπτωση να ξαναγυρίσετε μετά το υπουργείο; Ο κύκλος μου στο ΚΠΙΣΝ έχει ολοκληρωθεί. Ούτε αναπολώ το παρελθόν, ούτε προλαβαίνω να σκεφτώ άλλη δουλειά. Είμαι πολύ εστιασμένος σε αυτό που κάνω τώρα.

Με ένα τρόπο σήμερα παίζεται και το μέλλον σας. Ποιο είναι το σημαντικότερο που θέλετε να πετύχετε στο υπουργείο; Ο σύγχρονος πολιτισμός για πρώτη φορά μέσω της Γενικής Γραμματείας που δημιουργήθηκε έχει και ορατότητα και άλλου τύπου δυνατότητα. Ο στόχος είναι πολλαπλός: Να αναπτυχθεί το κοινό του πολιτισμού σε όλη την επικράτεια και να εκδημοκρατιστεί η πρόσβαση σε αυτό. Να δημιουργηθούν οι συνθήκες για την ανάπτυξη σύγχρονης καλλιτεχνικής δημιουργίας. Να γίνει πιο εξωστρεφής ο σύγχρονος πολιτισμός της Ελλάδας και να ταξιδεύει περισσότερο και με καλύτερους όρους. Όλα αυτά απαιτούν πολλή δουλειά, συνεργασία, χρηστή διαχείριση πόρων και κυρίως όραμα και στρατηγική για την επίτευξή τους. **A**

Αλλάζουμε μαζί το μέλλον της ενέργειας.

Η ΔΕΗ αλλάζει. Εκσυγχρονίζεται και γίνεται μια οικονομικά υγιής επιχείρηση. Σχεδιάζει το μέλλον της με βάση τις ανάγκες της εποχής και τις διεθνείς τάσεις στον χώρο της ενέργειας.

- Πρωταγωνιστεί στην «πράσινη ενέργεια» με απόσυρση των λιγνιτικών μονάδων και αύξηση των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας.
- Εκσυγχρονίζει τη λειτουργία της με επενδύσεις στα δίκτυα, αξιοποίηση της ψηφιακής τεχνολογίας και ενίσχυση του Ανθρώπινου Δυναμικού της.
- Δημιουργεί νέα εμπορικά προϊόντα και υπηρεσίες με καλύτερους οικονομικούς όρους για τους πελάτες της.

Αλλάζουμε μαζί.

Με τους εργαζόμενους, τις τοπικές κοινωνίες, τους πελάτες μας.

Αλλάζουμε μαζί

Κ

αμιά φορά τα βράδια που είμαι σπίτι βλέπω στην τηλεόραση τις «Άγριες Μέλισσες». Εκτός από την Ασημίνα, παρατηρώ με ενδιαφέρον και τις συνήθειες της ελληνικής κοινωνίας εκείνες τις δεκαετίες του '50 και του '60, τη δύσκολη θέση της γυναίκας, που δεν μπορούσε να πάει ούτε στο καφενείο, ιδιαίτερα στην επαρχία. Φανταστείτε ακόμα πιο πίσω, το 1920. Εκείνη η χρονιά ήταν η πρώτη της λειτουργίας της Ανωτάτης Σχολής Εμπορικών Σπουδών και οι αδελφές Καίτη και Σοφία Αγγελοπούλου, κόρες δικηγόρου από την Πάτρα, αποφασίζουν να εγγραφούν. Έως την αποφοίτησή τους το 1925 ή-

ταν οι μοναδικές γυναίκες φοιτήτριες, ανάμεσα σε 500 συνολικά άνδρες. Από τότε, από την Ανωτάτη Σχολή Εμπορικών Σπουδών, μετέπειτα Ανωτάτη Σχολή Οικονομικών και Εμπορικών Επιστημών (ΑΣΟΕΕ) και, πλέον, Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών (ΟΠΑ), έχουν πάρει πτυχίο 70.000 φοιτητές. Σήμερα οι ενεργοί φοιτητές στις τρεις σχολές του ΟΠΑ (Οικονομικών Επιστημών, Διοίκησης Επιχειρήσεων, Επιστημών και Τεχνολογίας της Πληροφορίας) είναι 13.000, ενώ τα μεταπτυχιακά προγράμματα φτάνουν τα 28. Αυτό το δημόσιο ελληνικό πανεπιστήμιο θεωρείται από τα καλύτερα του κόσμου. Στο πεδίο Οικονομικά κατατάσσεται μεταξύ των θέσεων 201-300 παγκοσμίως, στα Χρηματοοικονομικά μεταξύ των θέσεων 151-200 και στη Διοί-

κηση Επιχειρήσεων στις θέσεις 301-400 (Shanghai Ranking). Μάλιστα, 300 από τους αποφοίτους του είναι εν ενεργεία καθηγητές σε πανεπιστήμια της Ελλάδας και του εξωτερικού.

Φοιτητής στην ΑΣΟΕΕ το 1954

Κάμποσα χρόνια πίσω, το 1954, ο 83 ετών σήμερα **Θανάσης Χαρτσάς** μπαίνει στην ΑΣΟΕΕ, από την οποία αποφοιτεί τέσσερα χρόνια αργότερα. Ευγενέστατος άνθρωπος, θυμάται ότι τότε τα πράγματα ήταν πολύ διαφορετικά. «*Να φανταστείτε, η πρώτη φορά που ακούσαμε για Διοίκηση Επιχειρήσεων ήταν το 1957 όταν ήρθε ένας Αμερικανός και έδωσε 3-4 διαλέξεις. Αλλά, όπως σας είπα, τα πράγματα ήταν διαφορετικά γιατί και οι ανάγκες ήταν διαφορετικές.*

Φοιτητές στο εστιατόριο της ΑΣΟΕΕ το 1960

Το Οικονομικό Πανεπιστήμιο με αριθμούς

70.000

είναι συνολικά οι απόφοιτοί του.

300

από τους αποφοίτους του ΟΠΑ είναι ενεργεία καθηγητές σε πανεπιστήμια της Ελλάδας και του εξωτερικού.

13.000

είναι οι ενεργοί φοιτητές, σε προπτυχιακό και μεταπτυχιακό επίπεδο, καθώς και οι υποψήφιοι διδάκτορες.

40.000

τ.μ. καταλαμβάνουν οι κτιριακές υποδομές.

28

είναι τα προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών.

225

είναι τα συνεργαζόμενα πανεπιστήμια στο εξωτερικό.

239

είναι τα μέλη διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού και 165 τα μέλη του διοικητικού προσωπικού.

3 εκατ.

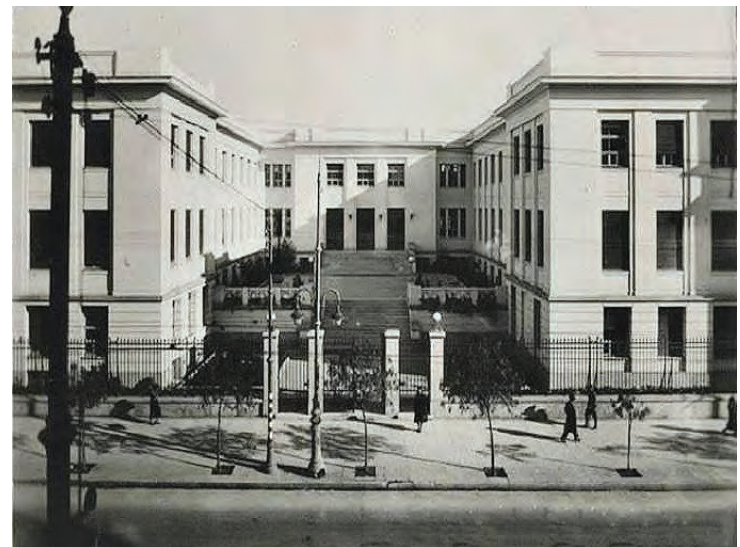
ευρώ ο συνολικός προϋπολογισμός ερευνητικών και εκπαιδευτικών έργων.

Η Εθνική Τράπεζα μέχρι και το 1954 προσελάμβανε με απολυτήριο Γυμνασίου, οι εφημερίδες δεν ήταν όπως σήμερα, με ένα σωρό θέματα οικονομίας, τότε το πολύ να υπήρχε κανένα μονόστιχο για την ισοτιμία της λίρας ή για το χρηματιστήριο», λέει. Το 1954 μπήκαν στην ΑΣΟΕΕ περισσότεροι από 300 φοιτητές, εκ των οποίων κοπέλες ήταν 15 με 20. «Δεν υπήρχαν οι πανελλήνιες, όπως είναι σήμερα. Η κάθε σχολή έκανε τις δικές της εισαγωγικές εξετάσεις την ίδια ημερομηνία με τις άλλες, πλην της Παντείου, έτσι ο επίδοξος φοιτητής είχε μία επιλογή. Πληρώναμε δίδακτρα, εξέταστρα, και βιβλία, η δωρεάν παιδεία ήρθε το 1962 με τον Γεώργιο Παπανδρέου. Ένας φτωχός άνθρωπος με πολύ κόπο μπορούσε να σπουδάσει», αναφέρει. Θυμάται, ακόμη, ότι εκείνα τα χρόνια «οι καθηγητές

100 χρόνια Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Από τις πρώτες φοιτήτριες του 1920, τα μαθήματα του 1950 και τις start ups του σήμερα, το ιστορικό κτίριο της Πατνσιών 76 έχει να θυμάται πολλά

Του ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ

Το κτίριο της Πατνσιών 76 το 1940 και σήμερα

ήταν αποστασιοποιημένοι. Εκτός παράδοσης ήταν σχεδόν αδύνατον ένας φοιτητής να πλυσίσει έναν καθηγητή. Επίσης, δεν υπήρχε το φοιτητικό κίνημα όπως σήμερα, ούτε παρατάξεις. Πηγαίναμε στα συλλαλητήρια για την Κύπρο στα οποία απέφευγαν να έρθουν οι πιο δεξιόι συμφοιτητές γιατί υπήρχαν, έστω και λίγα, συνθήματα με αιχμές για την πολιτική κατάσταση της εποχής». Το ίδιο διαφορετική ήταν και η καθημερινότητα των νέων φοιτητών. «Το ταξίδι στο εξωτερικό ήταν μια άγνωστη έννοια για εμάς. Η Νέα Υόρκη ήταν 22 μέρες μακριά με το πλοίο. Το Παρίσι 65 ώρες με το τρένο. Για αεροπλάνο ούτε λόγος, βέβαια. Θυμάμαι που πηγαίναμε στο Green Park πίσω από την ΑΣΟΕΕ και βάζαμε καμιά δραχμή στο τζουκ μποξ». Για τον Θανάση Χαρτσά, τα πράγματα στη ζωή δεν

πήγαν άσχημα. Από τα 24 του άρχισε να εργάζεται ως οικονομικός υπεύθυνος στο περιοδικό «Εικόνες» και παρέμεινε στον χώρο του Τύπου έως τη συνταξιοδότησή του. Έκανε και αρκετά ταξίδια.

Το κτίριο και η πρώτη φοιτητική κινητοποίηση

Το κτίριο που βλέπουμε σήμερα στην Πατνσιών 76 σχεδιάστηκε από τον αρχιτέκτονα Αναστάσιο Μεταξά (1862-1937), πρώτο πρόεδρο του ιστορικού Συλλόγου Αρχιτεκτόνων. Ήταν το τελευταίο του έργο και συγκαταλέγεται στα 100 σημαντικότερα κτίρια του 20ού αιώνα στη χώρα μας. Πριν φτιαχτεί η σχολή και μετακομίσει εδώ, το 1935 (στο μεταξύ στεγαζόταν στην Κάνιγγος), σε αυτή την έκταση, ►

Οι αδελφές Καίτη και Σοφία Αγγελούδου ήταν οι πρώτες φοιτήτριες το 1920

ιδιοκτησίας Καραπάνου, υπήρχε το πρώτο γήπεδο όπου αγωνίστηκε η ομάδα του Παναθηναϊκού. Η πρώτη φοιτητική κινητοποίηση συνέβη το 1923. Υπήρξαν δημοσιεύματα περί κατάργησης της σχολής τρία μόλις χρόνια μετά την ίδρυσή της, με την προοπτική οι υπάρχοντες φοιτητές να μεταγραφούν στη Νομική. Οι φοιτητές αντέδρασαν, αντιπροσωπεία τους επισκέφθηκε τον Πλαστήρα κι εκείνος τους υποσχέθηκε ότι η σχολή θα συνεχίσει να λειτουργεί κανονικά, όπως και έγινε. Λίγα χρόνια αργότερα, το 1927, ο Άγγελος Αγγελόπουλος αναγορεύθηκε διδάκτορας (ο πρώτος). Ο Αγγελόπουλος ανέλαβε υφυπουργός Οικονομικών στην Κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας (1944) και Διοικητής της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδας (1974-1979).

Φοιτητές και επιχειρηματίας με start up

Ο **Στάθης Κατωπόδης** πέρασε στο Τμήμα Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων το 2013 και, πλέον, αναμένει να πάρει το πτυχίο του. Καταγόμενος από την Πάτρα, ο Στάθης λέει ότι ερχόμενος από την περιφέρεια στην Αθήνα ως φοιτητής, η προσαρμογή του φάνηκε αρχικά λίγο δύσκολη, αλλά η ενασχόλησή του με διάφορες δραστηριότητες, εντός και εκτός σχολής, τον βοήθησε να εγκλιματιστεί γρήγορα. «*Η χωρωδία της σχολής ήταν η πρώτη μου επαφή με την κοινότητα του ΟΠΑ. Από την τελετή υποδοχής των πρωτοετών κιόλας όλες οι ομάδες της σχολής, πολιτιστικές, αθλητικές κ.λπ., ενημερώνουν τους νέους φοιτητές και η συμμετοχή σε αυτές τις ομάδες βοηθάει πάρα πολύ στην προσαρμογή, ιδίως όσους δεν είναι Αθηναίοι*». Ο Στάθης ξεχωρίζει ως ένα από τα πιο σημαντικά πράγματα που έκανε στο πανεπιστήμιο τη συμμετοχή του στο Πρόγραμμα Εθελοντισμού ΑΥΕΒ Volunteers. «*Το Πρόγραμμα ενημερώνει και ευαισθητοποιεί την κοινότητα του ΟΠΑ και προσφέρει ευκαιρίες εθελοντισμού πάνω σε θέματα που οι φοιτητές ίσως δεν θα είχαν τη δυνατότητα να γνωρίσουν κατά τη διάρκεια των σπουδών τους, όπως η έμφυλη βία, τα στερεότυπα, το cyber bullying κ.ά. Οι συμμετέχοντες στην Ομάδα Συντονισμού αναλαμβάνουμε από το μηδέν να «χτίσουμε» συνεργασίες με ΜΚΟ και*

*να δημιουργήσουμε θεματικές δράσεις για την κοινότητα. Για παράδειγμα, ήρθαμε σε επαφή με τη ΜΚΟ Διοτίμα, η οποία ασχολείται με το θέμα της έμφυλης βίας ώστε να έρθουν στη σχολή για δύο workshops. Συνεργαζόμαστε, επίσης, με τον σύλλογο οροθετικών Ελλάδας Θετική Φωνή και ενημερώνουμε για θέματα που έχουν να κάνουν με τον ιό HIV. Ακόμη, σε συνεργασία με το Δίκτυο Στήριξης Φυλακισμένων και Αποφυλακισμένων Γυναίκων, διοργανώσαμε μια δράση κατά την οποία φοιτητές, διδακτικό και διοικητικό προσωπικό παρακολούθησαν μαζί με αποφυλακισμένες γυναίκες μαθήματα τάνγκο και πιλάτες, κάτι σημαντικό για την κοινωνικοποίηση των γυναικών. Επιπλέον κάθε χρόνο διοργανώνουμε το ΟΠΑ Run στο Πεδίον του Αρεως, σε μια προσπάθεια να πάρει το πάρκο ζωή. Φέτος ο αγώνας θα γίνει για τρίτη συνεχόμενη χρονιά, στις δύο προηγούμενες είχαν συμμετάσχει περίπου 2.000 δρομείς. Στόχος μας είναι όλες οι δράσεις που κάνουμε να συνεισφέρουν στους 17 Στόχους Βιώσιμης Ανάπτυξης που έχει θέσει ο ΟΗΕ για το 2030». Ο Στάθης εργάζεται ήδη. Μαζί με δύο συμφοιτητρίες του έχουν φτιάξει μια εταιρεία start up που ασχολείται με το ψηφιακό marketing. Και δεν είναι ο μόνος φοιτητής του ΟΠΑ που έχει αρχίσει να εργάζεται στο αντικείμενό του πριν ακόμη πάρει πτυχίο. Στη σχολή η **Μονάδα Καινοτομίας και Επιχειρηματικότητας (ΜοΚΕ)** από το 2010 έχει στηρίξει περισσότερες από 400 νέες επιχειρηματικές ομάδες μέσα από το «Διαγωνισμό Επιχειρηματικής Ιδέας», που διοργανώνεται κάθε χρόνο, ενώ από ενημερωτικές δράσεις και σεμινάρια έχουν επωφεληθεί περισσότεροι από 1.500 φοιτητές. Παράλληλα με τη ΜοΚΕ, το Κέντρο Στήριξης Επιχειρηματικότητας και Καινοτομίας, ήδη από το 2015, έχει υποστηρίξει περισσότερα από 500 επιχειρηματικά σχήματα. Ο Στάθης Κατωπόδης έχει ήδη αποφασίσει και ποιο θα είναι το αντικείμενο του μεταπτυχιακού του. «*Θα ήθελα να συνδυάσω το marketing με τις κοινωνικές επιστήμες και την επίδραση των στερεοτύπων. Φυσικά και μας ενδιαφέρουν οι πωλήσεις, να έχει κέρδη μια εταιρεία, αλλά το ίδιο θα πρέπει να μας ενδιαφέρει και ο αντίκτυπος που αφήνουμε πίσω μας, το τελικό αποτέλεσμα, να είναι θετικό για το κοινωνικό σύνολο*». **A***

Το Οικονομικό Πανεπιστήμιο στη χρονομηχανή

1903 Ο εθνικός ευεργέτης Γρηγόριος Μαρασλής δωρίζει στο κράτος 250.000 χρυσές δραχμές, με σκοπό την ίδρυση στην Αθήνα της Εμπορικής Ακαδημίας.

1919 Ο Ελευθέριος Βενιζέλος προσκαλεί στην Αθήνα τον καθηγητή του πανεπιστημίου της Λωζάνης και του αναθέτει τη σύσταση οργανισμού για την ίδρυση Ανωτάτης Εμπορικής Σχολής, στα πρότυπα της αντίστοιχης σχολής της Λωζάνης.

1920 Η σχολή εγκαθίσταται προσωρινά στην πλατεία Κάνιγγος, στο κτίριο όπου στεγαζόταν η Εμπορική και Βιομηχανική Ακαδημία Ρουσόπουλου. Τα πρώτα αντικείμενα που διδάσκονται είναι Πολιτική Οικονομία, Λογιστική, Χημεία, Γενικά Μαθηματικά, Εμπορική Οικονομία, Αστικό και Εμπορικό Δίκαιο.

1922 Η Ανωτάτη Σχολή Εμπορικών Σπουδών επρόκειτο να εγκατασταθεί στη Βασιλίσσης Σοφίας, στο σημερινό Ιπποκράτειο Νοσοκομείο, όμως το κτίριο χρησιμοποιείται τελικά για την περίθαλψη των προσφύγων.

1926 Η σχολή μετονομάζεται σε Ανωτάτη Σχολή Οικονομικών και Εμπορικών Επιστημών (ΑΣΟΕΕ).

1935 Η ΑΣΟΕΕ εγκαθίσταται στην Πατισίων 76, εκεί όπου βρίσκεται έως και σήμερα.

1955 Η φοίτηση αυξάνεται από τα 3 στα 4 έτη και στο 4ο οι σπουδές χωρίζονται σε δύο κατευθύνσεις: στις οικονομικές και στις εμπορικές επιστήμες.

1978 Λειτουργούν από το Οικονομικό Τμήμα για πρώτη φορά μεταπτυχιακές σπουδές στην Ελλάδα, διάρκειας 2 ετών.

1989 Η ΑΣΟΕΕ μετονομάζεται σε Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

2013 Ιδρύονται οι τρεις σχολές που λειτουργούν σήμερα: Οικονομικών Επιστημών, Διοίκησης Επιχειρήσεων και Επιστημών και Τεχνολογίας και Πληροφορίας.

70.000 είναι οι απόφοιτοι του ΟΠΑ στα 100 χρόνια, ενώ 300 από αυτούς είναι ενεργεία καθηγητές σε πανεπιστήμια της Ελλάδας και του εξωτερικού

Εξωστρέφεια, ο στόχος για το άμεσο μέλλον

Πέντε ερωτήσεις στον πρύτανη του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών, καθηγητή **Εμμανουήλ Γιακουμάκη**

Το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών γιορτάζει το 2020 τα 100 χρόνια από την ίδρυσή του. Ποιο είναι το χαρακτηριστικό που προσδιορίζει την ταυτότητά του στην πορεία ενός αιώνα; Έναν αιώνα τώρα αποστολή του Ιδρύματός μας είναι η παραγωγή και διάδοση γνώσης σε τομείς που υπηρετούν την εθνική και τη διεθνή οικονομία και κοινωνία, και η διάπασση υπεύθυνων πολιτών. Το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών έχει διανύσει μια πορεία 100 ετών, συχνά σε συνθήκες δύσκολες για τον κόσμο και την ίδια τη χώρα. Ακόμα και σε περιόδους όπου το περιβάλλον ήταν αντίξοο, κατάφερε και καταφέρνει να είναι ένα ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο που τιμά και εκπροσωπεί επάξια την πατρίδα μας στον παγκόσμιο εκπαιδευτικό χάρτη. Από την ίδρυσή του μέχρι σήμερα είναι ένας δυναμικός, ζωντανός ανοιχτός οργανισμός που παρακολουθεί και συμμετέχει στις διεθνείς επιστημονικές εξελίξεις και ανταποκρίνεται στις ανάγκες της νεολαίας μας για υψηλού επιπέδου πανεπιστημιακές σπουδές και της ελληνικής κοινωνίας για πρόοδο και παιδεία.

Ποια είναι η σημερινή θέση του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών στον εκπαιδευτικό χάρτη της χώρας; Το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών συγκαταλέγεται στην κατηγορία Ιδρυμάτων υψηλού κύρους, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό. Κατέχει ηγετική θέση στους τομείς των Οικονομικών Επιστημών, της Διοίκησης Επιχειρήσεων και των Επιστημών και Τεχνολογίας της Πληροφορίας. Τα οκτώ του Τμήματα, που καταλαμβάνουν τις πρώτες θέσεις στις προτιμήσεις των υποψηφίων φοιτητών, τα διακεκριμένα μεταπτυχιακά του προγράμματα πλήρους και μερικής φοίτησης, καθώς και τα διδακτορικά του προγράμματα, συναποτελούν τα ειδοποιά εκείνα συστατικά στοιχεία που εξασφαλίζουν την κατάταξη του Ιδρύματός μας μεταξύ των κορυφαίων πανεπιστημίων διεθνώς.

Η σχέση πανεπιστημίου και αγοράς εργασίας είναι από τα κύρια θέματα συζήτησης για το ελληνικό πανεπιστήμιο. Πώς βλέπετε αυτή τη σχέση; Η συνεργασία ενός πανεπιστημίου με δημόσιους οργανισμούς και ιδιωτικές επιχειρήσεις έχει πολλαπλά οφέλη. Η διασύνδεση των νέων με την αγορά εργασίας δημιουργεί μια γέφυρα που συνδέει τη θεωρία των πανεπιστημιακών αιθουσών με την πράξη του χώρου εργασίας και, αφετέρου, προσφέρει στο νέο επιστήμονα τη δυνατότητα να αντιληφθεί τις πραγματικές συνθήκες άσκησης του επαγγέλματός που αντιστοιχεί στις σπουδές του. Σε επίπεδο πανεπιστημίου, η συνεργασία με δημόσιους οργανισμούς και ιδιωτικές επιχειρήσεις βοηθά στον εμπλουτισμό και στην επικαιροποίηση των προγραμμάτων σπουδών με τρόπο που ενισχύει την προοπτική απασχόλησης των αποφοίτων.

Ποιο είναι το μέλλον του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών; Οι στρατηγικοί στόχοι του Πανεπιστημίου για τα επόμενα χρόνια είναι: η ενίσχυση της αριστείας στην Έρευνα και την Εκπαίδευση, η παροχή υψηλής στάθμης προπτυχιακών, μεταπτυχιακών και διδακτορικών σπουδών, η αξιοποίηση της παραγόμενης γνώσης, η ενεργός συμμετοχή του στο παγκόσμιο ακαδημαϊκό περιβάλλον, η ανάπτυξη διεθνών συνεργασιών υψηλού κύρους και η εν γένει διεύρυνση της διεθνούς απήχησης και αναγνωρισιμότητάς του.

Και ποιοι είναι οι άμεσοι στόχοι σας; Ο σχεδιασμός μας για το άμεσο μέλλον επικεντρώνεται στην εξωστρέφεια του πανεπιστημίου, που είναι μια από τις ιδρυματικές αξίες μας. Τα σημεία στα οποία

εστιάζουμε είναι η δυνατότητα δημιουργίας ξενόγλωσσων προπτυχιακών προγραμμάτων, ο προσανατολισμός σε τομείς με ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τη χώρα, όπως η ναυτιλία, ο τουρισμός και ο πολιτισμός, η διεύρυνση των συνεργασιών μας με πανεπιστήμια στο εξωτερικό, και η προσέλκυση επιστημονικού προσωπικού υψηλής στάθμης με διεθνή εμπειρία. ●

ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Εθνική
Λυρική
Σκηνή

Greek
National
Opera

ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ ΣΤΗ ΛΥΡΙΚΗ

Βότσεκ • Η νυχτερίδα • Πάπισσα Ιωάννα • Δον Κιχώτης • Μέσα Χώρα
Βέρθερος • The Artist on the Composer / Γιώργος Λάνθιμος • Ριγολέττος
Οι επτά θάνατοι της Μαρίας Κάλλας • Τόσκα

2019 / 20

STAVROS
NIARCHOS
FOUNDATION
CULTURAL
CENTER

ΚΕΝΤΡΟ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΙΔΡΥΜΑ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΙΑΡΧΟΣ

ΜΕΓΑΣ ΔΩΡΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΣ

ΙΣΝ/SNF ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ
STAVROS NIARCHOS FOUNDATION

Η ΕΛΣ ΣΥΝΕΡΓΕΙΑΣΤΑΙ ΑΠΟ
ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

nationalopera.gr

ΖΩΝΤΑΝΗ ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΟΥΣ

STEREO MOC'S

Έρχονται στην Αθήνα για το πρώτο
μεγάλο πάρτι της χρονιάς με την
υποστήριξη του ATHENS VOICE 102.5

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ - Φωτό: [instagram.com/AFTERDARKATHENS](https://www.instagram.com/AFTERDARKATHENS)

Ηταν από τους πρώτους που συνέδεσαν το hip hop με την ηλεκτρονική μουσική, εκφράζοντας σοφιστικές σκέψεις. Κινούνταν πάντα στο μεταίχμιο της χορευτικής μουσικής διαλέγοντας «βρώμικα» beats, σχεδόν «αρρωστημένα». Οι Stereo MC's επιστρέφουν στην Αθήνα το Σάββατο 11 Ιανουαρίου για το πρώτο μεγάλο πάρτι του 2020 στην πόλη. Καλεσμένοι του Space Paradise, της επιτυχημένης σειράς πάρτι που εμπνεύστηκε ο Thodoris Triantafyllou, θα βρίσκονται στα ντεκ του Faust Bar Theatre & Arts για ένα εκρηκτικό DJ set. Λίγο πριν προσγειωθούν για να μας απογειώσουν, ο Nick Hallam aka The Head έκανε ένα remix σκέψεων και αναμνήσεων.

Τι άλλαξε για εσάς από το 1989 και το ντεμπιούτο σας άλμπουμ «33-45-78»; Χα! Αυτή είναι μια σύντομη ερώτηση αλλά και μια πολύ μεγάλη απάντηση. Εν συντομία... τεχνολογία, ίντερνετ, οικογένειες, επιστροφή στα βασικά με όρους ανεξάρτητων μουσικών κυκλοφοριών. Εκτός από αυτά, το συναίσθημα για τη μουσική είναι το ίδιο και η επιθυμία για να φτιάχνουμε μουσική εξίσου δυνατή.

Πόσο δύσκολο είναι να κρατήσεις ένα crew μαζί για 30 χρόνια; Όχι ιδιαίτερα, υποθέτω πως εγώ και ο Rob είμαστε λίγο-πολύ αδέρφια, αφού γνωρίζουμε ο ένας τον άλλο από την παιδική μας ηλικία, και η Cath είναι μέλος για πολύ μεγάλο διάστημα. Έχουμε όλοι την ίδια αγάπη για το ταξίδι που κάνουμε.

Νοσταλγείς τις πρώιμες μέρες του hip hop

και της electronica; Ήταν αυτή η δημιουργική κυψέλη που φανταζόμαστε κοιτώντας πίσω στον χρόνο; Φυσικά. Cabaret Voltaire, Human League, Yello, Kraftwerk, Yellow Magic Orchestra, electro, soul, funk, hip hop, rap... Χωρίς όλα αυτά τίποτα από όσα κάνουμε ή ακούμε σήμερα δεν θα υπήρχε.

Ποιο είναι το πιο περίεργο gig που έχετε κάνει ποτέ; 7.00 το πρωί σε retail convention στο Disney World του Ορλάντο για την Polygram Records!

Ποια είναι η φόρμουλα για το τέλει πάρτι; Καλή μουσική, καλοί άνθρωποι, καλός χώρος, καλό ηχοσύστημα.

Αλλάζουν οι νεανικές κουλτούρες το mainstream ή αφομοιώνονται από το mainstream κουλτούρα και εξαφανίζονται; Αλλάζουν τη mainstream κουλτούρα και μετά προφανώς τους εκμεταλλεύονται οι εταιρείες μέχρι να έρθει η ώρα για μια άλλη αλλαγή, κάπως έτσι πάει.

Ποιος ήταν ο πρώτος δίσκος που αγόρασες; Μάλλον το «Hunky Dory» του David Bowie.

Τι οδήγησε στην απόφαση να ξεκινήσετε τη δική σας εταιρεία; Αυτή είναι η τρίτη εταιρεία που ξεκινάμε. Η πρώτη ήταν η Gee Street Records το 1987 (με Jungle Brothers, Richie Rich, PM Dawn και άλλους), μετά ακολούθησε η Natural Response and Publishing Spirit Songs (με Finley Quaye, Jurassic 5 και άλλους). Η Connected είναι η αγαπημένη μας, την ξεκινήσαμε με έναν παλιό μας φίλο που ήταν στην Terranova. Είχαμε ένα προαίσθημα για αυτή την εταιρεία, καθώς ήμασταν κουρα-

σμένοι από τις εταιρείες με τις οποίες ντιλάραμε και ήταν όλες λίγο ανυπόμονες. Θέλαμε έναν καινούργιο χώρο για τη μουσική των Stereo MC's και την ίδια στιγμή ακούγαμε τόσο πολλή, σπουδαία μουσική για clubbing που επιθυμούσαμε να την κυκλοφορήσουμε και να της δώσουμε μια καλή στέγη. Ήμασταν αρκετά τυχεροί να μας συστήσουν την Kompakt Records Distribution, στην οποία η εταιρεία μας βρισκόταν τα τελευταία πέντε χρόνια. Τώρα την τρέχουμε εμείς.

Πώς ορίζεις την επιτυχία; Λοιπόν, έχοντας εξερευνήσει ποιο θα μπορούσε να είναι το κλισέ της επιτυχίας, για παράδειγμα να έχεις έναν πολύ πετυχημένο δίσκο, να περιοδεύεις σε όλο τον κόσμο κτλ (κάτι που μπορεί να περιλαμβάνει και πολλά μαλακισμένα πράγματα, αν δεν είσαι προσεκτικός), σκέφτομαι πια πως ο δικός μας ορισμός για την επιτυχία θα ήταν να κάνουμε τα πράγματα που μας αρέσουν, να περνάμε καλά και να κρατάμε μακριά προβληματικούς χαρακτήρες από τον προσωπικό μας χώρο. Φυσικά, αν δεν είχαμε εξερευνήσει το πρώτο τμήμα της επιτυχίας δεν θα είχαμε πιθανότητα αυτή την πολυτέλεια.

Ώρα για φιλοσοφία. Ποιο είναι το πιο σημαντικό μάθημα που σου έδωσε η ζωή; Ακολούθησε τα δικά σου ένστικτα, αν δεν αισθάνεσαι ωραία μην κάνεις κάτι. Μόνο έμαθα από τα λάθη.

Ακολουθείτε κάποιο συγκεκριμένο τηλεοπτικό, πριν εμφανιστείτε; Ο Rob ξοδεύει μερικές ώρες τρέχοντας και κάνοντας γιόγκα.

Ποιο είναι το μεγαλύτερο ροκσταριλίκι που έχεις κάνει; Χα! Τίποτα δεν μου έρχεται

στο μυαλό, αλλά ίσως είμαι τόσο ανοιχτός που δεν θα το καταλάβαινα ή δεν θα το θυμόμουν.

Ποιο είναι το πιο «βρετανικό» άλμπουμ στην ιστορία της μουσικής; Δεν έχω ιδέα τι είναι ένα «βρετανικό» άλμπουμ αλλά υποθέτω πως είναι Beatles ή Oasis, όχι ακριβώς ότι ακούω.

Τι σημαίνει για σένα το Brixton; Σπίτι, για τα τελευταία 30 χρόνια.

Ποια ήταν η τελευταία ταινία που σε «διέλυσε»; «Trains, Planes and Automobiles» του John Hughes... χριστουγεννιάτικη ταινία.

Τι ringtone έχεις στο τηλέφωνό σου; Το στάνταρντ του iPhone.

Ποια είναι η χειρότερη δουλειά που έχεις κάνει; Πιθανότατα το να πλένω πιάτα σε εστιατόριο, αν και στην πραγματικότητα δεν ήταν τόσο άσχημα αφού ο κόσμος εκεί ήταν cool κι ακούγαμε rap και τον John Peel στο ραδιόφωνο, οπότε όλα ήταν ωραία.

Ποιο είναι το πιο κοντινό που έχεις βρεθεί στον θάνατο; Η ζωή.

Αν ταξίδευες πίσω στον χρόνο, πού θα πήγαινες; Δεν έχω καμία επιθυμία να ταξιδέψω πίσω στον χρόνο οπότε θα αρνιόμουν την προσφορά, ζω ελπίζοντας πως το μέλλον είναι καλύτερο. Βέβαια, η Νέα Υόρκη στα τέλη των 80s και στις αρχές των 90s ήταν πολύ ωραία.

Ο Μπόρις Τζόνσον με λίγες ή όσες λέξεις θεωρείς κατάλληλες... Τόρης, ψεύτης, απόβρασμα.

Τι κάνεις για να επαναφορτίσεις τις μπαταρίες σου; Απλά ενθουσιάζομαι με τη μουσική.

Μπορείς να προτείνεις κάποιον καλλιτέχνη στους αναγνώστες μας, που πιστεύεις πως αξίζει την προσοχή τους; Οποιαδήποτε από τις κυκλοφορίες της Connected, Aaron, David Mayer.

Τι θυμάσαι από τις προηγούμενες επισκέψεις σου στην Αθήνα; Η Αθήνα ήταν πάντα πολύ ζεστή μαζί μας και, απλά, η ιστορία που συναντάς παντού είναι απίθανη.

Ετοιμάζετε νέο άλμπουμ; Αν ναι, πότε το περιμένουμε; Πάντα δουλεύουμε σε ένα άλμπουμ αλλά δεν είναι σίγουρο πότε θα το κυκλοφορήσουμε, καθώς προτιμούμε να κυκλοφορούμε απλά τραγούδια αυτή τη στιγμή. Ίσως όταν έχουμε μια συλλογή τραγουδιών να το κάνουμε. Η φάση με τα άλμπουμ είναι διαφορετική τώρα, αφού είναι δύσκολο να έχεις την αφοσίωση των ακροατών για τόσο πολύ χρόνο.

Θα δούμε κάποια περιοδεία των Stereo MC's το 2020; Δίνουμε συχνά κάποια shows, αλλά μια ολοκληρωμένη περιοδεία θα ήταν ωραία. **A**

Η μπαλάντα της τρύπιας καρδιάς

Little women

Cats

1917

2020: ΤΑ ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΦΙΛΜ

Του
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

Το 2019 έδειξε πως η κόντρα μεγάλης και μικρής οθόνης βρίσκεται σε οριακό σημείο. Η νίκη της τηλεοπτικής πλατφόρμας Netflix στα Όσκαρ ελέω «Roma» άναψε την κουβέντα για το αν μια κινηματογραφική ταινία πρέπει να πρωτοσυναντά το κοινό της στο σινεμά ή αυτό δεν είναι απαραίτητο, χωρίζοντας έτσι στα δύο την κινηματογραφική κοινότητα. Επιπλέον οι ατάκες του Σκορσέζε για το αν οι ταινίες της Marvel είναι πραγματικές ταινίες ή λούναπαρκ έριξαν κι άλλο λάδι στη φωτιά γύρω από το τι είναι σινεμά και τι όχι. Μ' αυτά και μ' αυτά ετοιμαζόμαστε να υποδεχτούμε τις σημαντικότερες ταινίες της νέας χρονιάς, μπαίνοντας από την αρχή σε... πολεμικό κλίμα.

Ο λόγος για το «1917» του Σαμ Μέντες που μας ταξιδεύει στα χαρακώματα του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου μέσα από την αγωνιώδη προσπάθεια δύο βρετανών στρατιωτών –οι Τζορτζ ΜακΚέι («Captain Fantastic») και Ντιν-Τσαρλς Τσάπμαν στους ρόλους– να μεταφέρουν κρίσιμες πληροφορίες στο στρατόπεδό τους. Το ρίσκο, που θυμίζει αποστολή αυτοκτονίας, είναι πως πρέπει να περάσουν μέσα από εχθρικό έδαφος για να τα καταφέρουν. Ο θρίαμβος του φιλμ στις Χρυσές Σφαίρες (καλύτερη δραματική ταινία και καλύτερος σκηνοθέτης ο Σαμ Μέντες) ανοίγει την όρεξη για πολλά Όσκαρ. Τα μεγάλα ονόματα δεν λείπουν από το φιλμ, που θα βγει στις αίθουσές μας στις 9 Ιανουαρίου, καθώς οι Κόλιν Φερθ, Μπένε-

ντικ Κάμπερματς, Μαρκ Στρονγκ και Άντριου Σκοτ (ο Μοριάρτι του τηλεοπτικού «Σέρλοκ») δίνουν λάμψη στους δεύτερους ρόλους.

Και μια που μιλάμε για Όσκαρ, έχει ενδιαφέρον να δούμε τι ψάρια θα πιάσουν οι δραματικές «Μικρές κυρίες» της Γκρέτα Γκέργουικ. Η Αμερικανίδα είχε βρεθεί πριν από δύο χρόνια στην πεντάδα των σκηνοθετών –μόλις η πέμπτη γυναίκα στην ιστορία του θεσμού– με το «Lady Bird» και τώρα ευελπιστεί να επαναλάβει το επίτευγμά της με όχημα το κλασικό μυθιστόρημα της Λουίζα Μέι Άλκωτ και ένα μπουκέτο σπάνιων ερμηνευτών (Σίρσα Ρόναν, Τιμοτέ Σαλαμέ, Φλόρενς Πίου, Μέριλ Στριπ) στους βασικούς ρόλους. Ακόμη κι αν δεν έρθουν τα Όσκαρ, να είστε βέβαιοι ότι με τις «Μικρές κυρίες» θα έρθει πολύ κλάμα για το κοινό που λογικά θα συρρεύσει μαζικά στις αίθουσες τον Φεβρουάριο, όταν κάνει έξοδο η ταινία στη χώρα μας!

Μένουμε σε οσκαρικό κλίμα και συναντάμε άλλα τρία φιλμ, που αν και ατύχησαν στις Χρυσές Σφαίρες ίσως να έχουν παρουσία στη μεγάλη γιορτή της Μέκκας του κινηματογράφου. Το ανεξάρτητο «Jojo Rabbit» του Τάικα Γουαϊτίτι με τον ίδιο και τους Σκάρλετ Τζοκάνσον και Σαμ Ρόκγουελ στους βασικούς ρόλους δείχνει πως ο ναζισμός, η παιδική φαντασία και η αντικομοφομιστική κωμωδία μπορεί να συνυπάρξουν στο ίδιο πακέτο, ενώ το «A beautiful day in the neighborhood» της Μάριελ Χέλερ αποκαλύπτει την πραγματική ιστορία του Φρεντ Ρότζερς, θρυλικού παρουσιαστή της αμερι-

κανικής τηλεόρασης για μια 35ετία (από τα τέλη των 60s μέχρι τις αρχές των 00s) με τον Τομ Χανκς στον βασικό ρόλο να επιστρέφει ως πρωταγωνιστής στο κόκκινο χαλί 20 χρόνια μετά από την τελευταία υποψηφιότητά του («Ο ναυαγός»). Και οι δύο ταινίες θα βγουν στις αίθουσες στις 23 Ιανουαρίου, ενώ η καλλιτεχνική πρόταση της φετινής οσκαρικής τελετής δεν είναι άλλη από τον επιβλητικό «Φάρο» (30/1) του άγνωστου Ρόμπερτ Έγκερς, ένα ασπρόμαυρο, υπαρξιακό θρίλερ με πρωτόγνωρη σκηνοθετική ορμή κι ένα ερμηνευτικό δίδυμο (Γουίλεμ Νταφές, Ρόμπερτ Πάτινσον) που καθηλώνει.

Η «Μπαλάντα του Ρίτσαρντ Τζιούελ» (23/1) του Κλιντ Ίσγουντ είναι άλλη μια ιστορία βγαλμένη από την αληθινή ζωή –παλιά τέχνη κόσκινο του 90χρονου Αμερικανού– και αφηγείται την περιπέτεια του Ρίτσαρντ Τζιούελ που δούλεψε ως φύλακας ασφαλείας στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Ατλάντα το 1996 και έγινε σε μια νύχτα από ήρωας... βομβιστής! Δυνατό καστ (Σαμ Ρόκγουελ, Κάθι Μπέιτς, Ολίβια Γουάιλντ, Τζον Χαμ) και ίσως οσκαρική πορεία μετά κι από την υποψηφιότητα της Μπέιτς στις Χρυσές Σφαίρες.

Όμως, τους πρώτους μήνες του νέου έτους ετοιμαζόμαστε να υποδεχτούμε την επιστροφή κι άλλων μεγάλων δημιουργών. Μετά τον Ρομάν Πολάνσκι και το «Κατηγορώ» έρχεται στις 16 Ιανουαρίου η νέα ταινία του περσινού θριαμβευτή των Καννών με τους «Κλέφτες καταστημάτων» Χιροκάζου Κορεντα. Η «Αλήθεια» είναι η πρώτη γαλλόφωνη ταινία του γιαπωνέζου σκηνοθέτη και αφηγείται την πλε-

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ

κτρισμένη επαφή μιας διάσημης ντίβας του σινεμά (**Κατρίν Ντενέβ**) με τη σεναριογράφο κόρη της (**Ζιλιέτ Μπιός**) με αφορμή το γύρισμα μιας ταινίας που βασίζεται στη ζωή της πρώτης. Το τέλος του μήνα συμπίπτει με την επιστροφή ενός ακόμη σπουδαίου δημιουργού. Ο **Τέρενς Μάλικ** σύμφωνα με τις φήμες υπογράφει την πιο αφηγηματικά στρωτή ταινία του εδώ και πολύ καιρό (το **«A hidden life»**) είναι η ιστορία του αυστριακού αντιρρησία συνειδησης Φραντς Παγκερστάτερ που αρνήθηκε να πολεμήσει με τους ναζί) επιστρέφοντας ξανά στην περίοδο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου σχεδόν δύο δεκαετίες μετά από τη **«Λεπτή κόκκινη γραμμή»** (1998).

Οι σινεφίλ έχουν κι άλλους λόγους για να τρίβουν τα χέρια τους το πρώτο τρίμηνο, καθώς τότε θα κυκλοφορήσουν το νέο φιλμ του Πάπα του σύγχρονου σουρεαλισμού **Ρόι Άντερσον** (ο Σουηδός κέρδισε τον Αργυρό Λέοντα σκηνοθεσίας με την **«Ομορφιά της ύπαρξης»** που θα βγει στις 9/1 και ζωντανεύει υπό μία έννοια τα ποιητικά οράματα του Σαγκάλ), του **Γκάι Ρίτσι** (το γκανγκστερικό **«The gentlemen»** με τους Μάθιου ΜακΚόναχεϊ, Τσάρλι Χάναμ, Κόλιν Φάρελ και Χιου Γκραντ στις 30/1), του **Τοντ Χέινς** (παλιομοδίτικο δικαστικό θρίλερ βασισμένο σε αληθινά γεγονότα με τους Μαρκ Ράφαλο, Αν Χάθαγουεϊ, Τιμ Ρόμπινς και Μπιλ Πούλμαν είναι το **«Darkwaters»**), του παλαιστίνιου Ελία Σουλεϊμάν (**«It must be heaven»**), του χιλιανού **Πάμπλο Λαράιν** (**«Εμα»**), του καναδού **Ξαβιέ Ντολάν** (**«Matthias et Maxime»**) και των βέλγων **αδερφών Νταρντέν** (**«Ο νεαρός Αχμέντ»**).

Το Χόλιγουντ έχει τις απαντήσεις του από τον Μάρτιο μέχρι τον Ιούνιο με δυνατά χαρτιά. Το ζωντανέμα ενός ακόμη κλασικού animation (το **«Μουλάν»** της **Νίκι Κάρο** στις 26 Μαρτίου) θα πιάσει εξίσου το ανήλικο με το ενήλικο κοινό, οι τιτανομαχίες τεράτων φέρνουν τον **«Γκοτζίλα Vs Κινγκ Κονγκ** (12/3), οι λάτρεις των **«Μαχητών των δρόμων»** ετοιμάζονται για νέες κόντρες (το **«Fast and furious 9»** με τους Βιν Ντίζελ, Σαρλί Θερόν και Μισέλ Ροντρίγκεζ στις αίθουσες από 21/5), ενώ οι σούπερ ήρωες των Marvel - DComics θα έχουν μια γερή γυναικεία μονομαχία καθώς η **«Black Widow»** της **Σκάρλετ Τζοχάνσον** (30 Απριλίου η πρώτη ανεξάρτητη περιπέτεια της ηρωίδας των **«Εκδικητών»**) θα πρέπει να βάλει τα δυνατά της για να νικήσει την **«Wonder Woman»** της **Γκαλ Γκαντότ**, που με τον υπότιτλο «1984», σε σκηνοθεσία και πάλι της **Πάτι Τζένκινς**, ετοιμάζεται να σαρώσει εκ νέου τα ταμεία από τις 4 Ιουνίου. Φυσικά την ίδια σεζόν θα έχουμε κι άλλες ηχηρές αφίξεις με σημαντικότερη εκείνη του διασημότερου πράκτορα. Το **«No time to die»** (2/4) με τον **Ντάνιελ Κρεγκ** για τελευταία φορά στον ρόλο του 007 δεν είναι μόνο η 25η ταινία της σειράς αλλά κι εκείνη που θα δείξει τη νέα εποχή του ήρωα με τις προσδοκίες για τη σκηνοθεσία του **Κάρι Φουκουνάγκα** να έχουν ανέλθει σε υψηλά επίπεδα. Με περιέργεια επίσης αναμένονται το μιούζικαλ **«Cats»** του **Τομ Χούπερ** (23/1), το σίκουελ του **«Top Gun»** (το **«Top Gun: Maverick»** στις 25/6 με τον **Τομ Κρουζ** ξανά στη θέση του πιλότου), τα **«Αρπακτικά πτηνά και η φαντασμαγορική χειραφέτηση της Χάρλεϊ Κουίν»** (6/2) όπου άλλη μια σούπερ ηρωίδα (η σέξι **Μάργκο Ρόμπι** στον ρόλο της

Χάρλεϊ Κουίν που της πάει γάντι) βρίσκει τη θέση που της αξίζει, ο **«Αόρατος άνθρωπος»** (5/3), η νέα ταινία της Pixar **«Soul»** (19/6) με υπαρξιακές αναφορές που θυμίζουν **«Τα μυαλά που κουβαλάς»**, το σίκουελ **«Ενα ήσυχο μέρος 2»** (19/3) ξανά με το ζευγάρι στη ζωή **Τζον Κραζίνσκι** και **Εμιλι Μπλαντ** μπροστά και πίσω από την κάμερα, ενώ οι **«Νέοι μεταλλαγμένοι»** (2/4), η 13η ταινία των X-men, θα είναι και η πιο καθοριστική ώστε να φανεί αν είναι γούρικη ή όχι για το μέλλον της σειράς.

Την ίδια εποχή το ελληνικό σινεμά έχει να επιδείξει την αναμενόμενη όσο λίγες ταινίες νέα δημιουργία του **Γιάννη Οικονομίδη**. Η **«Μπαλάντα της τρύπιας καρδιάς»** μιλά για ένα αυτοκαταστροφικό ερωτικό πάθος που βάζει φωτιά σε μια κλειστή ελληνική κοινωνία και έχει για πρωταγωνιστές τους Βίκυ Παπαδοπούλου, Βασίλη Μπισμπίκη, Στάθη Σταμουλακάτο και Βαγγέλη Μουρίκη. Ακόμη θα βγουν στις αίθουσες το ιδιαίτερα τρυφερό και με καλοκαιρινή αύρα **«Winona»** του **Αλέξανδρου Βούλγαρη** με τις Ανθή Ευστρατιάδου, Σοφία Κόκκαλη, Ηρώ Μπέζου και Δάφνη Πατακιά, ο **«Απόστρατος»** του **Ζαχαρία Μαυροειδή** (μια απρόβλεπτη ταινία για το τραύμα του ελληνικού εμφυλίου που ξεδιπλώνει με ειλικρίνεια και τόλμη τις αρετές της), το νέο φιλμ του Μπάμπη Μακρίδη (**«Τα πουλιά»**) και το **«Cosmic Candy»** της **Ρηνιώς Δραγασάκη**, όπου μια μοναχική και ιδιόρρυθμη ταμίας σουπερμάρκετ (Μαρία Κίτσου) αναγκάζεται να πάρει υπό την προστασία της το 10χρονο κορίτσι (Μάγια Πιπερά) του διπλανού διαμερίσματος, ύστερα από τη μυστηριώδη εξαφάνιση του πατέρα του. **A**

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΚΥΛΛΑΣ

*Ο πρώτος Έλληνας
που γράφει μουσική για
την ορχήστρα του BBC*

Της ΕΡΡΙΚΑΣ ΡΟΥΣΣΟΥ Φωτό: ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΩΛΙΚΗΣ

Είμαι
ο απροσάρμοστος
που εμπνέεται
στις εκκλησίες,
γράφει "Kyrie
Eleison" και
χορεύει
Μαντόνα μέχρι το
πρωί στο Σόχο

Γιώργος **ΜΠΑΡΓΑΡΙΤΗΣ** Γεννημένος να τρέχει

Ο Τελευταίος των Μεγάλων Λαϊκών
μιλάει για τη ζωή του στην ATHENS VOICE,
λίγο πριν την εμφάνισή του
στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ - Φωτό: ΠΕΤΡΟΣ ΝΙΚΟΛΤΣΟΣ

Φ φτάνω για να τον βρω σε ένα γραφείο στην Ιπποκράτους και πατώ το κουδούνι που γράφει «Τσιτσάνης» χωρίς να ρωτήσω. Του λέω εγώ είμαι από το... «Δεν με νοιάζει, μη σε νοιάζει». Μέχρι να φτάσουμε στην Εφημερίδα ΑΤΗ για να πιούμε καφέ και να τα πούμε, καταλαβαίνω τι θα πει διασημότητα, αφού τον σταματάνε διαρκώς άνθρωποι – από υπαλλήλους τραπεζών που έχουν βγει να κάνουν τσιγάρο μέχρι κουλουρτζήδες που τον κερνούν πρωινό. Τραγουδώντας αυθεντικά λαϊκά τραγούδια για μισό αιώνα, ο Γιώργος Μαργαρίτης επιστρέφει τη νέα χρονιά με ένα νέο τραγούδι, το «Γεννημένος να τρέχω», και μια ιστορική εμφάνιση υψηλών συμβολισμών στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά την Παρασκευή 17 Ιανουαρίου.

Από το χωριό Μπάγια των Τρικάλων βρέθηκε να κάνεις τον γύρο του κόσμου. Ποιο είναι το πιο ωραίο μέρος που έχουν δει τα μάτια σου και γιατί; Το πιο όμορφο μέρος; Είναι η Ελλάδα. Είσαι μικρός ακόμα. Πήγαινε όπου θέλεις, την Ελλάδα από την καρδιά σου δεν θα τη βγάλεις ποτέ. Είναι υπέροχη. Εγώ λατρεύω την Αθήνα. Είναι και πολλά τα χρόνια που ζω εδώ, εξήντα χρόνια. Και με έφερες τώρα σε ένα μέρος που εκεί απέναντι, στη στάση στη Σίνα, έπαιρνα το λεωφορείο και πήγαινα στον Άγιο Αρτέμιο δεκαεπτά χρονών παιδί. Στην Αθήνα, όποια πέτρα κι αν σκώσεις θα με βρεις από κάτω. Είμαι από τους πολυταξιδεμένους τραγουδιστές.

Ποιο είναι το μεγαλύτερο μάθημα που πήρες γυρνώντας στους δρόμους; Είδες στον δρόμο τι γίνεται ε; Τι αγάπη μου δίνει ο κόσμος... και περισεύει κιόλας.

Το πιο σκληρό; Δεν θέλω να θυμάμαι τα σκληρά. Εκείνα τα χρόνια ήρθα δεκαπέντε χρονών στην Αθήνα κι έφυγα μετά από τον Άγιο Αρτέμιο να πάω φαντάρος, μπορώ να σου πω ότι η μισή Ελλάδα δεν βρισκόταν οικονομικά καλά. Και δεν είχε και

δουλειά. Είναι άτιμο πράγμα η ανεργία, την έζησα στο πετό μου. Αυτά όλα με βοήθησαν να έρθω στο επίπεδο που βρίσκομαι σήμερα, πιστεύω ότι κάτι έχω προσφέρει κι εγώ στην πατρίδα μου και τους συνανθρώπους μου. Αλήθεια, δεν θέλω να τα θυμάμαι.

Πιτσιρικάς τραγουδίας μπροστά στα μάτια και τα αυτιά του Τσιτσάνη και του αφήνεις καλές εντυπώσεις... Είναι έτσι. Ήταν πρωί, 11.00-12.00, στην ιδιαίτερη πατρίδα μου, τα Τρίκαλα, μέσα στην πόλη ήταν ένα καφενείο που το είχαν τα αδέρφια Τσιτσάνη, ο Νίκος και ο Χρήστος. Ο Τσιτσάνης εκείνα τα χρόνια ερχόταν κάθε Πάσχα με την οικογένειά του, μικρός ο Κώστας, η Βικτωρία. Ο πατέρας μου ο συγχωρεμένος είχε βρει κάποια άκρη κι ανταμώσαμε. Αυτό που έχω κρατήσει σαν μικρό παιδί – το μυαλό μου βρισκόταν αλλού τότε, όταν τον γνώρισα – παρακολουθούσα πώς έπαιζε το μπουζούκι. Μου έχει μείνει το παίξιμό του, η ένταση που χτυπούσε με την πένα τη χορδή. Η συγκεκριμένη ένταση. Προσπάθησαν πολλοί να μιμηθούν το παίξιμό του, αλλά μάταια... Παρακολουθώντας σήμερα τους σύγχρονους μπουζουκτσήδες παρατηρώ ότι χτυπούν με μια ένταση σαν να μην το νιώθουν ακόμα, ίσως επειδή είναι μικρά παιδιά. Αργότερα μπορεί να το καταλάβουν. Ο μουσικός είναι συνοδός, συνοδεύει ένα τραγούδι. Πρώτα μπροστά είναι το τραγούδι και μετά ο μουσικός. Είναι κάτι που πρέπει και οι καινούργιοι να προσπαθήσουν να το έχουν.

Μεγάλωσες ακούγοντας ζωντανά μουσική από ορχήστρες και γραμμόφωνα. Πώς σου φαίνεται σήμερα η ιστορία με το Spotify, το YouTube; Θα μου τα λες ελληνικά, χαχα! Τα πρώτα μου τραγούδια τα έμαθα πηγαίνοντας στα καφενεία, ήμουν δεν ήμουν δέκα χρονών. Στου μπαρμπα-θανάση του Μπάρκα το καφενείο, είχε δυο παιδιά, τον Σωτήρη και τον Νικόλα, με υπεραγαπούσαν. Με άκουγαν να

ψιλοτραγουδω και είχαν δει πως είχα μέσα μου τάση τεράστια και πόνο και αγάπη για το τραγούδι. Λεφτά δεν είχα να πάρω δικό μου γραμμόφωνο, οπότε μου έβαζαν πλάκες ξανά και ξανά, κι εγώ απομνημόνευα τις μελωδίες και τα λόγια. Έτσι έμαθα πολλά τραγούδια. Τι διαφορά υπάρχει σήμερα με τότε; Ο κόσμος παλιά άκουγε από κάποια κρατικά ραδιόφωνα. Κάθε Κυριακή υπήρχαν κάποιες εκπομπές, πλήρωναν οι εταιρείες και διαφήμιζαν τα τραγούδια τους. Είχαν τέταρτα-εικοσάλεπτα σε χρόνο κι ο καθένας έδινε από την τσέπη του. Έτσι ακούγονταν οι τραγουδιστές. Άκουγε το τραγούδι ο ακροατής και αν του άρεσε η μελωδία, η φωνή, ο στίχος, το τοποθετούσε στην καλύτερη γωνιά, στην καρδιά του. Μετά, όταν άρχισα να κάνω δική μου δισκογραφία, άρχισαν οι πειρατικοί ραδιοσταθμοί. Τώρα είναι όλα μαζί. Τον βλέπεις, τον ακούς, τον κρατάς, τον πετάς κατευθείαν. Τότε κρατούσες μόνο το τραγούδι. Δεν ήξερες πώς είναι αυτός που τραγουδά.

Κι αυτή ήταν η μαγεία του ραδιοφώνου ε; Ναι, αλλά δεν έμπαινες κι εύκολα εκεί. Μην την ψάχνεις τι γινόταν στα κρατικά. Δεν έμπαινε λαϊκός τραγουδιστής με τίποτα. Και συνεχίζουν να κάνουν τέτοια πράγματα. Αλλά τώρα, ξέρεις, οι τραγουδιστές δεν έχουν τόση ανάγκη οι περισσότεροι. Πατί υπάρχουν τα ιδιωτικά κανάλια. Σε όλο τον κόσμο, σε όλα τα κράτη, ο τραγουδιστής χρειάζεται να ακούγεται. Μόνο τότε βρίσκεται μέσα στα πράγματα, διαφορετικά πάει σπίτι του κι ας έχει τα καλύτερα τραγούδια και την καλύτερη φωνή.

Έχεις τραγουδήσει σε ζόρικα μπουζουκάδικα, πίστες, ταβέρνες, μουσικές σκηνές. Τι σημαίνει λαϊκό τραγούδι για σένα; Τα πρώτα τραγούδια με τα οποία ξεκίνησα ήταν προσεγμένα, τίμια λαϊκά ▶

Big Bold Jelly

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

www.swatch.com

Μια νέα εποχή
μόλις ξεκίνησε

Big Bold Jelly: Τα βλέπω όλα!

▶ Αποφάσισα να κάνω αλλαγές τη νέα χρονιά. Εκτός από το να τρώω υγιεινά, να κάνω όσο πιο πολλά ταξίδια μπορώ και να να χάσω τα κιλά των γιορτών, αποφάσισα να δοκιμάσω νέα πράγματα στο ντύσιμό μου. Ψάχνοντας ένα διαφορετικό ρολόι για το νέο μου στυλ, ανακάλυψα το **Big Bold Jelly** της **Swatch**, το ρολόι με τα ημιδιάφανα λουράκια και τη διάφανη κάσα που αποκαλύπτει τη λειτουργία του τεχνολογικού του πυρήνα. Τα μεταλλικά γρανάζια δίνουν ροκ ύφος, ενώ τα έντονα χρώματα των δεικτών προσθέτουν την pop λεπτομέρεια που κάνει τη διαφορά. Η αλήθεια βέβαια είναι ότι πιο πολύ απ' όλα μου αρέσει να παρατηρώ τα γρανάζια που γυρίζουν όλα μαζί ασταμάτητα, είναι εντυπωσιακά! Τώρα δεν βλέπω μόνο την ώρα, τα βλέπω όλα, έτοιμη για τη νέα χρονιά και τον νέο μου εαυτό.

Η ΑΡΙΣΤΙΛΕ

φέρνει μόδα από την Αφρική στο ατελιέ της Πανόρμου

Η ιστορία της όμορφης Αφρικάνας που παντρεύτηκε Έλληνα και τον ακολούθησε από το Καμερούν

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΚΑΜΠΟΣΟΥ

Σ

τοιχεία της Αφρικής πετυχαίνει πλέον παντού στην Αθήνα. Ίσως και να μην τα παρατηρείς με την πρώτη ματιά, ειδικά όταν βρίσκονται σε ένα μικρό ημι-υπόγειο της Λουίζης Ριανκούρ. Στο ραφτάδικο της Aristile, στο νούμερο 29, η επιγραφή γράφει «African Fashion for Women». Η Aristile Bilung, μια νέα σχεδιάστρια από το Καμερούν, έφτασε μόλις πέρσι στην Ελλάδα από μια χώρα που το χειροποίητο ρούχο έχει άλλη αξία. «Στην Αφρική οι άνθρωποι προτιμούν τα ρούχα που είναι φτιαγμένα στο χέρι, εκεί δεν έχουμε μεγάλες αλυσίδες καταστημάτων. Ένα κορίτσι βλέπει στην τηλεόραση ένα μοντέλο, το βγάζει φωτογραφία και ζητάει από τον ράφτη να της πάρει μέτρα και να το σχεδιάσει στο σώμα της» μου εξηγεί η Aristile. Την πέτυχα πάνω στο διάλειμμά της, την ώρα που άφηνε τη ραπτομηχανή για να προβάρει σε μια κούκλα ραπτικής το κομμάτι της. Από το πρωί είχε ξεκινήσει πρώτα με το πατρόν, έπειτα κόβοντας το ύφασμα και μετά με το ράψιμο ενός πολύχρωμου φορέματος που της είχαν παραγγείλει. Το χρώμα, βλέπετε, είναι η μεγαλύτερη διαφορά που έχει να κάνει με το στιλ στην αφρικανική αγορά σε σχέση με την ελληνική. «Οι Ελληνίδες ακολουθούν τις τάσεις της μόδας, μπορούν να είναι σέξι και σικάτες ταυτόχρονα, αλλά συνήθως βάζουν χρώματα μόνο το καλοκαίρι κι όταν έρθει ο χειμώνας φορούν κυρίως μαύρα ή ζητούν φούστες σε εντελώς μίνιμαλ στιλ. Έτσι όμως λείπει η προσωπικότητά τους στο ντύσιμο. Ειδικά τα νέα κορίτσια ντύνονται ακριβώς με τα ίδια ρούχα και κουρέματα, με αποτέλεσμα όλα λίγο πολύ να μοιάζουν».

Η Aristile από τότε που θυμάται τον εαυτό της έραβε ρούχα, όπως και όλα τα μέλη της οικογένειάς της. Πριν ξεκινήσει το σχολείο παρακολουθούσε με προσήλωση τη γιαγιά της, την Αγκουστίν, που έφτιαχνε ρούχα με τη βελόνα. Όταν ενηλικιώθηκε ήταν αυτονόητο ότι θα γραφόταν σε σχολή μόδας για να τελειοποιήσει όσα είχε μάθει. Όλα αυτά τα χρόνια από τα χέρια της είχαν περάσει σχέδια και ρούχα για αμέτρητες γυναίκες. Συνέχισε να φτιάχνει ρούχα και στη δική της μπουτίκ, την οποία διατηρεί ακόμα σχεδιάζοντας αφρικανικά ρούχα σε πιο ευρωπαϊκές γραμμές. «Στο Καμερούν έφτιαχνα ρούχα ανάλογα με την περίπτωση. Μπορεί να ήταν κοντά και ανοιχτά για να είναι αποκαλυπτικά ή επίσημα μακριά φορέματα για γάμο με παραδοσιακά υφάσματα. Γενικά στην Αφρική προτιμούμε τα έντονα σχέδια κι εγώ προσωπικά έχω αδυναμία στα εκκεντρικά χρώματα, όπως στο κόκκινο, γι' αυτό και προτείνω στις πελάτισσες συχνά κόκκινες λεπτομέρειες παρόλο που διστάζουν. Πολλές φορές όταν μου ζητούν κάτι τους εξηγώ ότι αυτό μπορεί να μην είναι ωραίο κι ότι πρέπει να το σκεφτούμε αλλιώς, πάντα όμως διαλέγουμε σχέδια που δεν τα φοβούνται γιατί θέλω είναι να φτιάξω κάτι που θα το ευχαριστηθούν».

Ο στόχος της Aristile είναι να πείσει τις Ελληνίδες να δοκιμάσουν τα αφρικανικά υφάσματα. Η υποσαχάρια Αφρική εξάλλου φημίζεται για τα υφάσματά της, τις πολύχρωμες κορδέλες και τα παρεό, τα παραδοσιακά μαντίλια. Η ίδια χρησιμοποιεί τολμηρά prints, τα λεγόμενα Ankara από το Καμερούν και το Κονγκό που της στέλνει ο αδερφός της αφού πρώτα τα διαλέγει εκείνη. Από τότε που ήρθε στη χώρα μας δεν της έχει δοθεί η ευκαιρία να επισκεφτεί την πατρίδα της. Πώς βρέθηκε στην Αθήνα; Αφορμή ήταν ο έρωτας, καθώς γνώρισε τον Έλληνα σύζυγό της στο Καμερούν, άφησε πίσω ό,τι ήξερε και τον ακολούθησε παρέα με την 21χρονη κόρη της. Ως τότε λάτρευε τη ζωή στο Καμερούν και συγκεκριμένα στην Ντουάλα, τη δεύτερη μεγαλύτερη πόλη μετά τη Πιαούντι, νούμερο ένα καταναλωτική αγορά της ηπείρου. Εκεί αντί για πάρκα μέσα στην πόλη έχουν ολόκληρα δάση, λέει με νοσταλγία. Και τη ζωή στην Αθήνα, όμως, φαίνεται να την απολαμβάνει. «Μ' αρέσει η Αθήνα γιατί έχει πάντα ήλιο με ήπιους χειμώνες σαν τη χώρα μου και ο κόσμος είναι θερμός κι εξωστρεφής. Μένω στην Πανόρμου, σε μια ήρεμη γειτονιά με εύκολη πρόσβαση μέσω μετρό για τους πελάτες μου και περπατώ με το πάσο μου από το σπίτι για τη δουλειά κάθε πρωί. Έχω στήσει ολόκληρη τη νέα μου ζωή γύρω από αυτό στη συγκεκριμένη περιοχή του κέντρου της πόλης και σίγουρα δεν το μετανιώνω».

Ari' style Fashion Studio, Λουίζης Ριανκούρ 29

**Το νέο
γυναικείο μας
site είναι
στον αέρα!**

LOOKmag.gr

Ένα φρέσκο γυναικείο site που δοκιμάζει τα τελευταία trends, περπατάει στο κόκκινο χαλί, βρίσκεται στην πρώτη σειρά των πιο πολυσυζητημένων ντεφιλέ και μοσχοβολάει αρώματα.

ΤΙ ΦΟΡΑΕΙ Η ΑΘΗΝΑ;

Πού γίνεται το καλύτερο shopping της πόλης;

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΝΕΑ TRENDS;

Πού συχνάζουν τα κορίτσια με τις φίλες τους;

Τα πιο όμορφα ρούχα, οι πραγματικές ευκαιρίες, τα πολύχρωμα bazaar, τα καινούργια πρόσωπα, τα νέα στέκια, τα μυστικά και οι εκπλήξεις στους δρόμους της πόλης.

ΝΕΕΣ ΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΛΑΣΙΚΕΣ ΑΣΙΕΣ

Δημιουργικές παρέες και υπέροχα πρόσωπα.

Καινούργια προϊόντα και αγαπημένες συνήθειες.

Ρούχα, αξεσουάρ, μυστικά και δώρα, όλα online, στο πιο μοντέρνο περιοδικό δρόμου.

STREET FASHION, ΠΡΟΣΩΠΑ, ΤΑΣΕΙΣ, ΜΟΔΕΣ

Οδηγός αγοράς για Αθήνα και Θεσσαλονίκη.

Η κομψή πλευρά της πόλης όπως την καταγράφει η γυναικεία ομάδα της ATHENS VOICE.

**ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ
ΣΤΙΣ ΝΕΕΣ ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ
ΔΥΝΑΜΙΚΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ
ΕΙΝΑΙ ΣΧΕΔΙΑΣΜΕΝΟ ΚΥΡΙΩΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΙΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ
ΘΕΩΝΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ,
ΤΟΥ SMARTPHONE!**

**ΜΠΕΙΤΕ ΣΤΟΝ
ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ
look.athensvoice.gr**

Με νέο look, νέες λειτουργίες και ακόμα πιο ενδιαφέρον περιεχόμενο είναι ήδη εδώ.

ΣΙΝΕΜΑ

ΒΙΒΛΙΟ

ΓΕΥΣΗ

ΘΕΑΤΡΟ

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΤΕΧΝΗ

CITYGUIDE

Λενιώ Κακλέα «Practical encyclopedia, Détours»

Η χορογράφος και περφόρμερ παρουσιάζει το νέο της έργο «Πρακτική εγκυκλοπαίδεια, Αποκλίσεις» στη Στέγη

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Η

χορογράφος και περφόρμερ Λενιώ Κακλέα μεγάλωσε στο στούντιο χορού της μητέρας της, χορογράφου Χάρις Ανταχοπούλου, και τον θίασο του πατέρα της, σκηνοθέτη Γιάννη Κακλέα, όπου ήρθε σε επαφή με το έργο του Σαίξπηρ αλλά και σύγχρονων δραματουργών. Συνέχισε στην Κρατική στα δέκα της χρόνια και μετά με υποτροφία στη Γαλλία όπου ζει και εργάζεται τα τελευταία 15 χρόνια. Με επιρροές από τη φιλοσοφία, την κοινωνιολογία και το θέατρο δημιουργεί από το 2009 διευρυμένες χορογραφίες έξω από τα στενά όρια του χορού, φέρνοντας σε διάλογο την τέχνη και την τεχνική του χορού με άλλα πεδία. Από 10 έως 12 Ιανουαρίου παρουσιάζει στη Μικρή Σκηνή της Στέγης τη νέα της δουλειά, σε διεθνή συμπαραγωγή της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση, «Πρακτική Εγκυκλοπαίδεια, Αποκλίσεις». Εστιάζοντας σε σωματικές, καθημερινές δραστηριότητες συνθέτει ένα σύγχρονο κοινωνικό πορτρέτο της Ευρώπης, καταγράφοντας τους κοινωνικούς μετασχηματισμούς της ευρωπαϊκής περιφέρειας, από το Ομπερβιλιέ, το φτωχότερο προάστιο της Γαλλίας, μέχρι την Αθήνα. Συλλέγοντας αφηγήσεις μέσα από 600 συνεντεύξεις γύρω από τις συνήθειες και τις τελετουργίες των κατοίκων 7 πόλεων δημιούργησε σε 3 χρόνια ένα βιβλίο, μια ταινία και ένα χορογραφικό έργο, που ερμηνεύει η ίδια μαζί με τρεις ακόμη περφόρμερ, τις Jessica Batut, Nanyadji Ka-Gara και Elisa Yvelin. Στο πλαίσιο της performance, η Λενιώ Κακλέα δημιουργεί μια έκθεση που περιλαμβάνει το βιβλίο «Πρακτική Εγκυκλοπαίδεια, Αποκλίσεις» (Practical encyclopedia, Détours), αλλά και έναν χώρο όπου θα προβάλεται μια ταινία 15' που θέτει ζητήματα για το σώμα ως πολιτισμική κατασκευή. Λίγες ώρες μετά την άφιξή της στην Αθήνα μοιράστηκε μαζί μας παιδικές μνήμες και μας μίλησε για το νέο της έργο και τις επιρροές της.

>> Έκανα χορό από την ηλικία των πέντε. Η μητέρα μου ήταν χορογράφος. Μεγάλωσα σε ένα στούντιο χορού. Περνούσα πολλές ώρες και με τον θίασο του πατέρα μου. Το στούντιο και το θέατρο ήταν οι δικοί μου χώροι κοινωνικοποίησης. Πολλές μνήμες. Οι πρώτοι αυτοσχεδιασμοί με τη μητέρα μου, αρκετά πρωτοποριακοί για την εποχή, καθόλου ακαδημαϊκοί, με μουσικές όπως των Kraftwerk, που με ξετρέλαιναν όταν ήμουν μικρή. Οι περιοδείες με τον πατέρα μου. Οι πρώτες αναγνώσεις του Σαίξπηρ, που μου αρέσει πάρα πολύ και τον έχω μάθει μέσα από τις παραστάσεις του πατέρα μου. Όλη η επαφή με το σύγχρονο ρεπερτόριο, κυρίως των δραματουργών.

>> Ανυπομονώ να δείξω την παράσταση στο αθηναϊκό κοινό. Αναρωτιέμαι πώς θα λειτουργήσει. Πάνε 15 χρόνια που έφυγα από την Ελλάδα και παρακολουθώ τις εξελίξεις στη χορευτική σκηνή, αλλά δεν είμαι σίγουρη πώς αντιλαμβάνεται το κοινό την έννοια του χορού. Για μένα αυτή η παράσταση, πέρα από αποτέλεσμα μιας 4χρονης δουλειάς, είναι και ένα πλαίσιο συνά-

ντησης και διαλόγου. Αυτό είναι στα αλήθεια και το νόημά της.

>> Ποιες είναι οι επιρροές σου; Με ενδιαφέρει πάρα πολύ η δουλειά της Andrea Fraser και της θεσμικής κριτικής που έθεσε η ίδια στο χώρο των εικαστικών τεχνών στην Αμερική. Η σκέψη του αμερικανού κοινωνιολόγου Ρίτσαρντ Σένετ στον οποίο αναφέρομαι συγκεκριμένα και στο βιβλίο της παράστασης, ένας διανοητής που έγραψε δύο βιβλία καθοριστικά για μένα, «Ο τεχνίτης» και «Η κουλτούρα του νέου καπιταλισμού», μιλώντας για τους κοινωνικούς μετασχηματισμούς στον χώρο της δουλειάς. Η περφόρμερ Claudia Triozzi, η φιλόσοφος Isabelle Stengers, ο φιλόσοφος Bruno Latour με τον οποίο σπούδασα, ο κοινωνιολόγος Maurizio Lazzarato, που ήταν από τους πρώτους που μου δάνεισε βιβλία και συζητήσαμε για την ελληνική κρίση. Κλασικοί σκηνοθέτες όπως ο Παζολίνι και ο Φελίνι. Η σκηνοθέτρια Chantal Akerman. Και γενικώς το φεμινιστικό κίνημα στην τέχνη με γυναίκες που δεν φοβήθηκαν να μιλήσουν για την ανάγκη της ισότητας των δύο φύλων, για το πώς η πολιτική σφαιρά καθρεφτίζεται στην προσωπική. Πολύ βασικές, πολύ απλές αλήθειες που άλλαξαν ριζικά τον τρόπο που σκέφτομαι, που κάνω τέχνη, που υπάρχω σαν γυναίκα.

>> Στην παράστασή σου «Arranged by Date» το 2012 είδα την ελληνική κρίση από πολλές πλευρές. Το πρόβλημα με τις κρίσεις είναι ότι γίνονται συχνά. Αποτελούν ένα δυνατό όπλο.

>> «Détours» σημαίνει αποκλίσεις, αλλά και παράκαμψη. Η «Πρακτική Εγκυκλοπαίδεια» είναι αποτέλεσμα συλλογής συνεντεύξεων από 7 διαφορετικές πόλεις της Ευρώπης. Τρεις γαλλικές πόλεις, μια γερμανική, μια ελβετική και την Αθήνα. Μια ταξινόμηση πρακτικών ασκήσεων, λειτουργιών, επαγγελμάτων. Ότι μας προσδιορίζει. Με ενδιέφερε να δω στον καιρό που ζούμε με πολύ γρήγορες κοινωνικές αλλαγές πώς χτίζουμε την ταυτότητά μας, πώς αλλάζουμε την καθημερινότητά μας, πώς αντιστεκόμαστε, πώς αποτυγχάνουμε να αντισταθούμε. Συναντώντας ανθρώπους και κατευθύνοντας την προσοχή τους στις κινήσεις που κάνουν στην καθημερινότητά τους.

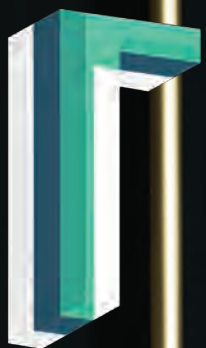
>> Αντικείμενό μου είναι πώς το σώμα εγγράφεται στην πόλη. Μέσα από 200 πρακτικές ασκήσεις που περιέχονται στο βιβλίο, από το φλερτ στο σουπερμάρκετ, μια βόλτα με τον σκύλο, το σεξ... Αυτό που προτείνω είναι μια συνολική εγκατάσταση. Υπάρχει ένα αναγνωστήριο όπου μπορούμε να ξεφυλλίσουμε την εγκυκλοπαίδεια ακούγοντας μουσική, ένα φιλμ που έχω υπογράψει που συνοδεύει την παράσταση και το βιβλίο με 200 πρακτικές. Στην παράσταση παρουσιάζονται 15 από αυτές ως ένας κατάλογος χειρονομιών, πρακτικών, ιεροτελεστιών, ασκήσεων τις οποίες περνάμε μέσα από το σώμα μας.

>> Οι συνεντεύξεις ολοκληρώθηκαν ένα μήνα πριν ξεκινήσουν τα Κίτρινα Γιλέκα. Έχει ενδιαφέρον το πώς καθρεφτίζεται όμως μέσα σε αυτές η ανάγκη για αλλαγές και η διαπραγμάτευση προς την αλλαγή. Κανείς δεν περίμενε ότι θα συμβεί και όλοι περίμεναν να συμβεί. Ένα κίνημα με εντυπωσιακή δύναμη και διάρκεια. Για πρώτη φορά ακούστηκαν στο γαλλικό κρατικό ραδιόφωνο φωνές ατόμων που συμμετείχαν στο κίνημα και των οποίων ο λόγος, οι λέξεις, οι καταγωγές δεν είχαν ακουστεί ποτέ. Επίσης στην πορεία φάνηκε ότι συναντήθηκαν πολλές διαφορετικές κοινωνικές ομάδες. Ακτιβιστές των προαστίων και άνθρωποι της επαρχίας συνυπήρχαν. Το Παρίσι είναι ακόμη σε αναβρασμό για τις συντάξεις αυτή τη φορά με απεργίες εδώ και ενάμιση μήνα. Αυτό που διαφάνηκε από τα Κίτρινα Γιλέκα είναι ότι η δομή των πολιτικών κομμάτων, όπως έχει διαμορφωθεί στη γαλλική κοινωνία, δεν αντιπροσωπεύει τα λαϊκά στρώματα.

Δεν επιθυμούμε όλοι τον ίδιο προορισμό, οπότε αν ζούμε μια μεταβατική περίοδο η ερώτηση είναι προς ποια κατεύθυνση χτίζουμε τις κοινωνίες στις οποίες επιθυμούμε να ζούμε. Προς μια κοινωνία μεγάλων αντιθέσεων; Με ποια σχέση αγοράς και κράτους; Προορισμός είναι τα κοινωνικά δικαιώματα ή η απουσία τους; ▣

INFO

Στέγη Ιδρύματος Ωνάση, Συγγρού 107. (21.00, € 7, 15) 10-12/1. Η έκθεση θα λειτουργεί 1 ώρα πριν και 1 ώρα μετά την παράσταση στο +5 The Workspace με ελεύθερη είσοδο με σειρά προτεραιότητας.

ΓΕΥΣΗ

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ /
ΠΡΟΣΩΠΑ /
ΑΦΙΞΕΙΣ /
ΣΥΝΤΑΓΕΣ /
TIPS ΓΕΥΣΗΣ

Dimitris Economides

Ο Pastry Architect της Αθήνας

Στη Λεωφόρο Κηφισίας, ο Δημήτρης Οικονομίδης έχει στήσει τον ναό με τα «γλυκά αρχιτεκτονήματα»

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΚΑΜΠΟΣΟΥ

σοκολάτα Valrhona, βούτυρο κλαριφιέ, ζάχαρη από την Οκινάουα, βανίλια από ποικιλίες του Ισημερινού και γαλλικά άλευρα. Εκλεκτές πρώτες ύλες σαν αυτές ενώνονται για να συνθέσουν το κρουασάν με τα πολυάριθμα layers και τις όμορφες κυψέλες, την ντρακούάζ αμυγδάλου και τη βελούδινη μους βανίλιας με τους κόκκους που σκάνε στο στόμα, σε ένα boutique ζαχαροπλαστείο στο Ψυχικό. Πρόκειται για το Dimitris Economides, τον χώρο του επί της λεωφόρου Κηφισίας 340. Όλα τα προϊόντα είναι εμπνευσμένα και σχεδιασμένα μεθοδικά σαν μικρά αρχιτεκτονήματα της γεύσης, όπως τα αποκαλεί ο ίδιος. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι στον Δημήτρη έχει αποδοθεί πολλές φορές ο χαρακτηρισμός του «pastritect» (pastry+architect). Για να καταλάβουμε καλύτερα τον όρο, τον συναντήσαμε στο εργαστήριό του, στον χώρο που η ζαχαροπλαστική επικοινωνεί με την τεχνολογία και που κάθε λεπτομέρεια μετράει, από το γλυκό ως τη συσκευασία του.

«Όλα γίνονται για το γλυκό, και ο κόσμος ακολουθεί. Η εικόνα του γλυκού μας αντικατοπτρίζει και το ζαχαροπλαστείο. Έχουμε κάνει μάλιστα μια πολύμηνη μελέτη για τη διαμόρφωση του εργαστηρίου, που απλώνεται σε 290 τ.μ. Ο σκοπός είναι το περιβάλλον να είναι τέτοιο ώστε ο χώρος που θα μπει ο πελάτης να δείχνει εκλεπτυσμένος κι εμείς να δουλεύουμε με διάθεση πάνω σε κάτι καινοτόμο» μας λέει ο Δημήτρης Οικονομίδης. «Διαθέτουμε, για παράδειγμα, ένα χώρο στον οποίο βρίσκονται μόνο οι φούρνοι, οι μεγάλοι αλλά και οι μικροί για τα σου ή τα εκλέρ. Η ζαχαροπλαστική, η παρασκευή μους, κρέμας και παγωτού δηλαδή, γίνεται αλλού. Υπάρχει επίσης ξεχωριστός χώρος αποθήκευσης υλικών με συγκεκριμένες θερμοκρασίες για τη διατήρησή τους. Ειδικά για το κρουασάν βουτύρου, το δωμάτιο αλεύρων στο οποίο παρασκευάζεται είναι μόνιμα ψυχώμενο και με αφυγραντήρα που διατηρεί την υγρασία ως τους 40 βαθμούς αλλιώς επηρεάζεται η πρωτεΐνη από το αλεύρι. Εκεί δουλεύουμε και τις σφολιάτες και το παντεσπάνι».

Όπως μαθαίνουμε στη συνέχεια, σε ξεχωριστό ανεξάρτητο χώρο ψεκάζονται τα γλυκά, σε άλλο σημείο είναι ο πάγκος με το πόστο ζυγίσματος και το δωμάτιο συσκευασίας. Με μια γρήγορη ξενάγηση σε κάθε γωνία του εργαστηρίου μουδύμασε κι εμείς σιγά-σιγά στη φιλοσοφία του «pastritect» και καταλαβαίνουμε ότι ο Δημήτρης δεν αντιμετωπίζει το γλυκό ως κάτι φαγώσιμο που προσφέρει μονάχα μια στιγμιαία απόλαυση. Έτσι δικαιολογείται και η επιμονή του στην πρώτη ύλη, καθώς αναζητά την καλύτερη απ' όλο τον κόσμο.

Σοκολάτα Valrhona, ζάχαρη Muscovando, ιαπωνική ζάχαρη από την Οκινάουα, βανίλια από ποικιλίες του Ισημερινού, όπως από την Παπούα Νέα Γουινέα, κάστανα από μια μικρή γαλλική βιοτεχνία και αποκλειστικά γαλλικό αλεύρι γιατί «κρουασάν χωρίς αυτό δεν γίνεται» είναι μόνο κάποια από τα υλικά που χρησιμοποιούνται στο Dimitris Economides.

«Αγαπημένο μου υλικό είναι η βανίλια, που βρίσκεται μάλιστα πίσω από τα δυσκολότερα λευκά γλυκά, όπως το Saint Honore με τη καραμελωμένη χειροποίητη σφολιάτα ανάστροφης τεχνικής που κάνουμε 2 μέρες να τη φτιάξουμε, μαζί με τα σουδάκια γεμισμένα με κρέμα και την απαλή μους βανίλια από πάνω. Γενικά μια ιδέα που έχω για ένα γλυκό την καταγράφω και τη σχεδιάζω με χαρτί και μολύβι. Βλέπω αν υφίσταται, αν υπάρχουν τα θεμέλια και η αισθητική, και έπειτα προχωρώ στην υλοποίησή του. Ακούγεται κάπως σαν να θες να φτιάξεις ένα σπίτι, εξού και το pastrytect».

Στον χώρο του καταστήματος ενδεικτικά μπορεί κάποιος να βρει τάρτα λεμόνι που αποτελείται από μπισκότο βουτύρου, μαρμελάδα λεμόνι, crèmeux λεμόνι, μαρέγκα & χαβιάρι λεμόνι στα €4,80. Στην ίδια τιμή είναι και η εμβληματική πάστα Σοκολάτα Βενεζουέλα από Biscuit σοκολάτα, Ganache σοκολάτα, Nougatine με καρπό κακάο, mousse σοκολάτα. Ένα από τα best sellers είναι και το Millefeuille βανίλια από καραμελωμένη σφολιάτα βουτύρου, διογκωμένη κρέμα βανίλια και Mascarpone στα €5,60. Τις γιορτινές μέρες την τιμητική τους είχαν οι κορμοί όπως ο Intense (Dacquoise Φουντουκιού, Τραγανή Πραλίνα, Cremeux Σοκολάτα - Tonka, Mousse Σοκολάτα Γάλακτος) και ο Euphoria (Μπισκότο Βουτύρου, Κρέμα Αμυγδάλου - Κάστανο, Cremeux Κάστανο, Mousse Βανίλια) και άλλοι.

Την πρώτη επαφή με τη ζαχαροπλαστική απέκτησε στο ζαχαροπλαστείο με τα παραδοσιακά γλυκά που δούλευε η μητέρα του στο Γκύζη. Αλλά η μεγάλη «σφαλιάρα συναισθημάτων», όπως την αποκαλεί, και η απόφαση να ασχοληθεί επαγγελματικά προέκυψε δοκιμάζοντας γλυκά δυτικού τύπου σε ένα φαγμένο bistrot του York, στην Αγγλία. Από εκεί ακολούθησαν οι σπουδές στη σχολή της Valrhona και η εργασία σε βραβευμένα εστιατόρια και ξενοδοχεία. Πολλές φορές, σε επιχειρήσεις τέτοιου τύπου, ένα εξαιρετικό επιδόρπιο αποδεικνύεται σωτήριο, αν κάτι δεν έχει πάει καλά στο κυρίως γεύμα, γι' αυτό και ο ρόλος των εξειδικευμένων Pastry Chefs είναι καίριος. Ποιες είναι όμως οι τελευταίες τάσεις στην υψηλή ζαχαροπλαστική;

«Το μέλλον του γλυκού είναι η ποιότητα και η απλότητα, το λεγόμενο less is more με καινοτόμα υλικά, φρεσκάδα και βαθιά γνώση της πρώτης ύλης. Έπειτα έχουμε τις συνέργειες με τελειώς διαφορετικούς κλάδους. Δηλαδή, σε κατάσταση μεγάλης εταιρείας ρούχων στο εξωτερικό βλέπεις μαντίλια και σε ψυγεία μέσα στον ίδιο χώρο υπέροχα σοκολατάκια που μπορείς να αγοράσεις. Τα αρώματα και η γεύση πηγαινουν σε ένα χώρο που μπορείς να κάνεις και κάτι άλλο, να ακούσεις μουσική ή να παρακολουθήσεις μια έκθεση. Η τάση, λοιπόν, είναι αυτή η ένωση δύο brandings, που θα έρθει και στην Ελλάδα κάποια στιγμή». **A**

INFO
DIMITRIS
ECONOMIDES,
Λεωφ. Κηφισίας 340,
Ψυχικό
2106755000
Instagram:
dimitriseconomides

ΓΕΥΣΗ

ATHENS ID

Σε ποια περιοχή μένεις και γιατί; Κολωνάκι, γιατί αγαπώ το κέντρο και πηγαίνω με τα πόδια στη δουλειά μου.

Η πρώτη σου δουλειά στην Αθήνα; Στο π-box του Χριστόφορου Πέσκια.

Τι είναι αυτό που κατά τη γνώμη σου κάνει κάποιον Κολωνακιώτη; Το ότι μένει στο Κολωνάκι.

Ένα επίθετο που χαρακτηρίζει ακριβώς τους Αθηναίους; Βιαστικοί.

Ένα επίθετο που δεν ταιριάζει καθόλου στους Αθηναίους; Ήρεμοι.

Στέκι της Αθήνας που χάθηκε και σου λείπει; Κανένα αγαπημένο μου στέκι δεν έχει χαθεί.

Πού θα πήγαινες για ποτό έναν καλεσμένο σου, που δεν είναι από την Αθήνα; Στο Galaxy, στο Hilton, για τη θέα.

Ποιο είναι το αγαπημένο σου πιάτο; Paccheri με μοσχαρίσιο χτένι και πεκορίνο του με.

Πού τρως το καλύτερο βρώμικο στην πόλη; Δεν τρώω βρώμικο.

Αν μπορούσες να αλλάξεις ένα πράγμα στο κέντρο ποιο θα ήταν αυτό και γιατί; Να ήταν περισσότερο καθαρό.

Ποια είναι η καλύτερη εποχή του χρόνου στην Αθήνα; Η άνοιξη.

3 πράγματα που σου φέρνει στο μυαλό η φράση «οι Αθηναίοι τρώνε...»;

Τρώνε έξω.

Τρώνε επιλεκτικά.

Τρώνε σουβλάκι.

Τα 2 πράγματα που σου αρέσουν περισσότερο σε αυτή την πόλη; Ο Παρθενώνας και η ζωντάνια της.

Τα 2 πράγματα που, αν έλειπαν, θα την έκαναν λίγο ομορφότερη; Τα άσχημα κτίρια & τα άσχημα πεζοδρόμια.

Ποιο είναι το πιο ωραίο κτίριο στην πόλη; Το Ζάππειο Μέγαρο.
Το απόλυτο/αγαπημένο αθηναϊκό σημείο για άραγμα; Ο Εθνικός Κήπος.

Ο αγαπημένος σου αθηναϊκός ήχος; Η οχλαγωγία της πόλης.
Η περιοχή/γειτονιά της Αθήνας που έχεις χαθεί; Αναφιώτικα.

Αγαπημένος πεζοδρόμος στην Αθήνα; Διονυσίου Αρεοπαγίτου.

Πού αλλού θα μπορούσες/ήθελες να ζήσεις στην Ελλάδα; Πουθενά αλλού, μου αρέσει η ζωή μου στην Αθήνα.

Κάτι μοναδικά αθηναϊκό που αγαπάς; Τον Παναθηναϊκό.
Συμπλήρωσε το κενό: Οι Κυριακές στην Αθήνα...

Είναι... για brunch στο με.

Σε γνωρίσαμε σαν σεφ. Σήμερα σε βρίσκουμε στο με. Πώς αποφάσισες να ανοίξεις το δικό σου στέκι και μάλιστα σε μια γειτονιά με σκληρό ανταγωνισμό; Πάντα είχα στο πίσω μέρος του μυαλού μου να ανοίξω το δικό μου μαγαζί. Όταν ένιωσα έτοιμος το έκανα. Το με είναι ένας φρέσκος, οικείος χώρος που λειτουργεί all day δίνοντας βαρύτητα στην πρώτη ύλη. Η φιλοσοφία του είναι αυτή της αφαίρεσης και θεωρώ ότι η φιλοσοφία του με ταιριάζει απόλυτα στο Κολωνάκι. Αυτό έψαχνα στη γειτονιά μου και αυτό έκανα, ένα στέκι όπου ο κόσμος να μπορεί να τρώει υγιεινά και νόστιμα!

Επιμελείσαι προσωπικά την κουζίνα του με; ΝΑΙ. Όπως φροντίζω ένα πιάτο για τους δικούς μου ανθρώπους, την ίδια φροντίδα δίνω και στα πιάτα που θα σερβίρουμε στο με.

Τα επόμενα σχέδια; Θέλω το με να εξελίσσεται συνέχεια ώστε να είναι πάντα σύγχρονο κι έτσι θα συνεχίσω να πειραματίζομαι με υλικά και γεύσεις ώστε να κρατάω τον χαρακτήρα του σταθερό.

INFO

με, Καψάλη 10, Κολωνάκι, 2107242588

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑ ΤΟΥ CHEF
ΠΟΥ ΛΑΤΡΕΨΑΝ ΟΙ ΚΟΛΩΝΑΚΙΩΤΕΣ

ΗΛΙΑΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Επιμέλεια: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΑΜΠΟΣΟΥ
Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΘΕΑΤΡΟΥ

Από τον ΔΗΜΗΤΡΗ
ΤΣΑΤΣΟΥΛΗ*

Κάρλο Γκολντόνι,
«**Το καινούργιο σπίτι**»,
σε σκηνοθεσία
Γιάννη
Σκουρλέτη στο
Εθνικό Θέατρο
(REX-Σκηνή
Κοτοπούλη)

*Καθηγητής Σημειωτικής
του Θεάτρου και Θεωρίας
της Επιτέλεσης στο
Πανεπιστήμιο Πατρών

Vogue Goldoni

Ήταν το μακρινό πλέον 1986, όταν ο Βασίλης Παπαβασιλείου σκηνοθετούσε την εμβληματικότερη, ως τότε, παράσταση για το «Καινούργιο σπίτι» (1760) του Γκολντόνι με ένα εκλεκτό επιτελείο πρωταγωνιστών. Το έργο επανέρχεται σήμερα με μια πιστή στο κείμενο αλλά ανατρεπτική, ως θέαση, σκηνοθεσία του Γιάννη Σκουρλέτη.

Ο Γκολντόνι (1707-1793) γράφει το «Καινούργιο σπίτι» ανατρέχοντας σε «φυσικούς», όπως λέει ο ίδιος, «χαρακτήρες», με θέμα που αντλεί από τη γενέτειρά του Βενετία, όπου η ανερχόμενη αστική τάξη διαθέτει πλέον το χρήμα, ενώ η φθίνουσα αριστοκρατία, χωρίς την οικονομική ευρωστία του παρελθόντος, συνευρίσκεται με την πρώτη, χαρίζοντάς της τίτλους ευγενείας με αντάλλαγμα την οικονομική αποκατάσταση.

Ο νεαρός Αντζολέτο, αστός που έχει κληρονομήσει χρήματα από τους νεκρούς πλέον γονείς του, παντρεύεται την καλομαθημένη, απαιτητική αλλά φτωχή αριστοκράτισσα Καικιλία και, για να την ικανοποιήσει, μετακομίζει σε καινούργιο μεγάλο σπίτι που, σπάταλα, ανακαινίζει πλήρως. Καταλήγοντας ουσιαστικά απέναντος, ταυτόχρονα αδυνατεί να προικίσει την ανύπαντρη αδελφή του Μενεγκίνα που διατηρεί κακές σχέσεις με τη γυναίκα του. Μόνη σωτηρία ο αυτοδημιούργητος πλούσιος θείος Χριστόφορος, με τον οποίο, όμως, το ζευγάρι έχει μαλώσει. Δύο καθωσπρέπει αδελφές, που κατοικούν στον επάνω όροφο, ένα σπίτι πρεμίας σε αντίθεση με το σε κατάσταση μόνιμου εργοταξίου δικό τους, θα αποδειχθούν η σωτήρια λύση για το ζεύγος και την αδελφή. Το καινούργιο σπίτι δεν θα κατοικηθεί τελικά ποτέ, όμως τα νεαρά πρόσωπα θα συνειδητοποιήσουν την αξία της σωστής διαχείρισης του χρήματος σε μια εποχή που υποδέχεται πλέον την καπιταλιστική αντίληψη των πραγμάτων και την οικονομική λογική.

Ο 18ος αιώνας βρίσκεται στο ζενίθ του: στο έργο, η Βενετία δίνεται σε όλες της τις εκφάνσεις, με την παλιά της αριστοκρατία, τους κόλακες φίλους, τους ανερχόμενους αλλά λίγο άξεστους αστούς, τις κενές φιλοφρονήσεις, τις περούκες και τα υπερμεγέθη φορέματα, τις εξεζητημένες κινήσεις που κάνουν στα μάτια μας τους άνδρες της εποχής να μοιάζουν θηλυπρεπείς. Ωστόσο, ο Γκολντόνι, χωρίς να φέρει στην κωμωδία του αυτή στοιχεία ή τύπους της Κομέντιν ντελ άρτε, χρησιμοποιεί συχνά την κυρίαρχη βενετιάνικη

γλώσσα, χωρίς διαλέκτους και ιδιωματοισμούς. Σε μιαν αντίστοιχη τρέχουσα και σύγχρονη γλώσσα καταφεύγει στη νέα αυτή μετάφραση η Ειρήνη Μουντράκη (μελετήτρια, άλλωστε, του Γκολντόνι), δίνοντας έτσι ένα έργο ζουμερό και ταυτόχρονα πιστό στους χυμούς και στα γλωσσικά παιχνίδια του συγγραφέα.

Τη μίξη σύγχρονου και εποχής του έργου, ένα σκηνικό, ενδυματολογικό και μουσικό υβρίδιο καταθέτει παραστασιακά ο Γιάννης Σκουρλέτης. Η σκηνή περιβά-

λεται από τεμάχια νεοκλασικού ρυθμού τοίχων, υποδεικνύοντας το υπό αναδιαμόρφωση οίκημα. Στο κέντρο δεσπόζει το λευκό γλυπτό ενός τροφαντού αναγεννησιακού αγγέλου, ενώ μια μεγάλη επιγραφή, εν είδει αναθηματικής πλάκας, σε διπλανό τοίχο, αναφέρει: «Προς απόδειξιν του σεβασμού στη μνήμη ΕΝΟΣ ΑΓΓΕΛΟΥ».

Σε αντίστιξη, ένας ημίγυμνος, ψιλόγυμνος Άγγελος (Άγγελος Αποστολίδης) με μαύρα δερμάτινα ρούχα, κρόσσια και μαύρα τατουάζ σε όλο του το σώμα ανοίγει την παράσταση χορευτικά, την ίδια στιγμή που ένας οπερετικός τραγουδιστής (Χάρης Ανδριανός) αποδίδει άριες, ντυμένος με τα παραδοσιακά ρούχα του 18ου αι.

Ήδη, με την έναρξη, το σήμερα με το χτες συνυπάρχουν, καθώς ο χορός του Αγγέλου παραπέμπει ευθέως στο vogue, έναν μοντέρνο house χορό, που εμφανίζεται μεν στα τέλη της δεκαετίας του 1980, αλλά προέρχεται από τη χορευτική σκηνή του Χάρλεμ. Αφρικανο-αμερικανών και Λατίνων drag queens και gays, που θα ενσωματωθεί στην κυρίαρχη κουλτούρα, αρχικά μέσω της Μαντόνα και, στη συνέχεια, πολλών άλλων σύγχρονων καλλιτεχνών.

Πράγματι, το τραγούδι «Vogue» της Μαντόνα που παρουσιάζει ζωντανά το 1990 στην τελετή των βραβείων MTV με σαφείς ενδυματολογικές αναφορές της ίδιας και του μπαλέτου της σε μια αντίστοιχη εποχή, μοιάζει να αποτελεί την έμπνευση όχι μόνο της χορογραφίας και, γενικότερα, της κινησιολογίας των ηθοποιών που δίδαξε ο Τάσος Καραχάλιος, αλλά και των κοστουμιών που σχεδίασε ο, και σκηνογράφος της παράστασης, Κωνσταντίνος Σκουρλέτης.

Το φόρεμα της Καικιλίας (Εύη Σαουλιδού) με το φουρύ,

την περούκα, το φτερό στο κεφάλι, τη βεντάλια, παραπέμπει ευθέως στο ένδυμα της Μαντόνα, ενώ το παρόμοιο της Ροζίνας (Πινελόπη Τσιλίκα), στην υπερβολή του ως προς τις οριζόντιες προεκτάσεις του φουρύ του, παραπέμπει στις ακολούθους της Μαντόνα.

Η μίξη στοιχείων εποχής και σύγχρονων ενδυμάτων επικρατεί για όλα τα πρόσωπα, παραπέμποντας με άλλη όμως λογική στο προαναφερθέν σόου. Εκεί, κάποιοι χορευτές της Μαντόνα, έφεραν μεν από τη μέση και πάνω κοστούμι εποχής, όπως οι υπόλοιποι, αλλά συνδυάζοντάς το με γυαλιστερά σορτσάκια. Η ίδια υβριδική αντίληψη επικρατεί και εδώ: κάποια πρόσωπα φέρουν αμιγώς ρούχα 18ου αιώνα, κάποια συνδυάζουν σύγχρονα με στοιχεία εποχής τοποθετούμενα σε μια υβριδική κατάσταση, ενώ άλλα φορούν σύγχρονα κοστούμια. Υπάρχει, ωστόσο, μια λογική που μάλλον διέπεται από ταξικές διαφοροποιήσεις: ο γυμνός από τη μέση και πάνω, με σύγχρονο παντελόνι και αστραφτερή ζώνη υπηρέτης Τόνι (Βασίλης Μίχας) τοποθετείται στην εργατική τάξη, ενώ ο με σύγχρονο, μάλλον ακαλαίσθητο κοστούμι, αστός Χριστόφορος (Θανάσης Δήμου) διαφοροποιείται αισθητά από τους ευγενείς, ως εκπρόσωπος της ανερχόμενης αστικής τάξης.

Το ιδιαίτερο κοστούμι του Αντζολέτο (Ντένης Μακρή) δείχνει την αμφισβήτηση του προσώπου ως προς το «ανήκειν» σε μια τάξη, ενώ ενδιαφέρον παρουσιάζει το ανέκτατο κοστούμι της υπηρέτριας Λουτσέτα (Στέλλα Βογιατζάκη), πιστό αντίγραφο της ηρωίδας των Manga, Sailor Moon. Από την άλλη, η Μενεγκίνα (Ιωάννα Κολλιοπούλου), με το ολόχρυσο μάξι φόρεμα, δηλώνει την πλούσια καταγωγή της, αλλά, συγχρόνως, με το σύγχρονο ένδυμα προσεγγίζει την αστική τάξη, καθώς δεν παύει να έχει καλή σχέση με τον θείο της. Τέλος, η παντρεμένη κυρία Κέκκα (Μαρία Πανουργιά) του άνω ορόφου φοράει μια ολόμαυρη τουαλέτα αλλά και την περίτεχνη περούκα του αιώνα της, ενώ χαρακτηριστικό της είναι τα κατακόκκινα τεράστια νύχια της.

Σε αντιστοιχία με τη θέση τους είναι τα κοστούμια (και οι αποκαλυπτικές κουάφ/περούκες από τον Χρόνη Τζήμου) των υπολοίπων προσώπων, όπως το υβριδικό του ταπεισιέρη Σγκουάλντο (Αντώνης Γκρίτσις), η ολόχρυση φόρμα του δανδή και ξένου Κόμης Οττάβιο (Πολύδωρος Βογιατζής), το μάλλον εξωτικό του Φαμηρίτσιο (Τάσος Καραχάλιος), ξένου φίλου του Αντζολέτο, η σχεδόν ρωμαϊκή εσοχή του Λορεντίνο (Αντώνης Αντωνόπουλος), αγαπημένου της Μενεγκίνα.

Στη χαρακτηριστική ενδυματολογία του κάθε προσώπου προστίθεται και η χαρακτηριστική του κινησιολογία. Στους άνδρες, οι θηλυπρεπείς τρόποι εποχής διογκώνονται με αποτέλεσμα το κάθε πρόσωπο να εισέρχεται στη σκηνή με τη δική του κινησιολογία, στάση του σώματος, χεironομιακό κώδικα, τα οποία και δια-

τηρεί καθόλη τη διάρκεια της παράστασης. Στάσεις και κινησιολογία που, ακόμη μια φορά, παραπέμπουν, σε μεγέθυνση, στις χορογραφίες του «Vogue» της Μαντόνα, αλλά και γενικότερα σε φιγούρες voguers, ωστόσο παγωμένες και αποκομμένες από τη συνολική χορογραφία. Ενδεικτικές οι κοφτές, σχεδόν σπαστικές χειρονομίες και στάσεις της Μενεγκίνα που εκφράζουν έναν μόνιμο θυμό. Απέναντι σε αυτό το κωμικό στην υπερβολή του κινησιολογικό που χαρακτηρίζει τον περίγυρο του νιόπαντρου ζευγαριού, που αγγίζει την καρικατούρα, αντιπαρατίθεται η μόνη φυσιολογική κινησιολογία του βαρύθυμου θείου Χριστόφορου – λύση των προβλημάτων, δείχνοντας και την τελική, σύμφωνη με τη γκολντονική, οπτική της σκηνοθεσίας απέναντι σε μια τάξη αργόσχολων και των επιτηδείων που τους περιβάλλουν, που τείνει προς τη δύση της.

Με τους ήχους από τις μουσικές του Πάνου Ηλιόπουλου, ο Γιάννης Σκουρλέτης δημιούργησε μία από τις πλέον ευφρόσυνες παραστάσεις του Γκολντόνι στον τό-

πο μας, με συγκεκριμένη αισθητική, απόλυτη συνέπεια, και ένα επιτελείο εκλεκτών ηθοποιών, που υπηρέτησαν με άριστο τρόπο τη σκηνοθετική πρόταση. Στις καλύτερες στιγμές της η ανγνώριστη Εύη Σαουλιδού, κωμικά επιβλητική η Πανουργιά, ευτράπελα κακόθυμη η Κολλιοπούλου, ανάλαφρα γκολντονική υπηρέτρια η Βογιατζάκη, ολόδροση η Τσιλίκα απέναντι στον άκαμπτα ανασφαλής Μακρή, τον απολαυστικό Γκρίτσις, τους ως εύθραυστα ανδρείκελα κινούμενους Καραχάλιο, Βογιατζή, Αντωνόπουλο, τον μπρούτο Δήμου. Μια σύγχρονη, εύφορη, γεμάτη χρώματα και μουσικές παράσταση. **Α**

ΘΕΑΤΡΟ

Ανδρέας Στάικος

«Στην Ελλάδα έχουμε πάντα πολύ καιρό μπροστά μας...»

Ο κορυφαίος Έλληνας θεατρικός συγγραφέας και μεταφραστής μιλάει στην ATHENS VOICE

Του ΒΑΣΙΛΗ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Υπό τους ουράνιους μελωδικούς ήχους της αγαπημένης του όπερας «Don Giovanni» του Mozart, σε διδασκαλία και διεύθυνση ορχήστρας του μεγάλου Αυστριακού αρχιμουσικού Karl Bohm, συναντήσαμε, κάπου στα Εξάρχεια, έναν από τους κορυφαίους Έλληνες θεατρικούς συγγραφείς και σπουδαίο μεταφραστή, τον Ανδρέα Στάικο. Η παράσταση του θεατρικού έργου του «Επικίνδυνες μαγείρικές», σε σκηνοθεσία Κερασίας Σαμαρά, έχει μόλις ολοκληρώσει με ιδιαίτερη επιτυχία τον πρώτο κύκλο της σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας και την Αθήνα, ενώ αναμένεται να «ανέβει» εκ νέου σε λίγους μήνες.

Έχουμε πληροφορηθεί ότι θα έχουμε τη μεγάλη χαρά να μετέχετε, μεταξύ άλλων Ελλήνων των γραμμάτων και των τεχνών, στους εορτασμούς για τη συμπλήρωση 200 ετών από την ίδρυση του νεοελληνικού κράτους. Πώς προέκυψε η συμμετοχή σας; Επειδή αναφέρατε το νεοελληνικό κράτος, δεν είναι τίποτε σίγουρο! Καμία συμμετοχή δεν είναι σίγουρη. Έγιναν, πράγματι, κάποιες συζητήσεις, περιέχομαι και εγώ στον «κατάλογο» των συμμετεχόντων, αλλά δεν μπορώ να απαντήσω με βεβαιότητα, γιατί δεν συνεχίσθηκαν αυτές οι συζητήσεις. Φαντάζομαι ότι έχουμε αρκετό καιρό μπροστά μας για να δούμε τι θα γίνει. Στην Ελλάδα έχουμε πάντα πολύ καιρό μπροστά μας... Εγώ, πάντως, έχω στο μυαλό μου κάποιες ιδέες για ένα έργο το οποίο θα έχει σχέση με τα 200 χρόνια από την ίδρυση του νεοελληνικού κράτους. Ένα καινούριο έργο, το οποίο πιστεύω και θα ήθελα να ενταχθεί σε μία τριλογία. Τα προηγούμενα δύο έργα υπάρχουν: το «1843» και η «Ναπολεοντία».

Κύριε Στάικο, μιας και βρισκόμαστε στο κέντρο της Αθήνας, οι Αθηναίοι βλέπουν θέατρο; Κι εάν βλέπουν, το αγαπούν; Είναι μια δύσκολη ερώτηση. Δεν έχω κάνει στατιστικές ή δημοσκοπήσεις για να ξέρω για ποιον λόγο βλέπουν θέατρο και τι τους κινεί. Πάντως, είμαστε ένας λαός θεατρόφιλος. Όχι μόνον οι Αθηναίοι, γενικά οι Έλληνες, οι οποίοι είναι εξωστρεφείς λόγω χαρακτήρα. Το θέατρο είναι η τέχνη της εξωστρέφειας. Ο Έλληνας, από τη φύση του, είναι ηθοποιός. Ακόμη και ο μη ηθοποιός είναι ηθοποιός. Μερικές φορές συναντάμε εξαιρετικούς ηθοποιούς στην καθημερινότητά μας, οι οποίοι μπορεί να μην έχουν πατήσει ποτέ στο θέατρο και να αγνοούν την ιδιότητα του ηθοποιού. Έχουμε δει σπαρταριστές σκηνές, και κωμικές αλλά και δραματικές, στο λεωφορείο, σε κηδείες, σε βαφτίσια, σε καφενεία... Είναι μέσα στην καθημερινότητά μας το θέατρο. Τώρα, το άλλο θέατρο, το θεσμοθετημένο, έχει ανακτήσει ένα κοινό λόγω της κρίσης. Η κρίση έκανε πάρα πολύ κόσμο να αναρωτηθεί για την ποιότητα της διασκέδασής του, της ψυχαγωγίας του...

Και το δικό σας κοινό είναι ένα απαιτητικό κοινό. Ναι... Εγώ θα ήθελα το απαιτητικό κοινό να έχει σχέση και με τη διασκέδαση και με την ψυχαγωγία. Η πιο ακριβής λέξη είναι η «ψυχαγωγία». Αγωγή της ψυχής, δηλαδή. Δεν έχει σχέση με τη διασκέδαση, με την ευτελή διασκέδαση. Λοιπόν, το βέβαιο είναι ότι στην περίοδο της κρίσης έχει ανέβει αρκετά το θέατρο, υποχρεώθηκε να μειώσει και τις τιμές άλλωστε, ενώ έχει υποστεί τεράστιο πλήγμα το «εθνικό μας είδος»: τα μουζούκια! Αυτή η κατάχρηση της ταυτόχρονης διασκέδασης και επίδειξης παρήκμασε τελικά! Σηπσίματα πιάτων, γαρδένιες στο πάτωμα και όλα αυτά έχουν παρακμάσει. Διπλασιάστηκε και τριπλασιάστηκε το κοινό του θεάτρου κατά τη διάρκεια της κρίσης, την τελευταία δεκαετία. Κοιτάζετε, η ίδια η κρίση, στις χώρες οι οποίες δοκιμάστηκαν ή θα δοκιμαστούν στο μέλλον, κάνει τον άνθρωπο πιο σκεπτικό. Το «κέρδος» είναι ότι ο άνθρωπος σκέφτεται τα αίτια της κρίσης, τη δική του ευθύνη στο κοινωνικό σύνολο. Η κρίση συνοδεύεται από ένα είδος αυτοσυνειδησίας και αυτογνωσίας. Από την Ευρώπη γνωρίζουμε, άλλωστε, ότι σε εποχές κρίσης, και οικονομικής αλλά και πολιτικής, υπήρξαν μεγάλες

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

1917 ***½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σαμ Μέντες ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ντιν Τσαρλς Τσάπμαν, Τζορτζ ΜακΚέι, Ντάνιελ Μείς, Κόλιν Φερθ, Μπένεντικ Κάμπερματς

Στο μέτωπο της Φλάνδρας και στην κορύφωση του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου τα αγγλικά στρατεύματα επιχειρούν μια δυναμική αντεπίθεση στους Γερμανούς που μοιάζουν να υποχωρούν. Όμως, όταν στο βρετανικό στρατηγείο ανακαλύπτουν ότι η υποχώρηση των Γερμανών είναι παγίδα –και με δεδομένο ότι κάθε γραμμή επικοινωνίας έχει διακοπεί– στέλνουν δύο στρατιώτες να σταματήσουν την επίθεση αυτοκτονίας του Β' Τάγματος. Οι νεαροί Σκόφιλντ και Μπλέικ έχουν μόλις μια μέρα για να προφτάσουν να αποτρέψουν το μακελειό 1.600 ανδρών, ανάμεσα στους οποίους βρίσκεται κι ο αδελφός του Μπλέικ.

Το αντιπολεμικό έπος του Σαμ Μέντες έχει πάρει φόρα και ετοιμάζεται για τη μεγαλύτερη ώρα του πολέμου (βλέπε Όσκαρ). Χωρισμένο σε δύο εντυπωσιακά μονοπλάνα που ίσως και να αποτελούν την κορύφωση της τέχνης του διευθυντή φωτογραφίας Ρότζερ Ντίκινς, το φιλμ αφηγείται την αγωνιώδη μάχη με τον χρόνο που δίνουν οι δύο στρατιώτες προκειμένου να περάσουν μέσα από τις γερμανικές γραμμές και να φτάσουν έγκαιρα στην πρώτη γραμμή του βρετανικού στρατού. Το έντονο «1917» είναι μια τέλεια σχεδιασμένη παραγωγή που βασίζεται στον ωμό ρεαλισμό και την αναπαράσταση ενός απάνθρωπου τοπίου προκειμένου να αναδείξει το χάος του Μεγάλου Πολέμου. Τα χαρακώματα, τα συρματοπλέγματα, τα κουφάρια ζώων και ανθρώπων που κατατρώνε οι αρουραίοι και τα όρνια, είναι οι ορι-

σμός της επίγειας κόλασης. Σε τούτες τις κατακόμβες θανάτου, χιλιάδες στρατιώτες βλέπουν τη ζωή τους να κρέμεται κυριολεκτικά από μια κλωστή. Ο Μέντες καταφέρνει να δώσει όλη τη φρίκη της παραπάνω συνθήκης μιλώντας σε χαμπλούς τόνους και αφηγούμενος μια ιστορία που έχει βασιστεί κυρίως στις αφηγήσεις του παππού του που τις έζησε από πρώτο χέρι και στον οποίο ο σκηνοθέτης αφιερώνει το φιλμ. Με την κάμερα καρφωμένη συνεχώς πάνω τους οι δύο στρατιώτες διαβαίνουν αυτό το παράλογο τοπίο. Περπατούν πάνω σε πτώματα, βουλιάζουν στη λάσπη και το αίμα, γίνονται φαντάσματα του εαυτού τους, θάβονται ζωντανοί, χάνουν το μυαλό τους. Η απώλεια της λογικής και της ανθρωπιάς είναι το βαρύ τίμημα που καλούνται να πληρώσουν, καθώς βουτάνε στο αδύνατο. Η αποστολή τους μοιάζει με σκέτη αυτοκτονία. Η κοινή εμπειρία θα τους δοκιμάσει αλλά και θα τους ενώσει μέχρι το θάνατο. Το φιλμ καταγράφει τις κύριες στάσεις αυτού του ανατριχιαστικού οδοιπορικού. Από τα υπόγεια, κλειστοφοβικά καταφύγια μέχρι τα διαλυμένα χωριά και τους αχυρώνες που δίνουν ζωή αλλά κρύβουν και θανάσιμες παγίδες, το «1917» αναδεικνύει μοναδικά –και απρόσμενα προσωπικά– την άλλη (αντιηρωική και απολύτως απάνθρωπη) διάσταση του πολέμου κι αναζητά την ελπίδα εκεί που δεν υπάρχει. Όπως σωστά αναφέρει κι ο χαρακτήρας του Κάμπερματς στη τελική σκεκάνς, «είναι τρομακτικό πράγμα η ελπίδα».

► Η «Κατάρ» (*The Grudge*) (*) του Νικόλας Πέσε είναι μια ακόμη αμερικανική εκδοχή της περίφημης ιαπωνικής ταινίας τρόμου, βουτηγμένη στο αφόρητο, αδικαιολόγητο και δυσκολοχώνευτο σπλάτερ που υμνεί τα στοιχειωμένα σπίτια και τους μακάβριους ενοίκους τους.

► Το ευρωπαϊκό animation «Ουπς! Ο Νώε έφυγε...» (*Oops... Noah is Gone!*) (-) των Τόμπι Γκένκελ και Σον ΜακΚόρμακ παρουσιάζει την ιστορία των ζώων που δεν κατάφεραν να επιβιβαστούν στην σωτήρια κιβωτό.

► Άλλο ένα animation είναι το «Η βασίλισσα του χιονιού» (-) που αποτελεί μια μοντέρνα διασκευή του κλασικού παραμυθιού του Χ.Κ. Άντερσεν.

JUST THE FACTS

1917 (**½)

Ο Σαμ Μέντες μεγαλούργει στο μέτωπο

Η ομορφιά της ύπαρξης (**)

Η γλυκιά μελαγχολία της ζωής

Corpus Christi (**½)
Ευλόγησον αυτόν

Ένα ψηλό κορίτσι (**)
Το γυναικείο πρόσωπο του πολέμου

Η κατάρ (*)
Προσοχή στα ενοικιαστήρια

Ουπς! Ο Νώε έφυγε... (-)
Για τους μόνιμους καθυστερημένους

Η βασίλισσα του χιονιού (-)
Καλωσήρθες, αγαπητέ χιονιά

«-Δεν είναι υπέροχα; -Ποιο πράγμα; -Τα πάντα. Δεν είναι υπέροχα;» («Η ομορφιά της ύπαρξης»)

«Corpus Christi»

«Η ομορφιά της ύπαρξης»

- * ΑΔΙΑΦΟΡΗ
- ** ΜΕΤΡΙΑ
- *** ΚΑΛΗ
- **** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
- ***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☛ Το Όσκαρ στον θείο Σαμ

«Ένα ψηλό κορίτσι»

Η ομορφιά της ύπαρξης

(ABOUT ENDLESSNESS) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ρόι Άντερσον ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μπενκτ Μπέργιους, Άνγια Μπρομς, Μαρί Μπούρμαν, Αμάντα Ντέιβις

Στον δρόμο προς ένα πάρτι γενεθλίων, ένας πατέρας σταματά μέσα στη βροχή για να δέσει τα κορδόνια της κόρης του. Ένας παπάς που έχει χάσει την πίστη του αναζητά τις απαντήσεις στην ψυχανάλυση. Τρεις κοπέλες χορεύουν έξω από ένα καφέ. Ένας πτηνόμενος στρατός κατευθύνεται προς ένα στρατόπεδο αιχμαλώτων πολέμου.

Ο μετρ του μοντέρνου υπαρξισμού Ρόι Άντερσον («Ένα περιστερίκι έκατσε σε ένα κλαδί συλλογιζόμενο την ύπαρξή του», «Τραγούδια από τον 2ο όροφο») εξακολουθεί να κινείται στα γνώριμα εδάφη ενός κωμικοδραματικού σουρεαλισμού πατώντας σε γνώριμες εκφάνσεις της καθημερινότητας. Μέσα από ένα κολάζ μικρών μελαγχολικών ανθρώπινων ιστοριών, ο σουηδικός δημιουργός μιλάει για την αισιοδοξία, τη χαρά της ζωής και της νιότης, το κενό που αφήνει η απώλεια της πίστης, το βασανιστήριο των προσωπικών εμμονών (όπως εκείνο του άντρα που δεν εμπιστευόταν τις τράπεζες κι έκρυβε τα λεφτά του κάτω από το στρώμα), την Ιστορία που διαρκώς επαναλαμβάνεται, τις ευεργετικές ιδιότητες της τέχνης και άλλα. Σχεδόν όλα τα σκετς είναι δοσμένα σαν ζωγραφικοί πίνακες, ενώ η ιδιαίτερη αφηγηματική επιλογή που μας μιλάει για κάποιον άντρα ή κάποια γυναίκα, μας εισάγει στην ονειρική ατμόσφαιρα του «Χίλιες και μία νύχτες». Η ταινία κέρδισε το βραβείο σκηνοθεσίας στο φεστιβάλ Βενετίας. Εμπειρία από κάθε άποψη.

Corpus Christi **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Παν Κομάσα ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μπαρτόζ Μπιελένια, Αλεξάντρα Κονιέζνα, Ελίζα Ρίσεμπελ

Ο εικοσάχρονος Ντάνιελ θέλει να γίνει ιερέας αλλά αυτό είναι αδύνατο εξαιτίας του ποινικού του μητρώου. Όταν πηγαίνει να εργαστεί στο ξυλουργείο μιας κωμόπολης προσποιείται τον ιερέα και αναλαμβάνει καθήκοντα στην τοπική ενορία, κερδίζοντας όλο και περισσότερο την εκτίμηση των ντόπιων.

Με αντικοφορμιστική εμφάνιση και συμπεριφορά ο νεαρός Ντάνιελ δίνει άλλη ερμηνεία στις Γραφές και συμπαρασύρει με το εκρηκτικό κήρυγμά του τους ευκολόπιστους ενορίτες του. Θεωρητικά το έργο του είναι εύκολο, καθώς η τοπική κοινωνία ταλαιπωρείται από ένα τραγικό συμβάν κατά το οποίο 6 από τα νεαρά μέλη της σκοτώθηκαν σε τροχαίο. Όταν όμως στο κάδρο εισέλθουν κι άλλα στοιχεία (ο έβδομος νεκρός του τροχαίου, η ερωτική έλξη του Ντάνιελ με τη συνομήλική του, το παρελθόν του ήρωα από το αναμορφωτήριο, η επίδειξη ισχύος από τον δήμαρχο) και η αλήθεια λάμψει, τότε θα επέλθει η «βασιλεία των κλισέ». Η πολωνική ταινία που βρίσκεται στη βραχεία λίστα των 10 υποψήφιων για το ξενόγλωσσο φετινό όσκαρ θα μπορούσε να έχει μια δυνατή εναλλακτική πρόταση πάνω στην έννοια της θρησκείας, της πνευματικής μεταμόρφωσης και της συλλογικής ενοχής, αλλά στο φινάλε επιχειρεί τη λογική του συμβιβασμού και της συσσώρευσης των κλισέ.

Ένα ψηλό κορίτσι (BEANPOLE) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Καντεμίρ Μπαλάγκοφ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Βικτόρια Μιροσνιτσένκο, Βασιλίσα Περελίγκινα, Αντρέι Μπικόφ

Λίγους μήνες μετά από το τέλος του πολέμου, στο Λένινγκραντ του 1945, δύο νεαρές γυναίκες, η Ίγια και η Μασά προσπαθούν να ξαναφτιάξουν τη ζωή τους.

Σκληρό δράμα βασισμένο στο βιβλίο «Ο πόλεμος δεν έχει πρόσωπο γυναίκας» της βραβευμένης με Νόμπελ Λογοτεχνίας Σβετλάνα Αλεξίεβιτς, που κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Πατάκη. Στη δεύτερη μόλις ταινία του ο Καντεμίρ Μπαλάγκοφ («Οι δικοί μου άνθρωποι») επιχειρεί έναν παραλληλισμό στην τραυματική περιπέτεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου και της μοίρας των γυναικών που πολέμησαν στο Λένινγκραντ και σύμφωνα με τους ιστορικούς ήταν οι περισσότερες γυναίκες που πήραν μέρος σε κάποιον πόλεμο. Το ερώτημα που θέτει με συγκλονιστικό τρόπο ο σκηνοθέτης σχετίζεται με την προσπάθεια της μιας ηρωίδας να φέρει οπωσδήποτε στον νέο κόσμο το φως ενός παιδιού. Οι σωματικές και ψυχολογικές ουλές, τα σημάδια ερειπίων μιας πόλης που μόλις συνέρχεται, οι σχέσεις εξουσίας και έρωτα, αλλά και ένα συνταραχτικό πλέγμα σχέσεων που καθορίζει τις ζωές των ηρωίδων, είναι τα στοιχεία μιας οδυνηρής αλλά και λουσμένης στο έντονο φως (της ελπίδας;) ταινίας που αναζητά την κάθαρση μέσα στην απλότητα και τη λιτή αλήθεια.

ΒΙΒΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

«Γίγαντες και φασόλια» Το μυθιστόρημα της Κρίσης

Χορταστική συνέντευξη με τον
Τάκη Καμπύλη για το φρέσκο,
πρωτότυπο μυθιστόρημά του

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

BIBLIO

ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΤΟΘΥΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ

Του ΣΠΥΡΟΥ ΒΛΕΤΣΑ

«Η ελληνική οικονομία δεν είναι μια οικονομία που υποφέρει από “λιτότητα”. Υποφέρει από πολλαπλές ασυμμετρίες και δυσπλασίες, προϊόντα όλες λανθασμένων και άστοχων διαχρονικών επιλογών των ιδίων Ελλήνων πολιτών και των πολιτικών τους αντιπροσωπεύσεων». Αυτή είναι η βασική ιδέα που διαπερνά το βιβλίο του πρώην πρύτανη του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών Κωνσταντίνου Γάτσιου και του οικονομολόγου Δημήτρη Α. Ιωάννου με τίτλο «Ζήτημα εθνικής επιβίωσης». Το βιβλίο αποτελείται από άρθρα και δημόσιες παρεμβάσεις των δύο συγγραφέων κατά τη περίοδο της ελληνικής οικονομικής κρίσης.

Οι δύο συγγραφείς απορρίπτουν την αυτοθυματοποίηση που κυριάρχησε τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα: «Παρά τις (απίστευτες) νεοφανείς κατηγορίες εναντίον των Ευρωπαίων ότι φταίνε δύο φορές για την κρίση διότι εκτός των άλλων που μας κάνουν αποφεύγουν κιόλας να μας “αναπτύξουν”, η δημιουργία των “ικανών” συνθηκών για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας αποτελεί ευθύνη και υποχρέωση μόνο των Ελλήνων πολιτών και κανενός άλλου». Η ευθύνη για την κρίση, κατά τους συγγραφείς του βιβλίου, ανήκει στην ελληνική κοινωνία και στις «ηγετικές της τάξεις». Η κοινωνία «αντί να συνειδητοποιήσει ότι έπρεπε να αλλάξει τρόπο ζωής και να προσαρμόσει την κατανάλωσή της στις πραγματικές της δυνατότητες, επέλεξε να επιδοθεί σε σκιαμαχίες με φανταστικούς εχθρούς και να αναζητήσει εύκολες και ανώδυνες λύσεις μέσα από τη “διαπραγματεύση” και τον “αντιμνημονιακό αγώνα”».

Στο στόχαστρο μπαίνει το πελατειακό σύστημα που θεωρείται ως ο κύριος υπεύθυνος για την οικονομική κατάρρευση. Οι εξυμνούντες του πελατειακού συστήματος οξύνθηκαν στη μεταπολίτευση και έφτασαν σε σημείο παροξυσμού την περίοδο 2005-2009.

Συνυφασμένη με το πελατειακό σύστημα είναι η πολιτική πρόσοδος. Πρόκειται για τα εισοδήματα τα οποία αυτοί που τα κερδίζουν τα οφείλουν στο άυλο περιουσιακό στοιχείο που συνιστά η προνομιακή σχέση που κατάφεραν να αποκτήσουν με το κράτος και στην εκμετάλλευση της δυσλειτουργίας ή της αυθαιρεσίας του.

Για τους συγγραφείς το «νέο» μπορεί να υπάρξει μόνο ως ρεύμα ιδεών και πολιτικής απέναντι στο «πελατειακό» κράτος ως διεκδίκηση αξιοκρατίας και ισονομίας, ως συλλογικό κίνημα εθνικής και ατομικής αυτογνωσίας, αξιοπρέπειας και αυτονομίας. Στο εκτενές κείμενό του «Από τους ψευτοεκσυγχρονιστές στους ψευτοπατριώτες» ο Δημήτρης Ιωάννου υποστηρίζει ότι η απόφαση για τη συμμετοχή της ελληνικής οικονομίας στην ευρωζώνη υπήρξε λανθασμένη και καταστροφική. Για τον Ιωάννου τα δύο σημαντικά πλεονεκτήματα της ένταξης, η συμμετοχή στον σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η χρηματοπιστωτική σταθερότητα δεν ισχύουν, γιατί στον σκληρό πυρήνα συμμετέχουν οι χώρες που πραγματικά το δικαιούνται και η σταθερότητα πρέπει να στηρίζεται στις εσωτερικές συνθήκες και δεν μπορεί να εισαχθεί.

Έναντι αυτών των ψεύτικων πλεονεκτημάτων η Ελλάδα έχασε τη δυνατότητα να εφαρμόζει τη δική της νομισματική και συναλλαγματική πολιτική και να υποτιμά το νόμισμά της.

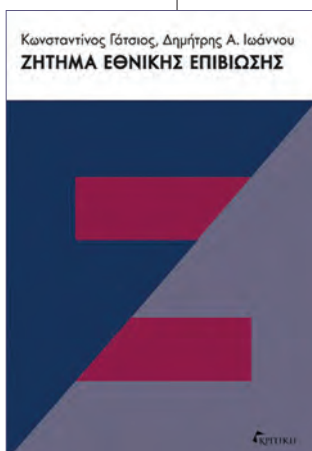
Η βασική αντίρρηση στη θέση αυτή είναι ότι το περιβάλλον υψηλού πληθωρισμού, οι συχνές υποτιμήσεις και η διαρκής διολίσθηση της δραχμής δημιουργούσαν αστάθεια που υπονόμει την ανάπτυξη της οικονομίας. Το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα που κερδίζαμε από τις υποτιμήσεις το χάναμε πολύ σύντομα.

Για να είναι παραγωγική η ένταξη στο ευρώ θα έπρεπε να συνοδεύεται από μεταρρυθμίσεις που ήταν έτσι κι αλλιώς αναγκαίες. Το ασφαλιστικό έπρεπε να αλλάξει είτε μπαίναμε στο ευρώ είτε όχι. Εμείς κάναμε τις μεταρρυθμίσεις που ήταν υποχρεωτικές για την είσοδο στην ευρωζώνη, αλλά σταματήσαμε εκεί. Σε αυτό το έδαφος ο παροξυσμός του πελατειακού συστήματος –που αναλύεται διεξοδικά στο βιβλίο– οδήγησε στην κρίση.

Οι δύο συγγραφείς τονίζουν σε άρθρο τους το 2015 ότι παρότι πιστεύουν ότι η είσοδος στην ΕΟΚ και στην ευρωζώνη δεν ισοδυναμούσε αυτομάτως με είσοδο στον παράδεισο, θεωρούν ότι η απομάκρυνση της Ελλάδας από την Ευρωπαϊκή Ένωση θα αποτελούσε ιστορική καταστροφή με ανυπολόγιστο κόστος και αναλύουν τις ολέθριες συνέπειες που θα είχε η επιστροφή στη δραχμή.

Το βιβλίο του Κωνσταντίνου Γάτσιου και του Δημήτρη Α. Ιωάννου ξεφεύγει από την ακαδημαϊκή θεώρηση των πραγμάτων. Προσφέρει στον αναγνώστη πληροφορίες και προβληματισμούς πάνω στη δεκαετή οικονομική κρίση, τις αιτίες που την προκάλεσαν και τα ανοιχτά ζητήματα της οικονομίας.

Το βιβλίο μάς θυμίζει ότι η έλλειψη αυτογνωσίας και η αυτοθυματοποίηση κάθε άλλο παρά άσχετες είναι με την εξέλιξη των πραγμάτων στη χώρα μας. Η κρίση είχε τόσο βάθος και τόσο διάρκεια γιατί το μεγαλύτερο μέρος των πολιτών και των μέσων ενημέρωσης προτίμησε τις ψευδαισθήσεις. ▣

Ο Γιώργος Ψάλτης διαβάσει τα ποιήματά του στο Café Merlin του Ιδρύματος Θεοχαράκη

Μία Δευτέρα κάθε μήνα διαβάζουν στις 6 μ.μ. ποιήματά τους ποιητές. Πρόκειται για μια σειρά εκδηλώσεων του Ιδρύματος Β&Μ Θεοχαράκη με τίτλο «Ο κύκλος των ποιητών στο Café Merlin» σε επιμέλεια της Ιουλίτας Ηλιοπούλου.

«Πιστεύοντας στη ρήση του Edgar Morin, ότι “σε μια υπερπερζολογική εποχή χρειάζεται υπερποίηση”, επιδιώξαμε να δώσουμε ένα ελεύθερο βήμα συνάντησης κοινού και ποιητών στο καφέ του Ιδρύματος Θεοχαράκη», σημειώνει η επιμελήτρια του κύκλου ποιήτρια Ιουλίτα Ηλιοπούλου. «Σύγχρονοι ποιητές που έχουν διαμορφώσει το ποιητικό προφίλ τους, αλλά που πάντα αναζητούν μέσα από τον αγώνα της γλώσσας την ειλικρινή έκφραση των ιδεών, των προβληματισμών, των αισθημάτων τους, διαβάζουν ποιήματα από όλη την ποιητική τους παραγωγή και απαντούν στις ερωτήσεις που τους θέτει το κοινό». Στο πλαίσιο αυτό, τη Δευτέρα 13 Ιανουαρίου 2020 θα πραγματοποιηθεί αφιέρωμα στην ποίηση του Γιώργου Ψάλτη.

Ο Γιώργος Ψάλτης είναι συγγραφέας. Έχει εκδώσει τέσσερα βιβλία ποίησης: «Επιστροφή στην ενιαία χώρα» (Εκδόσεις Ίκαρος, 2008), «Μη σκάψετε παρακαλώ εδώ είναι θαμμένος ένας σκύλος» (Ίκαρος, 2011), «Παναγιές Ελένης» (Ίκαρος, 2014). Το νέο του βιβλίο «Εσένα» (Ίκαρος) κυκλοφόρησε τον Νοέμβριο 2017. Το θεατρικό του έργο «Σπόροι παπαρούνας» (Κουκουτσι, 2015) παρουσιάστηκε στο Αναλόγιο 2015 (Θέατρο Τέχνης). Έγραψε το λιμπρέτο «Η ώρα του Μυστικού Δείπνου» (2012) και τα στάσιμα για τα «Κατά Μάρκον Πάθην» (2016) για μουσικά έργα του Φ. Τσαλαχούρη. Συνεργάζεται με καλλιτέχνες στη δημιουργία έργων. Κείμενά του έχουν δημοσιευθεί σε λογοτεχνικά έντυπα και ιστοσελίδες.

Μα αυτό είναι το θέμα μ' εσένα
σε έχω διαλέξει εξαντλητικά
απέναντι σ' όλες,
Τις κέρδισες.
Δεν ξέρω αν έχασαν
είμαι εδώ.
Εσύ όμως λείπεις
εσύ μόλις έφυγες.
Στο τέarma της ανιφόρας
μπες στο φεγγάρι και πέτα.
(απόσπασμα από το βιβλίο του Γ. Ψάλτη «Εσένα»,
εκδ. Ίκαρος)

INFO ΙΔΡΥΜΑ Β&Μ ΘΕΟΧΑΡΑΚΗ, Βασ. Σοφίας 9 & Μέριλιν 1, 2103611206. Επόμενες ημερομηνίες: 3 Φεβρουαρίου: Ιουλίτα Ηλιοπούλου, 9 Μαρτίου: Θανάσης Χατζόπουλος, 13 Απριλίου: Πάννης Μεταξάς, 4 Μαΐου: Άννα Γρίβα, 1 Ιουνίου: Έλσα Κορβέντη. Η είσοδος είναι ελεύθερη. Θα τηρηθεί σειρά προτεραιότητας.

follow us on Instagram

tag your pics with **#athensvoice** to be featured

@athensvoice

178.000 ακόλουθοι

Μυρτούδι, δεν έχω ερωτικό, το θέμα μου είναι η δυστυχία που με πιάνει ανοίγοντας κάθε μέρα τα social media.

Μαυρίζει η ψυχή μου. Μοναξιά, θάνατοι, καρκίνοι, βία, όλα μαζί σε ένα σκρολόρισμα. Μέχρι να διατρέξω το time line μου έχω κάνει άσχημες σκέψεις τρις-τέσσερις φορές για εμένα την ίδια, την οικογένειά μου, τους φίλους μου. Φτάνει, παιδιά, ανεβάστε και τίποτα καλό! Αυτό.

Το ίδιο σκεφτόμουν σήμερα το πρωί ύστερα από μια βδομάδα φουλ σε άσχημα μαντάτα. Και μετά με έπιασε ενοχή ότι είμαι Πάστα Φλόρα στην κοσμάρα μου. Και μετά σκέφτηκα τον μόνιμο καταναγκασμό «δε δικαιούσαι να απολαμβάνεις και να χαίρεσαι, όταν ο κόσμος δυστυχεί» και έδιωξα την ενοχή. Και μετά με έπιασε ενοχή που έδιωξα την ενοχή. Όλα σκατά. Καλή χρονιά!

Μυρτώ μου, πες τίποτα, έχω φρικάρει! Γνωριμία

πριν από κανένα πεντάμνηνο στη δουλειά, εκείνος σε σχέση που πήγαινε για γάμο, εγώ μόνη μου. Τσατάραμε σχεδόν κάθε μέρα δήθεν για θέματα της δουλειάς, συναντιόμασταν στο ασανσέρ ή στην κουζίνα και θέλαμε να πέσουμε ο ένας στην αγκαλιά του άλλου αλλά το παλικάρι βράχος. Ένα βράδυ σε επαγγελματική έξοδο ήρθε μόνος του. Ήπιαμε παραπάνω και δεν συγκρατηθήκαμε. Μου εξομολογήθηκε αυτό για την αγκαλιά που σου είπα παραπάνω και του είπα ότι κι εγώ νιώθω τα ίδια πράγματα. Όχι πως έγινε κάτι φοβερό βέβαια αφού απλά φιληθήκαμε, αλλά, Μυρτώ μου, ήταν σα να έγινε έκρηξη – κεφάλια, σώματα, όλα. Δυστυχώς από το άλλο πρωί άλλαξε τελείως η στάση του απέναντί μου. Συνέχισε να είναι ευγενικός αλλά πήρε αποστάσεις και έγινε απόμακρος. Ξέρω πως είναι πολύ δεμένος με την κοπέλα του λόγω εμφράγματος που πέρασε πέρυσι και αυτή του στάθηκε πολύ, αλλά είναι λόγος αυτός να θυσιάσεις κάτι τόσο έντονο για μια «υποχρέωση»; Τι λες κι εσύ, Μυρτώ μου;

Τι να πω με τις μαλακίες που διαβάζω; Σιωπή και προσεύχομαι στον Χριστούλη, στη μάνα του Χριστούλη, στο Άγιο Πνεύμα, στον Αϊ-Βασίλη, στους Καλικάντζαρους, στο αστέρι της Βηθλεέμ, στους Μάγους, σε όποιον ευκαιρεί τέλος πάντων, να ξεκλέψει μια στιγμή και να σας ρίξει λίγη φώτιση μπας και συνειδητοποιήσετε ότι ο κόσμος δεν γυρίζει γύρω από το ηπί σας. Όλα αυτά που γράφετε είναι αυθαίρετα συμπεράσματα, δικά σας, για πάρτη σας. Η έκρηξη σε σώμα και κεφάλι μπορεί να σημαίνει την αρχή μιας σχέσης, μπορεί και τίποτα, just an instant sexual attraction. Και αυτό που με

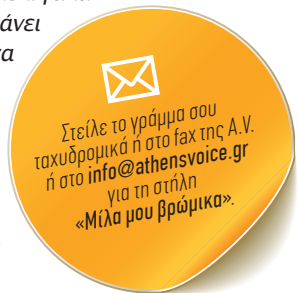
περισσότερα αλαζονεία ονομάζετε «υποχρέωση» είναι πιθανό το βαρόμετρο του άλλου στη σχέση του. Γενικά συνέλθετε. Έτσι κι αλλιώς ο χρόνος φανερώσει τη δυναμική των αισθημάτων.

Μυρτώ μου, την είδα και την ερωτεύτηκα αμέσως, αν και δεν είχα αποφασίσει ακόμα ότι ο δρόμος μου είναι με το ίδιο φύλο. Εκείνη χρειάστηκε λίγο περισσότερο καιρό από μένα αλλά τελικά έκανε το βήμα και γίναμε ζευγάρι. Περιπέτειες πολλές, να κρυβόμαστε από όλους, να το παίζουμε κολλήτες στις οικογενειές μας, να ζούμε συνέχεια με το άγχος ότι θα μας ανακαλύψουν. Αλλά το πολεμάγαμε, εγώ πιο αποφασισμένη, εκείνη πιο διστακτική. Αυτός ο δισταγμός της ήταν που πάνω στον δεύτερο χρόνο άρχισε να φέρνει γκρίνιες, μούτρα και σκοτεινιά. Δεν άφηνε τον εαυτό της ελεύθερο να το ζήσει, ίσως φταίω κι εγώ που επέμενα σε πράγματα που για εκείνη ήταν μεγάλες υπερβάσεις και για μένα απλή κανονικότητα. Οπότε κάποια στιγμή κουράστηκα και σταμάτησα να δίνω, απλά περίμενα. Εκείνη την εποχή γνώρισα και κάποια άλλη

κοπέλα, δεν έκανα τίποτα μαζί της όμως είχαμε έντονη χημεία και επικοινωνία. Με τα πολλά φτάσαμε στο σημείο εγώ και εκείνη να απομακρυνθούμε εντελώς η μία από την άλλη κι έτσι πήρα την απόφαση να χωρίσω. Και τότε έγινε το μπαμ! Άλλος άνθρωπος! Εκδηλωτική, διεκδικητική, εκφραστική, ευσυγκίνητη, λες και γύρισαν όλα τούμπα στον χαρακτήρα της. Εδώ και ένα μήνα που είμαστε χωρισμένες με παίρνει όλη την ώρα τηλέφωνο, μου στέλνει μηνύματα, με παρακαλεί να ξαναπροσπαθήσουμε, κλαίει. Δεν είναι κρίμα, Μυρτώ μου, που ξαφνικά δεν νιώθω το ίδιο, δεν αισθάνομαι την ίδια επιθυμία, δεν θέλω τίποτα από εκείνη; Με κούρασαν τα σκαμπανεβάσματά της, η κυκλοθυμία της. Και από την άλλη μεριά με στεναχωρεί να τη βλέπω να πονάει έτσι...

Αφού δεν τη θέλετε, τι συζητάμε τώρα; Πώς θα γίνει να μη στεναχωριέται τώρα που θυμήθηκε ότι τελικά θα το παλέψει στα σοβαρά; Θα της περάσει. Αυτά έχουν οι σχέσεις και οι χωρισμοί. Και έτσι μας έφερε το «Τράβα σκανδάλη» ψωμάκι στο πιάτο μας. Αμ πώς;

Υ.Γ. Πάντως όλο αυτό που περιγράφετε για τη σχέση σας, το πάθαμε εμείς με τον Τσίπρα. Εκεί που ήμασταν μέλι γάλα και λέγαμε θα το κάνει το βήμα, άρχισε να απομακρύνεται και να κλείνεται στον εαυτό του. Και να τα αποτελέσματα: ο Μπογδάνος στη Βουλή.

ΑΚΟΥΣΕ ΤΩΡΑ ΤΙΣ ΠΙΟ ΣΕΞΥ ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ!
90 91 92 1949
ΣΤΑΘΕΡΟ: 1,82€ / Τ' (ΜΕ Φ.Π.Α.) • ΤΕΛΟΣ ΣΤΑΘ. ΤΗΛ. ΝΙΑΣ) • ΚΙΝΗΤΟ: 1,99€ / Τ' *

ΚΑΥΤΕΣ ΓΝΩΡΙΜΙΕΣ
90 91 92 1144
ΣΤΑΘΕΡΟ: 1,82€ / Τ' (ΜΕ Φ.Π.Α.) • ΤΕΛΟΣ ΣΤΑΘ. ΤΗΛ. ΝΙΑΣ) • ΚΙΝΗΤΟ: 1,99€ / Τ' *

Μην διστάζεις... Τηλεφώνησε τώρα!
24 ώρες το 24ωρο!
90 91 92 1173
ΣΤΑΘΕΡΟ: 1,82€ / Τ' (ΜΕ Φ.Π.Α.) • ΤΕΛΟΣ ΣΤΑΘ. ΤΗΛ. ΝΙΑΣ) • ΚΙΝΗΤΟ: 1,99€ / Τ' *

ΚΑΥΤΗ ΑΠΟΛΑΥΣΗ! ΧΩΡΙΣ ΤΑΜΠΟΥ
90 91 92 9152
ΣΤΑΘΕΡΟ: 2,60€ / Τ' (ΜΕ Φ.Π.Α.) • ΤΕΛΟΣ ΣΤΑΘ. ΤΗΛ. ΝΙΑΣ) • ΚΙΝΗΤΟ: 2,91€ / Τ' *

Παιχνίδια για όλα τα γούστα!
24 ΩΡΟ
90 91 92 9127
ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ ΣΤΑΘΕΡΟ: 2,60€ / Τ' (ΜΕ Φ.Π.Α.) • ΤΕΛΟΣ ΣΤΑΘ. ΤΗΛ. ΝΙΑΣ) • ΚΙΝΗΤΟ: 2,91€ / Τ' *

Στενές Επαφές! Μην αρχειί!
90 91 92 1162
ΣΤΑΘΕΡΟ: 1,82€ / Τ' (ΜΕ Φ.Π.Α.) • ΤΕΛΟΣ ΣΤΑΘ. ΤΗΛ. ΝΙΑΣ) • ΚΙΝΗΤΟ: 1,99€ / Τ' *

* (ΜΕ Φ.Π.Α. και ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΤΕΛΟΣ ΚΙΝ. ΤΗΛ. ΝΙΑΣ 12%, 15%, 18% ή 20% ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΟ ΥΨΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΙΑΙΟΥ ΛΟΓ/ΣΜΟΥ ΠΡΟ Φ.Π.Α.) Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ. ΟΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΑΠΕΘΥΜΩΝΤΑΙ ΣΕ ΕΝΗΛΙΚΟΥΣ ΓΙΑ ΥΠΟΔΕΞΕΙΣ-ΠΑΡΑΠΟΝΑ 214 214 9020 mtl T.K. 115 24 Α.ΚΗΦΙΣΙΑΣ 125-127 ΑΘΗΝΑ

© JOHN HOLMES

Μικρές αγγελίες
Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00) Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.
Σε γνωρίζω... **Αβαντάζ.** Επιτυχημένος νεαρός Ανθυποπλοίαρχος 30 ετών, ψηλός και σωματώδης, δραστήριος, ευχάριστος, δυναμικός, οικονομικά ανεξάρτητος με €3.000 μηνιαίο εισόδημα, επιθυμεί γνωριμία γάμου. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

ATHENS voice

07:00-10:00

Βαγγελής Περρής - Τζένη Μελιτά

10:00-12:00

Γιάννης Νένης

12:00-14:00

Στέφανος Τσιτσόπουλος

14:00-16:00

Μάκης Προβατάς

16:00-18:00

Μαρία Πετρίδη

18:00-20:00

Δημήτρης Αθανασιάδης

20:00-22:00

Ελένη Κολοκοτρώνη

22:00-24:00

Δημήτρης Κοττάκης

ΔΕΥΤΕΡΑ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

NEWSROOM

*Δελτία Ειδήσεων-Κάθε ώρα (08:00 - 18.00) από τον Παναγιώτη Μπρίμπο και το Newsroom της A.V.

102.5 ATHENS VOICE RADIO

Ακούτε τη Φωνή της Αθήνας

ΕΛΑΣΤΗ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ MediaMarkt

ΜΟΝΟ ΕΔΩ ΘΑ ΒΡΕΙΣ:

έως **6.000 τ.μ.** χώρους εξυπηρέτησης

έως **60.000 προϊόντα** σε ένα κατάστημα

έως **160 κινητά** για να τεστάρεις

έως **170 τηλεοράσεις** για να επιλέξεις

πάνω από **160 brands**

πάνω από **160 κατηγορίες οικιακών** συσκευών

που **δοκιμάζεις** πριν αγοράσεις

Και πάντα με τις χαμηλές

MediaMarkt τιμές!

MediaMarkt®

ΖΗΣΕ SMART